

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VI kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-171-10

Druk nr 3738
Warszawa, 22 grudnia 2010 r.

Pan
Grzegorz Schetyna
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy - Prawo o miarach z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach

Art. 1.

W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) terytorium kraju – rozumie się przez to terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 2a;”

b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4) terytorium państwa członkowskiego – rozumie się przez to terytorium państwa wchodzące w skład terytorium Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem art. 2a;

5) terytorium państwa trzeciego – rozumie się przez to terytorium państwa niewchodzące w skład terytorium Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem art. 2a ust. 1 i 3;”

2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. 1. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim lub państwem trzecim w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostów transgranicznych, most i miejsce jego budowy, położone poza terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialna Rzeczpospolita Polska, w przypadku wydania decyzji Rady upoważniającej, w odniesieniu do tej umowy, do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679 i Nr 226, poz. 1476.

z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”, uznaje się za terytorium kraju.

2. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem członkowskim w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostów transgranicznych, most i miejsce jego budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo członkowskie, w przypadku wydania decyzji Rady upoważniającej, w odniesieniu do tej umowy, do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE, uznaje się za terytorium tego państwa członkowskiego.
3. W przypadku umów zawartych między Rzeczpospolitą Polską a państwem trzecim w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostów transgranicznych, most i miejsce jego budowy, położone na terytorium kraju, za które, zgodnie z umową, jest odpowiedzialne to państwo trzecie, w przypadku wydania decyzji Rady upoważniającej do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE, uznaje się za terytorium państwa trzeciego.”;

3) w art. 7 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przez dostawę towarów, o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1, rozumie się również przekazanie nieodpłatnie przez podatnika towarów należących do jego przedsiębiorstwa, w szczególności:

- 1) przekazanie lub zużycie towarów na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia,

- 2) wszelkie inne darowizny

– jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych towarów.”;

4) w art. 8 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Za odpłatne świadczenie usług uznaje się również:

- 1) użycie towarów stanowiących część przedsiębiorstwa podatnika do celów innych niż działalność gospodarcza jego przedsiębiorstwa, w tym

w szczególności do celów osobistych podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, jeżeli podatnikowi przysługiwało, w całości lub w części, prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych towarów;

2) nieodpłatne świadczenie usług na cele osobiste podatnika lub jego pracowników, w tym byłych pracowników, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, oraz wszelkie inne nieodpłatne świadczenie usług do celów innych niż działalność gospodarcza przedsiębiorstwa podatnika.”;

5) w art. 13 w ust. 4 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) towary mają być przedmiotem eksportu towarów przez tego podatnika, pod warunkiem że podatnik posiada dokument celny potwierdzający objęcie tych towarów procedurą wywozu;”;

6) w art. 15:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przedstawicielem podatkowym może być osoba prawna lub jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, posiadająca siedzibę na terytorium kraju, lub osoba fizyczna posiadająca stałe miejsce zamieszkania na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnia następujące warunki:

1) jest zarejestrowana jako podatnik VAT czynny;

2) przez ostatnie 24 miesiące nie zalegała z wpłatami poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3 % kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;

3) przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podatników niebędących osobami fizycznymi – osoba będąca wspólnikiem

spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym – nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2007 r. Nr 111, poz. 765, z późn. zm.²⁾) za popełnienie przestępstwa skarbowego;

4) jest uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości.”,

b) po ust. 8 dodaje się ust. 8a i 8b w brzmieniu:

„8a. Warunku, o którym mowa w ust. 8 pkt 4, nie stosuje się do agencji celnej, jeżeli podatnik ustanawiający ten podmiot przedstawicielem podatkowym dokonuje na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, których miejscem przeznaczenia jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów.

8b. Agencja celna będąca przedstawicielem podatkowym, o którym mowa w ust. 8a, może wykonywać czynności w zakresie prowadzenia, w imieniu i na rzecz podatników, dla których pełni funkcję przedstawiciela podatkowego, dokumentacji i ewidencji na potrzeby podatku oraz sporządzania, w imieniu i na rzecz tych podatników, deklaracji podatkowych i informacji podsumowujących na potrzeby podatku.”,

c) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb ustanawiania przedstawiciela podatkowego, a także czynności, jakie może on wykonywać, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju.”,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 112, poz. 766, z 2008 r. Nr 66, poz. 410, Nr 215, poz. 1355 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 8, poz. 39, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 201, poz. 1540 i Nr 206, poz. 1589 oraz z 2010 r. Nr 88, poz. 583, Nr 127, poz. 858 i Nr 151, poz. 1013.

d) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których nie ma konieczności ustanawiania przedstawiciela podatkowego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego rozliczenia podatku przez podmioty nieposiadające siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju.”;

7) w art. 17:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) nabywające złom, jeżeli dokonującym jego dostawy jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9, a dostawa nie jest objęta zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2;

8) nabywające usługi w zakresie przenoszenia uprawnień do emisji do powietrza gazów cieplarnianych, o których mowa w ustawie z dnia 22 grudnia 2004 r. o handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. Nr 281, poz. 2784, z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 215, poz. 1664), jeżeli usługodawcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, usługodawca lub dokonujący dostawy towarów nie rozlicza podatku należnego.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się do świadczenia przez podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 96 ust. 4 usług, do których ma zastosowanie art. 28e.”,

d) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Przepisy ust. 1 pkt 7 i 8 stosuje się, jeżeli nabywcą lub usługobiorcą jest podatnik, o którym mowa w art. 15.”;

8) w art. 19 w ust. 13 uchyla się pkt 5;

9) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podstawą opodatkowania jest obrót, z zastrzeżeniem ust. 2 – 22, art. 30 – 32, art. 119 oraz art. 120 ust. 4 i 5. Obrotem jest kwota należna z tytułu sprzedaży, pomniejszona o kwotę należnego podatku. Kwota należna obejmuje całość świadczenia należnego od nabywcy lub osoby trzeciej. Obrót zwiększa się o otrzymane dotacje, subwencje i inne dopłaty o podobnym charakterze mające bezpośredni wpływ na cenę (kwotę należną) towarów dostarczanych lub usług świadczonych przez podatnika, pomniejszone o kwotę należnego podatku.”,

b) ust. 17 i 18 otrzymują brzmienie:

„17. Podstawą opodatkowania w imporcie usług jest kwota, którą usługobiorca jest obowiązany zapłacić, z wyjątkiem gdy wartość usługi została wliczona do podstawy opodatkowania wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów zgodnie z art. 31 ust. 2 pkt 2 lub wartość usługi – na podstawie odrębnych przepisów – zwiększa wartość celną importowanego towaru.

18. W przypadku dostaw towarów, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 podatnikiem jest nabywca tych towarów, podstawą opodatkowania jest kwota, którą nabywca jest obowiązany zapłacić, z wyjątkiem gdy podatek od towarów, które są na terytorium kraju instalowane lub montowane, z próbnym uruchomieniem lub bez niego, został w całości z tytułu ich importu pobrany od podatnika dokonującego nabycia tych towarów; w przypadku gdy kwota podatku z tytułu importu towarów jest niższa od kwoty podatku, jaka byłaby należna z tytułu dostawy tych towarów na terytorium kraju, podatnik dokonujący ich nabycia jest obowiązany do rozliczenia tej różnicy.”,

c) po ust. 18 dodaje się ust. 18a w brzmieniu:

„18a. W przypadku dostawy towarów lub świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 podatnikiem jest ich nabywca lub usługobiorca, podstawą opodatkowania jest kwota, którą nabywca lub usługobiorca jest obowiązany zapłacić.”,

d) uchyla się ust. 19;

10) w art. 33a:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 stosuje się pod warunkiem przedstawienia przez podatnika naczelnikowi urzędu celnego, przed którym podatnik dokonuje formalności związanych z importem towarów, wydanych nie wcześniej niż 6 miesięcy przed dokonaniem importu:

- 1) zaświadczeń o braku zaległości we wpłatach należnych składek na ubezpieczenie społeczne oraz we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie z każdego tytułu, w tym odrębnie w każdym podatku, odpowiednio 3 % kwoty należnych składek i należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie składek lub podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość;
- 2) potwierdzenia zarejestrowania podatnika jako podatnika VAT czynnego.”,

b) ust. 5 i 6 otrzymują brzmienie:

„5. W przypadku gdy objęcie towaru procedurą uproszczoną, o której mowa w art. 76 ust. 1 lit. b lub c rozporządzenia wymienionego w ust. 1, jest dokonywane przez przedstawiciela pośredniego w rozumieniu przepisów celnych, uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, przysługuje podatnikowi, na rzecz którego jest składane zgłoszenie celne. Przepisy ust. 2 – 4 stosuje się odpowiednio.

6. Podatnik jest obowiązany do przedstawienia organowi celnemu dokumentów potwierdzających rozliczenie kwoty podatku należnego z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej w terminie 4 miesięcy po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów.”,

c) dodaje się ust. 7 – 11 w brzmieniu:

„7. W przypadku gdy podatnik, w terminie, o którym mowa w ust. 6, nie przedstawił dokumentów, o których mowa w tym przepisie, traci prawo do rozliczenia podatku na zasadach określonych w ust. 1, w odniesieniu do kwoty podatku należnej z tytułu importu towarów, którą miał rozliczyć w deklaracji

podatkowej. Podatnik jest obowiązany do zapłaty organowi celnemu kwoty podatku wraz z odsetkami.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio, z tym że obowiązek zapłaty kwoty podatku wraz z odsetkami ciąży solidarnie na podatniku oraz na przedstawicielu pośrednim.
9. W przypadku gdy organ celny pobrał kwotę podatku, o której mowa w ust. 7, a podatnik rozliczył tę kwotę podatku w deklaracji podatkowej, podatnik ma prawo do dokonania korekty w deklaracji za okres rozliczeniowy, w którym kwota tego podatku została pobrana.
10. Podatnik, który nie przestrzega terminu, o którym mowa w ust. 6, może w drodze decyzji naczelnika urzędu skarbowego utracić na okres 36 miesięcy prawo do rozliczania podatku na zasadach określonych w ust. 1, począwszy od okresu rozliczeniowego następującego po miesiącu, w którym doręczono podatnikowi decyzję.
11. Decyzji, o której mowa w ust. 10, nie wydaje się, jeżeli nieprzestrzeganie terminu, o którym mowa w ust. 6, w tym częstotliwość tego nieprzestrzegania, można uznać za nieistotne w stosunku do liczby i wielkości operacji importowych, które podatnik rozlicza zgodnie z ust. 1, pod warunkiem że uchybienie to było spowodowane okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.”;

11) w art. 33b:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podatnik jest obowiązany w terminie, o którym mowa w ust. 2, do wpłacenia kwot podatku wykazanych w deklaracjach importowych, z zastrzeżeniem ust. 3a.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Przepisy art. 33a stosuje się odpowiednio.”;

12) w art. 37:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy kwota podatku należnego z tytułu importu towarów została określona w decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34,

naczelnik urzędu celnego pobiera od niepobranej kwoty podatku odsetki z uwzględnieniem wysokości i zasad obowiązujących dla poboru odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych, z tym że ich wysokość jest liczona od dnia następującego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. Odsetek nie pobiera się, jeżeli podatnik udowodni, że wykazana w zgłoszeniu celnym nieprawidłowa kwota podatku była spowodowana okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.

1b. Od kwoty podatku wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, niezapłaconej w terminie, pobiera się odsetki za zwłokę zgodnie z przepisami Ordynacji podatkowej.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 – 1b stosuje się odpowiednio do decyzji dyrektora izby celnej.”;

13) w art. 38 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli, zgodnie z przepisami celnymi, powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a nie upłynęło 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów, i istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, naczelnik urzędu celnego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach celnym na potrzeby prawidłowego określenia należnego podatku z tytułu importu towarów.”;

14) w art. 43:

a) w ust. 3 uchyla się pkt 1 i 3,

b) uchyla się ust. 4;

15) w art. 56 po ust. 10 dodaje się ust. 10a w brzmieniu:

„10a. Przez pracownika zatrudnionego w strefie nadgranicznej, o którym mowa w ust. 9 i 10, rozumie się każdą osobę, której zwykła działalność zawodowa wymaga przekroczenia granicy w jej dniach pracy.”;

16) w art. 83:

a) w ust. 1:

– pkt 5 – 8 otrzymują brzmienie:

„5) importu środków transportu lotniczego oraz części zamiennych do nich i wyposażenia pokładowego przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;

6) dostaw środków transportu lotniczego oraz części zamiennych do nich i wyposażenia pokładowego dla przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;

7) usług w zakresie kontroli i nadzoru ruchu lotniczego, świadczonych na rzecz przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;

8) usług związanych z obsługą startu, lądowania, parkowania, obsługą pasażerów i ładunków oraz innych o podobnym charakterze usług świadczonych na rzecz przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;”

– pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) usług najmu, dzierżawy, leasingu lub czarteru środków transportu lotniczego oraz najmu, dzierżawy, leasingu lub czarteru wyposażenia tych środków wykorzystywanych przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;”

– pkt 16 otrzymuje brzmienie:

„16) usług polegających na remoncie, przebudowie lub konserwacji środków transportu lotniczego oraz ich wyposażenia i sprzętu zainstalowanego na nich, używanych przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;”

– pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) dostaw towarów służących zaopatrzeniu środków transportu lotniczego używanych przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym;”

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a –1e w brzmieniu:

„1a. Przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, o których mowa w ust. 1 pkt 5 – 8, 13, 16 i 18, rozumie się przewoźników lotniczych, u których udział:

- 1) przychodów z działalności w transporcie międzynarodowym w przewozach ogółem,
- 2) zrealizowanej liczby lotów w transporcie międzynarodowym w przewozach ogółem,
- 3) liczby pasażerów lub ilości przewożonych towarów, lub ilości przewożonych przesyłek w transporcie międzynarodowym w przewozach ogółem

– wynosił w każdej z tych trzech kategorii w poprzednim roku podatkowym co najmniej 60 %.

1b. W przypadku przewoźników lotniczych rozpoczynających w trakcie danego roku podatkowego działalność polegającą na międzynarodowych przewozach lotniczych określenie udziału w każdej z trzech kategorii, o których mowa w ust. 1a, jest dokonywane na podstawie danych prognozowanych na dany rok podatkowy.

1c. Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych, ogłasza do dnia 31 marca danego roku podatkowego, w drodze obwieszczenia publikowanego w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego, listę przewoźników lotniczych spełniających kryteria, o których mowa w ust. 1a, na okres od dnia 1 kwietnia danego roku podatkowego do dnia 31 marca następnego roku podatkowego, na podstawie danych uzyskanych od przewoźników lotniczych.

1d. Przewoźnicy lotniczy przekazują Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego dane potwierdzające spełnienie kryteriów, o których mowa w ust. 1a, najpóźniej do dnia 20 lutego danego roku podatkowego, z zastrzeżeniem ust. 1e.

1e. Na wniosek przewoźnika rozpoczynającego działalność w trakcie danego roku podatkowego, Prezes Urzędu Lotnictwa Cywilnego, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw finansów publicznych, uwzględnia tego przewoźnika na liście przewoźników lotniczych, spełniających kryteria,

o których mowa w ust. 1a, na okres od pierwszego dnia miesiąca następującego po dniu ogłoszenia obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego do dnia 31 marca następnego roku podatkowego, jeżeli spełnia on kryteria, o których mowa w ust. 1a, na podstawie prognozowanych danych uzyskanych od tego przewoźnika.”;

17) w art. 86:

a) w ust. 2:

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) kwota podatku należnego z tytułu:

- a) świadczenia usług, dla którego zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 4 lub 8 podatnikiem jest ich usługobiorca,
- b) dostawy towarów, dla której zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 5 lub 7 podatnikiem jest ich nabywca,
- c) wewnątrzspółnotowego nabycia towarów;”

– dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) różnica podatku, o której mowa w art. 29 ust. 18 i art. 37.”

b) w ust. 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 4 – w rozliczeniu za okres, w którym powstał obowiązek podatkowy w podatku należnym u nabywcy lub usługobiorcy odpowiednio od świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest usługobiorca, od wewnątrzspółnotowego nabycia towarów lub od dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca;”;

18) w art. 87 w ust. 6 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) importu towarów rozliczanego zgodnie z art. 33a, wewnątrzspółnotowego nabycia towarów, świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, lub dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, jeżeli w deklaracji podatkowej została wykazana kwota podatku należnego od tych transakcji”;

19) w art. 88:

a) w ust. 1 uchyla się pkt 1,

b) w ust. 3a dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) wystawiono faktury, w których została wykazana kwota podatku w stosunku do czynności opodatkowanych, dla których zgodnie z przepisami ustawy nie wykazuje się kwoty podatku na fakturze – w części dotyczącej tych czynności.”;

20) w art. 89 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) podmiotów nieposiadających siedziby, stałego miejsca zamieszkania, stałego miejsca prowadzenia działalności, zwykłego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zwykłego pobytu na terytorium kraju, niedokonujących sprzedaży na terytorium kraju”;

21) w art. 90:

a) ust. 10 otrzymuje brzmienie:

„10. W przypadku gdy proporcja określona zgodnie z ust. 3 – 8:

- 1) przekroczyła 98 % oraz kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu, wynikająca z zastosowania tej proporcji, w skali roku, była mniejsza niż 500 zł – podatnik ma prawo uznać, że proporcja ta wynosi 100 %;
- 2) nie przekroczyła 2 % – podatnik ma prawo uznać, że proporcja ta wynosi 0 %.”,

b) dodaje się ust. 12 w brzmieniu:

„12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, przypadki, w których podatnik ma prawo uznać, że proporcja określona zgodnie z ust. 3 – 8, która przekroczyła 98 %, a kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu, wynikająca z zastosowania tej proporcji, w skali roku, była równa lub większa niż 500 zł, wynosi 100 %, oraz warunki ich stosowania, uwzględniając uwarunkowania obrotu gospodarczego oraz specyfikę wykonywanych czynności.”;

22) w art. 91 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu roku, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, jest on obowiązany dokonać korekty kwoty podatku odliczonego zgodnie z art. 90 ust. 2 – 10, z uwzględnieniem proporcji obliczonej w sposób określony

w art. 90 ust. 2 – 6 lub 10 lub przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 11 i 12, dla zakończonego roku podatkowego.”;

23) w art. 97 ust. 15 otrzymuje brzmienie:

„15. W przypadku gdy podmiot, o którym mowa w ust. 1 – 3, nie złoży za 6 kolejnych miesięcy lub 2 kolejne kwartały deklaracji podatkowej, naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z urzędu podmiot z rejestru jako podatnika VAT UE i powiadamia go o powyższym. Zdania pierwszego nie stosuje się w przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 7a.”;

24) w art. 99:

a) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do podatników zwolnionych od podatku na podstawie art. 113 oraz podmiotów wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3, chyba że przysługuje im zwrot różnicy podatku lub zwrot podatku naliczonego zgodnie z art. 87 lub przepisami wydanymi na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3 albo są obowiązani do dokonania korekty podatku odliczonego, o której mowa w art. 91.”;

b) w ust. 7b uchyla się pkt 1,

c) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku gdy podatnicy wymienieni w art. 17 ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8 nie mają obowiązku składania deklaracji podatkowej, o którym mowa w ust. 1 – 3 lub 8, deklarację podatkową składa się w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.”;

25) w art. 103 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w art. 99 ust. 10, podatnicy są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku w terminie 14 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego na rachunek urzędu skarbowego.”;

26) w art. 106:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani wystawić fakturę stwierdzającą w szczególności dokonanie sprzedaży, datę dokonania sprzedaży, cenę jednostkową bez podatku, podstawę opodatkowania, stawkę i kwotę podatku, kwotę należności oraz dane dotyczące podatnika i nabywcy, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2, 4 i 5 oraz art. 119 ust. 10 i art. 120 ust. 16.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadkach, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4, 5, 7 i 8, w fakturze nie wykazuje się danych dotyczących stawki i kwoty podatku.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku czynności wymienionych w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, oraz świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest ich usługobiorca, są wystawiane faktury wewnętrzne; za dany okres rozliczeniowy podatnik może wystawić jedną fakturę dokumentującą te czynności dokonane w tym okresie. Faktury wewnętrzne są wystawiane także dla udokumentowania zwróconych kwot dotacji, subwencji i innych dopłat o podobnym charakterze.”;

27) w art. 111:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a – 3d w brzmieniu:

„3a. Podatnicy prowadzący ewidencję obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących są obowiązani:

- 1) dokonywać wydruku paragonu fiskalnego lub faktury z każdej sprzedaży oraz wydawać oryginał wydrukowanego dokumentu nabywcy;
- 2) dokonywać niezwłocznego zgłoszenia właściwemu podmiotowi prowadzącemu serwis kas rejestrujących każdej nieprawidłowości w pracy kasy;
- 3) udostępniać kasy rejestrujące do kontroli stanu ich nienaruszalności i prawidłowości pracy na każde żądanie właściwych organów;
- 4) zgłaszać kasy rejestrujące do obowiązkowego przeglądu technicznego właściwemu podmiotowi prowadzącemu serwis kas rejestrujących,

w terminach, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie ust. 7a pkt 4;

- 5) używać kas rejestrujących zgodnie z warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 7a pkt 1;
 - 6) przechowywać kopie dokumentów kasowych przez okres wymagany w art. 112 oraz w przepisach Ordynacji podatkowej zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278);
 - 7) stosować kasy rejestrujące wyłącznie do prowadzenia ewidencji własnej sprzedaży, z zastrzeżeniem ust. 3b;
 - 8) dokonywać wydruku emitowanych przez kasę rejestrującą dokumentów i ich kopii na nośniku papierowym, jeżeli wydruk kopii umożliwia konstrukcja kasy i przewidują to przepisy wydane na podstawie ust. 9 pkt 1;
 - 9) prowadzić i przechowywać dokumentację o przebiegu eksploatacji kasy rejestrującej, z uwzględnieniem przepisów wydanych na podstawie ust. 7a i ust. 9 pkt 1;
 - 10) dokonać zgłoszenia kasy rejestrującej do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego kasy;
 - 11) poddać obowiązkowemu przeglądowi technicznemu kasy rejestrujące, które zostały przez podatnika utracone, a następnie odzyskane, przed ich ponownym zastosowaniem do prowadzenia ewidencji.
- 3b. Podatnicy prowadzący ewidencję przy zastosowaniu kas rejestrujących, u których podstawą opodatkowania jest kwota prowizji lub inna postać wynagrodzenia za wykonywane usługi w ramach umowy agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa lub innych umów o podobnym charakterze albo marża, ewidencjonują na potrzeby obliczenia osiąganego przez nich obrotu oraz kwot podatku należnego całą wartość sprzedaży własnej oraz prowadzonej na rzecz lub w imieniu innych podatników.

- 3c. Podatnicy mogą stosować do ewidencji obrotu i kwot podatku należnego wyłącznie kasy rejestrujące, które nabyli w okresie, kiedy kasy te były objęte ważnym potwierdzeniem Prezesa Głównego Urzędu Miar, o którym mowa w ust. 6b, z uwzględnieniem ust. 3d oraz innych odrębnych przepisów, które mogą wprowadzać ograniczenia w zakresie zastosowania do ewidencjonowania niektórych typów kas.
- 3d. W przypadku gdy dla danego rodzaju czynności, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie ust. 7a pkt 1, są przewidziane kasy rejestrujące o zastosowaniu specjalnym – podatnik jest obowiązany stosować te kasy.”,
- b) ust. 6a – 6c otrzymują brzmienie:
- „6a. Kasa rejestrująca służąca do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, musi zapewniać prawidłowe zaewidencjonowanie podstawowych danych dotyczących zawieranych transakcji, w tym wysokości uzyskiwanego przez podatnika obrotu i kwot podatku należnego, oraz musi przechowywać te dane lub też zapewniać bezpieczny ich przekaz na zewnętrzne nośniki danych. Pamięć fiskalna kasy rejestrującej powinna posiadać numer unikatowy, nadawany w ramach czynności materialno-technicznych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
- 6b. Producenci krajowi i podmioty dokonujące wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących w celu wprowadzenia ich na terytorium kraju do obrotu są obowiązani do uzyskania dla danego typu kas rejestrujących, służących do prowadzenia ewidencji, o której mowa w ust. 1, potwierdzenia Prezesa Głównego Urzędu Miar, że kasy te spełniają funkcje wymienione w ust. 6a oraz kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać. Potwierdzenie wydaje się na czas określony i może być ono cofnięte w przypadku wprowadzenia do obrotu kas rejestrujących niezgodnych z funkcjami, kryteriami i warunkami technicznymi, które muszą spełniać kasy rejestrujące, oraz złożonymi dokumentami, w tym wzorcem kasy, o których mowa w ust. 9 pkt 2.
- 6c. Prezes Głównego Urzędu Miar:
- 1) w drodze decyzji wydaje, odmawia wydania lub cofa potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b;

- 2) ogłasza w Dzienniku Urzędowym Głównego Urzędu Miar wykaz typów kas rejestrujących:
 - a) które otrzymały potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, terminu jego obowiązywania oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących,
 - b) na które cofnięto potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, wraz z określeniem numeru i daty potwierdzenia, daty jego cofnięcia oraz nazwy producenta krajowego, podmiotu, który dokonał wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących.”,
- c) po ust. 6c dodaje się ust. 6d – 6k w brzmieniu:
 - „6d. Spełnienie funkcji oraz kryteriów i warunków technicznych stwierdza się na podstawie wyników badań wykonywanych przez Prezesa Głównego Urzędu Miar, potwierdzonych sprawozdaniem.
 - 6e. W przypadku stwierdzenia na podstawie badań, że dany typ kas rejestrujących nie spełnia określonych funkcji, kryteriów i warunków technicznych, Prezes Głównego Urzędu Miar odmawia wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6b.
 - 6f. Producenci krajowi i podmioty dokonujące wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących, którzy uzyskali potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b, są obowiązani do:
 - 1) zorganizowania serwisu kas rejestrujących dokonującego przeglądów technicznych kas;
 - 2) zamieszczania w dokumentach obowiązkowo dołączanych do kasy przy wprowadzaniu jej do obrotu deklaracji, według wzoru określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 9 pkt 1, o spełnieniu przez dostarczaną kasę wymaganych funkcji, kryteriów i warunków technicznych oraz zgodności z egzemplarzem wzorcowym kasy, która była podstawą do wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6b.

- 6g. Podmiot dokonujący sprzedaży kasy rejestrującej jej użytkownikowi jest obowiązany przekazać aktualny wykaz uprawnionych podmiotów, które prowadzą serwis, o którym mowa w ust. 6f pkt 1 oraz ust. 7a pkt 3, wraz z adresami punktów, w których są wykonywane usługi serwisowe (w tym przeglądy techniczne kas) w zakresie danego typu kasy.
- 6h. Podmioty, które występowały z wnioskiem o wydanie potwierdzenia, o którym mowa w ust. 6b i 6c, są obowiązane przed likwidacją działalności do przekazania w drodze umowy obowiązków i uprawnień w zakresie prowadzenia serwisu, o którym mowa w ust. 6f pkt 1, innemu podmiotowi będącemu producentem krajowym, podmiotem dokonującym wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących, wprowadzającym do obrotu kasy rejestrujące lub innym podmiotom prowadzącym serwis kas rejestrujących. O zawarciu umowy podmioty przekazujące serwis kas rejestrujących są obowiązane powiadomić właściwego dla nich naczelnika urzędu skarbowego.
- 6i. W przypadku gdy do obrotu wprowadzono kasy rejestrujące, które wbrew deklaracji, o której mowa w ust. 6f pkt 2, nie spełniają wymaganych funkcji, kryteriów i warunków technicznych, lub nie załączono do kasy takiej deklaracji, naczelnik urzędu skarbowego nakłada w drodze decyzji na producenta krajowego, podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących albo inny podmiot wprowadzający do obrotu te kasy, karę pieniężną w wysokości 5.000 zł.
- 6j. Podstawą do wydania decyzji, o której mowa w ust. 6i, w zakresie wymaganych funkcji, kryteriów i warunków technicznych jest opinia Prezesa Głównego Urzędu Miar, która zawiera opis braków w zakresie spełnienia tych funkcji, kryteriów i warunków.
- 6k. Wpływy z kar pieniężnych, o których mowa w ust. 6i, stanowią dochód budżetu państwa. Kwota wynikająca z kary pieniężnej powinna być wniesiona, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji, o której mowa w ust. 6i.”,
- d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących oraz warunki używania kas przez podatników, uwzględniając potrzebę właściwego ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących przez podatników, o których mowa w ust. 1, oraz potrzebę przeciwdziałania nieewidencjonowaniu obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas przez tych podatników, jak również zapewnienia kontroli prawidłowości rozliczania podatku;
- 2) termin zgłoszenia kasy do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego, rodzaje dokumentów, które są prowadzone lub składane w związku z używaniem kasy rejestrującej, oraz wzory tych dokumentów, uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu kas rejestrujących przez podatników, o których mowa w ust. 1;
- 3) warunki zorganizowania i prowadzenia serwisu kas rejestrujących mające znaczenie dla ewidencjonowania, w tym warunki, które powinny spełniać podmioty prowadzące serwis kas rejestrujących, uwzględniając potrzebę prawidłowego ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego przy zastosowaniu tych kas przez podatników, o których mowa w ust. 1, oraz dostępność serwisu kas;
- 4) terminy oraz zakres obowiązkowych przeglądów technicznych, o których mowa w ust. 3a pkt 4 i 11, uwzględniając w szczególności potrzebę sprawdzenia poprawnego działania kasy rejestrującej w zakresie prawidłowego ewidencjonowania obrotu i kwot podatku należnego, przechowywania zarejestrowanych w niej danych, wydawania konsumentowi dowodów nabycia towarów i usług i wydawania innych dokumentów fiskalnych.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz sposób oznaczania pamięci fiskalnej kas

rejestrujących numerami unikatowymi, warunki ich przydzielania oraz dokumenty, w które powinna być wyposażona kasa rejestrująca przy wprowadzaniu jej do obrotu,

- 2) dane, które powinien zawierać wniosek producenta krajowego albo podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących o wydanie potwierdzenia wymienionego w ust. 6b, jak również rodzaje dokumentów, w tym oświadczeń, oraz kas rejestrujących wzorcowych do badań i innych urządzeń, które mają być przedstawione lub dostarczone wraz z wnioskiem,
- 3) okres, na który jest wydawane potwierdzenie, o którym mowa w ust. 6b,
- 4) zakres badań kas rejestrujących oraz rodzaje danych zawartych w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 6d

– uwzględniając potrzebę przeciwdziałania nieewidencjonowaniu lub nieprawidłowemu ewidencjonowaniu obrotu i kwot podatku należnego przez podatników, zabezpieczenia zaewidencjonowanych danych, konieczność zapewnienia konsumentowi prawa do otrzymania dowodu nabycia towarów i usług z uwidocznioną kwotą podatku oraz możliwość sprawdzenia przez niego prawidłowego zaewidencjonowania transakcji i wystawiania dowodu potwierdzającego jej wykonanie oraz optymalne dla danego typu obrotu rozwiązania techniczne dotyczące konstrukcji kas rejestrujących, jak również celowość systematycznej aktualizacji i weryfikacji wydanych potwierdzeń, o których mowa w ust. 6b.”;

28) w art. 113 w ust. 13 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Zwolnień, o których mowa w ust. 1 i 9, nie stosuje się do importu towarów i usług, wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów, dostawy towarów, dla której podatnikiem jest ich nabywca, świadczenia usług, dla których zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 8 podatnikiem jest ich usługobiorca, oraz podatników:”;

29) w art. 117 zdanie wstępne otrzymuje brzmienie:

„Rolnik ryczałtowy w zakresie prowadzonej działalności rolniczej dostarczający produkty rolne jest zwolniony z obowiązku:”;

30) w art. 127 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zwrot podatku podróżnym jest dokonywany w złotych przez sprzedawcę lub przez podmioty, których przedmiotem działalności jest dokonywanie zwrotu, o którym mowa w art. 126 ust. 1. Zwrot podatku jest dokonywany w formie wypłaty gotówkowej lub polecenia przelewu, czeku rozrachunkowego lub karty płatniczej.”;

31) w art. 129:

a) w ust. 1 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w przypadku gdy zwrot podatku został dokonany w formie polecenia przelewu, czeku rozrachunkowego lub karty płatniczej, posiada dokumenty, określone odrębnymi przepisami, potwierdzające dokonanie zwrotu kwoty tego podatku.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż przed upływem 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej dostawy w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

32) w art. 130 w ust. 2 dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) formę, w której ma być dokonany zwrot podatku.”;

33) w załączniku nr 3 do ustawy uchyla się poz. 76 i 77;

34) uchyla się załącznik nr 5 do ustawy;

35) użyte w różnych przypadkach:

a) w art. 2 pkt 2 i pkt 3 lit. b i c, art. 19 ust. 22, art. 23 ust. 17 pkt 3, art. 28o, art. 33 ust. 8, art. 41 ust. 16, art. 82 ust. 2 pkt 3 i ust. 3 pkt 4, art. 83 ust. 16, art. 87 ust. 12 pkt 3, art. 89 ust. 4 pkt 4, ust. 5, ust. 7 pkt 5 i ust. 8 pkt 5, art. 90 ust. 11, art. 92 ust. 2 pkt 4, art. 99 ust. 15 pkt 3, art. 102 ust. 1, art. 106 ust. 11, art. 121 ust. 2 oraz art. 130 ust. 3 wyrazy „Wspólnoty Europejskiej”;

b) w art. 2 pkt 3, art. 2 pkt 8, art. 12 ust. 1 pkt 4 lit. a, art. 13 ust. 4 pkt 3, art. 22 ust. 1 pkt 4 i ust. 5 pkt 1 – 3, art. 28i ust. 2, art. 28k, art. 28l, art. 28m, art. 29 ust. 15, art. 41 ust. 6, 9 i 11, art. 56 ust. 14, art. 71 ust. 2 pkt 3, art. 74 ust. 1 pkt 10, 11 i 13,

art. 83 ust. 1 pkt 22 lit. b i pkt 25, ust. 3 pkt 1, ust. 7 pkt 1 – 3 i pkt 4 lit. b, ust. 8, ust. 9 pkt 1 i 3 i ust. 10, art. 119 ust. 7 – 9, art. 126 ust. 1, art. 128 ust. 1, 4 i 5, art. 129 ust. 1 pkt 2, w tytule rozdziału 7, art. 131 pkt 2 i 4 oraz art. 132 ust. 1, 4 i 7 wyraz „Wspólnoty”

– zastępuje się wyrazami „Unii Europejskiej”.

Art. 2.

W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24:

a) w ust. 2 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) wydanie albo odmowę wydania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.¹⁾).”

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a – 2c w brzmieniu:

„2a. Wysokość opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 12, ustala Prezes w drodze decyzji, biorąc pod uwagę zakres i czas trwania wykonanych czynności, stawki godzinowe za czas pracy pracowników Głównego Urzędu Miar oraz koszty badań wykonywanych w celu wydania decyzji.

2b. Wysokość opłaty, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 12, ustala się na podstawie stawki za godzinę pracy pracowników Głównego Urzędu Miar i oblicza się według tej stawki, pomnożonej przez liczbę godzin przeznaczonych na wykonanie czynności związanych z wydaniem albo odmową wydania potwierdzenia określonego w art. 111 ust. 6b ustawy o podatku od towarów i usług.

2c. Wysokość stawki, o której mowa w ust. 2b, jest równa wysokości stawki godzinowej za czas pracy pracownika urzędu podległego organowi administracji miar, stanowiącej podstawę do ustalenia opłaty za czynności związane

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494, z 2006 r. Nr 170, poz. 1217 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 176, poz. 1238, z 2008 r. Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 i Nr 91, poz. 740 oraz z 2010 r. Nr 66, poz. 421 i Nr 107, poz. 679.

z wydaniem albo odmową wydania decyzji zatwierdzenia typu przyrządów pomiarowych, o której mowa w art. 24 ust. 2 pkt 1.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Opłaty, o których mowa w ust. 2 pkt 1 – 7 i 12, uiszcza wnioskodawca.”;

2) w art. 24a w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) art. 24 ust. 2 pkt 4 – 6 i 12 – w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.”.

Art. 3.

Do importu towarów objętych przepisami art. 33a ustawy, o której mowa w art. 1, dla których obowiązek podatkowy powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 33a w dotychczasowym brzmieniu.

Art. 4.

Przepis art. 37 ust. 1a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie do importu towarów, dla którego obowiązek podatkowy powstał od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5.

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od korekt dokonywanych za rok 2011.

Art. 6.

1. Potwierdzenia stwierdzające spełnienie funkcji oraz kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, zachowują moc do dnia określonego w tych potwierdzeniach, chyba że potwierdzenie zostanie cofnięte zgodnie z przepisami ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
2. Kasy rejestrujące nabyte przez użytkowników kas w okresie obowiązywania potwierdzeń wydanych przed dniem 1 lipca 2011 r. mogą być nadal stosowane do prowadzenia

ewidencji obrotu i kwot podatku należnego, pod warunkiem że zapewniają prawidłowość rozliczeń podatnika.

3. Przepis art. 111 ust. 6c i 6d ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma zastosowanie również do spraw wszczętych i niezakończonych do dnia 30 czerwca 2011 r.
4. Prezes Głównego Urzędu Miar może cofać potwierdzenia wydane do dnia 30 czerwca 2011 r. przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w przypadku kiedy kasy rejestrujące wprowadzone do obrotu nie odpowiadają przepisom, na podstawie których wydano potwierdzenia (decyzje) o spełnieniu funkcji, kryteriów i warunków technicznych, lub też nie są zgodne ze złożonym wnioskiem lub dokumentami dostarczonymi wraz z wnioskiem albo wzorcem kasy.
5. Do spraw, o których mowa w ust. 3 i 4, stosuje się odpowiednio przepisy o kryteriach i warunkach technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, obowiązujące w momencie składania wniosku o potwierdzenie spełnienia tych kryteriów.
6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych przekaze niezwłocznie Prezesowi Głównego Urzędu Miar akta spraw wymienionych w ust. 3.
7. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 111 ust. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 7a i 9 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie dłużej jednak niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 7.

Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 27, art. 2 i 6, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

UZASADNIENIE

Najistotniejsze zmiany zawarte w projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach mają na celu:

- dostosowanie przepisów do zmian w prawie celnym,
- ułatwienie rozliczeń podatku związanego z importem towarów przesyłanych następnie za granicę,
- uwolnienie od ciężaru składania zabezpieczeń przy stosowaniu w imporcie towarów niektórych procedur uproszczonych,
- eliminację możliwości nadużyć podatkowych w obrocie niektórymi towarami czy prawami (np. nowe zasady w zakresie rozliczania podatku przy obrocie złomem oraz prawami do emisji gazów cieplarnianych),
- jednoznaczne wskazanie podatnika przy czynnościach wykonywanych przez podatników nieposiadających siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju,
- uproszczenie procedury przejścia przez rolnika ryczałtowego na rozliczanie podatku według zasad ogólnych.

Zmiany zaproponowane w projekcie ustawy mają również na celu dostosowanie definicji używanych na potrzeby podatku od towarów i usług odnoszących się do terytorium kraju, państwa członkowskiego oraz państwa trzeciego w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskim lub państwami trzecimi dot. budowy i utrzymania mostów transgranicznych.

Projekt zakłada także odstępienie od zakazu odliczania podatku naliczonego w przypadku importu usług, gdy zapłata jest dokonywana na rzecz podmiotów mających miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd w tzw. „rajach podatkowych”, co uwzględnia tezy wyroku TSUE z dnia 30 września 2010 r. w sprawie C-395/09 Oasis East Sp. z o.o.

Ponadto projekt zawiera zmianę stanowiącą wykonanie wyroku TSUE z dnia 28 października 2010 r. w sprawie C-49/09 Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, orzekającego o niezgodności z prawem Unii Europejskiej stosowania przez Polskę obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7% w odniesieniu do dostaw, importu

i wewnątrzspółnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego.

W projekcie przewiduje się również zmiany dotyczące kas rejestrujących, w tym przesunięcie na Prezesa Głównego Urzędu Miar obowiązku badania spełnienia przez kasy rejestrujące funkcji, kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać, i obowiązku wydawania potwierdzeń spełnienia tych wymagań. W związku z przekazaniem zagadnień technicznych i badań kas rejestrujących do zakresu kompetencji Prezesa GUM oraz nadaniu tym czynnościom charakteru odpłatnego proponuje się wprowadzenie stosownych zmian w ustawie – Prawo o miarach.

W projekcie wprowadza się również zmiany o charakterze doprecyzowującym obecne przepisy (np. dot. uznania za dostawę towarów nieodpłatnych przekazania) w celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych.

1. Art. 1 pkt 1 i 2 projektu ustawy (dot. art. 2 pkt 1, 4 i 5 ustawy oraz dodawanego art. 2a)

W art. 2 pkt 1, 4 i 5 ustawy o podatku od towarów i usług wprowadza się zastrzeżenie do art. 2a, w którym dopuszczono możliwość modyfikacji stosowanej na potrzeby VAT definicji terytorium kraju, państwa członkowskiego oraz państwa trzeciego w przypadku zawarcia umów między Rzeczpospolitą Polską a państwami członkowskimi lub państwami trzecimi dotyczących budowy i utrzymania mostów transgranicznych. W przypadku zawarcia takich umów oraz w związku ze stosownymi decyzjami Rady upoważniającymi do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz. Urz. UE L 347 z 11.12.2006, str. 1, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą 2006/112/WE”, most i miejsce jego budowy, położone poza terytorium kraju, za które jest odpowiedzialna Rzeczpospolita Polska, uznaje się za część terytorium kraju, natomiast most i miejsce jego budowy, położone na terytorium kraju, za które jest odpowiedzialne państwo członkowskie lub państwo trzecie, uznaje się odpowiednio za część terytorium tego państwa członkowskiego lub tego państwa trzeciego.

Istotą tych zmian jest, na potrzeby określenia miejsca świadczenia przy dostawie towarów i świadczeniu usług oraz wewnątrzspółnotowej dostawie towarów (eksporcie towarów) i wewnątrzspółnotowym nabyciu towarów (importcie towarów) związanych z budową i utrzymaniem mostów granicznych, uznanie, że mosty te znajdują się całkowicie na

terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub państwa członkowskiego (państwa trzeciego) zgodnie z zawartą umową w sprawie podziału zakresu odpowiedzialności za budowę i utrzymanie tych mostów transgranicznych. Dzięki wprowadzeniu proponowanych przepisów, ww. czynności podlegające opodatkowaniu VAT dokonane w miejscu budowy lub utrzymania mostów granicznych uznawanych na mocy umów oraz decyzji Rady za terytorium danego państwa członkowskiego (państwa trzeciego) podlegałyby podatkowi od wartości dodanej (podatkowi o podobnym charakterze) w tym państwie członkowskim (państwie trzecim), natomiast ww. czynności dokonywane w miejscu budowy lub utrzymania mostów granicznych uznanych za terytorium Polski podlegałyby polskiemu podatkowi VAT. Rezultatem wprowadzenia proponowanych przepisów będzie uproszczenie procedury pobierania podatku przy budowie i utrzymaniu mostów transgranicznych.

Powyższa zmiana uwzględnia postanowienia decyzji Rady (2008/84/WE) z dnia 22 stycznia 2008 r. upoważniającej Republikę Federalną Niemiec oraz Rzeczpospolitą Polską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 5 dyrektywy Rady 2006/112/WE oraz wejście w życie Umowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o budowie i utrzymaniu granicznych obiektów mostowych w ciągu linii kolejowych o znaczeniu państwowym w Rzeczypospolitej Polskiej i w ciągu federalnych linii kolejowych w Republice Federalnej Niemiec. Wprowadzana zmiana umożliwia również realizację postanowień innych umów dotyczących budowy i utrzymania mostów transgranicznych, które mogą zostać zawarte w przyszłości zarówno z państwami członkowskimi, jak i państwami trzecimi.

2. Art. 1 pkt 3 projektu ustawy (dot. art. 7 ust. 2 ustawy)

W art. 1 pkt 2 projektu ustawy proponuje się nadanie nowego brzmienia ust. 2 w art. 7 ustawy o VAT, zgodnie z którym wszelkie przekazania przez podatnika towarów należących do jego przedsiębiorstwa bez wynagrodzenia (niezależnie, czy są one realizowane na cele związane czy niezwiązane z prowadzonym przedsiębiorstwem podatnika) podlegają opodatkowaniu, jeżeli podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego od tych towarów, w całości lub w części.

Proponowana zmiana art. 7 ust. 2, przez rezygnację z zapisu odnoszącego się do istnienia związku z prowadzoną działalnością gospodarczą dokonywanych nieodpłatnych przekazania, eliminuje wątpliwości interpretacyjne związane z tym przepisem, a także odpowiada wskazówkom TSWE zawartym w orzeczeniu z dnia 15 listopada 2001 r. w sprawie C-49/00

Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej, co do sposobu implementacji przepisów wspólnotowych. „(...) Transpozycja dyrektywy w krajowym porządku prawnym musi być przeprowadzona za pomocą przepisów ustanawiających na tyle konkretną, jednoznaczną i przejrzystą sytuację, aby jednostka mogła wiedzieć jakie ma prawa i obowiązki. (...)”.

Zmiana ta uwzględnia rozumienie przedmiotowych zagadnień w wytycznych interpretacyjnych zawartych w orzecznictwie TSWE i pozwoli na jednoznaczną wykładnię przepisów w tych kwestiach, gdyż – jak wynika z praktyki stosowania zmienianego przepisu – po jego modyfikacji dokonanej w 2005 r., w drodze poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku do towarów i usług, treść tych regulacji powoduje rozbieżności w jego stosowaniu.

Ponadto proponuje się doprecyzowanie, że opodatkowaniu będzie podlegać przekazanie towarów bez wynagrodzenia, jeżeli VAT od powyższych towarów (a nie jak obecnie czynności) podlegał w całości lub w części odliczeniu. Dotychczasowe sformułowanie „od tych czynności” stwarzało wątpliwości interpretacyjne, czy chodzi o czynność przekazania towaru czy też o czynność nabycia towaru w celu jego przekazania.

3. Art. 1 pkt 4 projektu ustawy (dot. art. 8 ust. 2 ustawy)

Proponowana zmiana ma na celu ściślejsze odwzorowanie definicji odpłatnego świadczenia usług do uregulowań tego zagadnienia zawartych w art. 26 dyrektywy 2006/112/WE.

4. Art. 1 pkt 5 projektu ustawy (dot. art. 13 ust. 4 pkt 4 ustawy)

Zgodnie z obecnym brzmieniem przepisu, przemieszczenia towarów przez podatnika, o którym mowa w art. 15, lub na jego rzecz nie uznaje się za wewnątrzwspólnotową dostawę towarów, w przypadku gdy towary mają być przedmiotem eksportu towarów przez tego podatnika, pod warunkiem że posiada dokument celny potwierdzający rozpoczęcie procedury wywozu na terytorium kraju, jeżeli wywóz z terytorium Unii Europejskiej jest potwierdzany przez urząd celny określony w przepisach celnych na terytorium państwa członkowskiego innym niż terytorium kraju. Zmiana w art. 13 ust. 4 pkt 4 wynika ze zmian w prawie celnym, zgodnie z którymi wywóz towarów z terytorium Unii Europejskiej, dla których rozpoczęto procedurę wywozu na terytorium kraju, może być potwierdzany przez „krajowe” urzędy celne. Proponowana zmiana wykreśla zatem obecnie obowiązujący warunek, aby takie potwierdzenie wywozu było dokonywane przez urząd celny zlokalizowany na terytorium państwa

członkowskiego innym niż terytorium kraju. Zmiana ta jest również dokonywana w celu zachowania terminologii celnej i doprecyzowuje, iż chodzi o dokument potwierdzający objęcie towarów procedurą wywozu.

5. Art. 1 pkt 6 projektu ustawy (dot. art. 15 ust. 8, 8a, 8b, 10 i 11 ustawy)

Projektowana zmiana art. 15 ust. 8 ustawy o VAT polega na określeniu warunków, jakie musi spełniać podmiot, aby zostać przedstawicielem podatkowym. Są to:

- 1) zarejestrowanie jako podatnik VAT czynny,
- 2) nieposiadanie przez ostatnie 24 miesiące zaległości we wpłatach poszczególnych podatków stanowiących dochód budżetu państwa, przekraczających odrębnie w każdym podatku odpowiednio 3 % kwoty należnych zobowiązań podatkowych w poszczególnych podatkach; udział zaległości w kwocie podatku ustala się w stosunku do kwoty należnych wpłat za okres rozliczeniowy, którego dotyczy zaległość,
- 3) wymóg, aby przez ostatnie 24 miesiące osoba fizyczna będąca podatnikiem, a w przypadku podatników niebędących osobami fizycznymi – osoba będąca współnikiem spółki cywilnej lub handlowej niemającej osobowości prawnej, członkiem władz zarządzających, głównym księgowym nie została prawomocnie skazana na podstawie ustawy – Kodeks karny skarbowy za popełnienie przestępstwa skarbowego,
- 4) uprawnienie do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości.

Warunki te mają zapewnić rzetelność wykonywania obowiązków przedstawiciela podatkowego. Obecnie kwestie te są uregulowane przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 kwietnia 2004 r. w sprawie przedstawiciela podatkowego (Dz. U. Nr 66, poz. 609).

Dodanie ust. 8a w art. 15 ustawy o VAT ma umożliwić agencji celnej pełnienie funkcji przedstawiciela podatkowego również w sytuacji, gdy agencja celna nie będzie uprawniona do zawodowego wykonywania doradztwa podatkowego zgodnie z przepisami o doradztwie podatkowym lub do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych zgodnie z przepisami o rachunkowości. Zwolnienie agencji celnej z posiadania takich uprawnień będzie miało zastosowanie, w przypadku gdy podatnik ustanawiający agencję celną przedstawicielem podatkowym będzie dokonywać na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, a miejscem

przeznaczenia tych towarów jest terytorium państwa członkowskiego inne niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju jest dokonywany przez importera tych towarów w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy towarów.

Dodanie przepisu ust. 8b w art. 15 ustawy o VAT ma na celu umożliwienie wykonywania przez agencję celną jako przedstawiciela podatkowego niektórych czynności, które obecnie mogą być wykonywane jedynie przez doradców podatkowych.

Wprowadzenie zaproponowanych przepisów ust. 8a i 8b, dodawanych w art. 15 ustawy o VAT, ułatwiłoby podmiotom dokonującym na terytorium kraju wyłącznie importu towarów, gdy miejscem przeznaczenia tych towarów jest terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju i wywóz z terytorium kraju przez importera tych towarów nastąpi w ramach wewnątrzspółnotowej dostawy tych towarów – dokonywanie rozliczeń należności celno-podatkowych, związanych z odprawami celnymi importowanych towarów, w sytuacji obowiązkowego ustanowienia przedstawiciela podatkowego. Uprawnienie agencji celnych do wykonywania czynności w zakresie prowadzenia, w imieniu i na rzecz tych podatników, dokumentacji oraz ewidencji na potrzeby podatku oraz sporządzania, w imieniu i na rzecz tych podatników, deklaracji i informacji podsumowujących, w przypadku gdy podatek ustanowi agencję celną przedstawicielem podatkowym, o którym mowa w art. 15 ust. 8 ustawy o VAT – ułatwi dokonywanie odpraw w imporcie przez podmioty zagraniczne, które importowane towary kierują dalej do innego państwa członkowskiego. Wszystkie konieczne formalności podatkowe związane z dalszym przemieszczaniem towaru do innego państwa członkowskiego będzie również mógł wypełnić za takiego podatnika przedstawiciel podatkowy. Jest to uzasadnione również tym, że nie będą oni dokonywali innych rozliczeń tych podatników niż związanych z importem towarów i wewnątrzspółnotową dostawą towarów, która będzie następowała w wyniku importu.

Proponowane zmiany art. 15 ust. 8, 8a i 8b ustawy o VAT spowodują również zmianę delegacji dla Ministra Finansów określonej w art. 15 ust. 10 ustawy (związane z tym jest również dodanie ust. 11) oraz wydanie nowego rozporządzenia w sprawie przedstawiciela podatkowego.

6. Art. 1 pkt 7 lit. a i d, pkt 8, pkt 9 lit. c, pkt 17, pkt 26 i pkt 28 projektu ustawy (dot. art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 oraz ust. 7, art. 19 ust. 13 pkt 5, art. 29 ust. 18a, art. 86 ust. 2 pkt 4 i ust. 10 pkt 2, art. 106 ust. 1a i 7 oraz art. 113 ust. 13 ustawy)

W ww. przepisach zaproponowano regulacje, których celem jest zmiana w systemie naliczania i odliczania podatku od towarów i usług w obrocie surowcami wtórnymi – złomem oraz w handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych.

Zmiana ta polega na przesunięciu, w przypadku gdy sprzedawca i nabywca są podatnikami, o których mowa w art. 15, obowiązku podatkowego rozliczenia podatku od towarów i usług z tytułu dostawy złomu oraz przenoszenia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych ze sprzedawcy na nabywcę. Jednocześnie nabywcom i usługobiorcom przysługiwałoby prawo do odliczenia podatku jako podatku naliczonego na ogólnych zasadach, który z tytułu dokonania na ich rzecz dostawy lub świadczenia usług byłyby u nich podatkiem należnym.

Zaproponowane rozwiązania odpowiadają przepisom unijnym. Na stosowanie mechanizmu polegającego na przesunięciu obowiązku zapłaty podatku VAT na osobę, na rzecz której jest dokonywana dostawa złomu lub świadczona jest usługa przeniesienia uprawnień do emisji ww. gazów, zezwalają odpowiednio przepisy art. 199 i 199a ust. 1 lit. a dyrektywy 2006/112/WE, które stanowią odpowiedź na obserwowaną skalę oszustw podatkowych w tych sektorach.

Wprowadzenie przez Polskę mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do usług polegających na przenoszeniu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych będzie się wiązać z koniecznością powiadomienia Komisji o stosowaniu tego rozwiązania oraz przekazaniu informacji wymaganych przepisami ww. dyrektywy 2006/112/WE.

Konsekwencją zmiany dot. rozliczania złomu jest odejście od określania w sposób szczególny obowiązku podatkowego dla dostaw złomu i zastosowania w tym zakresie zasad ogólnych. Zgodnie z obecnie obowiązującymi przepisami obowiązek podatkowy z tytułu dostawy złomu stalowego i żeliwnego, złomu metali nieżelaznych (z wyłączeniem złomu z metali szlachetnych) powstaje z chwilą otrzymania całości lub części zapłaty, z tym że:

- w przypadku złomu newsadowego, nie później niż 20. dnia, licząc od dnia wysyłki złomu do jednostki, która dokonuje kwalifikacji jakości,
- w przypadku złomu wsadowego – nie później niż 30. dnia, licząc od dnia wysyłki złomu.

Proponowane zmiany dot. złomu polegają na:

- 1) dodaniu do kręgu podatników podatku od towarów i usług, określonych w art. 17 ust. 1 ww. ustawy, podmiotów będących nabywcami złomu, jeżeli dokonującym jego dostawy na terytorium kraju jest podatnik, o którym mowa w art. 15, niekorzystający ze zwolnienia podmiotowego określonego w art. 113, a dostawa nie jest objęta

zwolnieniem, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 2; zasadę tę stosuje się, jeżeli nabywca jest podatnikiem, o którym mowa w art. 15 (art. 1 pkt 6 lit. a i c projektu),

- 2) uchyleniu przepisu art. 19 ust. 13 pkt 5 ww. ustawy, zgodnie z którym obowiązek podatkowy dla dostaw złomu powstaje na zasadach szczególnych (uchylenie tego przepisu powoduje, że będzie miała tutaj zastosowanie zasada ogólna) – art. 1 pkt 7 projektu,
- 3) określeniu podstawy opodatkowania przy dostawie złomu, dla której podatnikiem jest jego nabywca (art. 29 ust. 18a ustawy). Podstawą opodatkowania przy nabyciu złomu będzie kwota, którą nabywca będzie obowiązany zapłacić (art. 1 pkt 8 lit. c projektu ustawy).

Zaproponowane zmiany do art. 17 ust. 1 ustawy o VAT mają na celu między innymi wyeliminowanie mechanizmów rozliczania VAT wykorzystywanych przez podatników nadużywających prawa do odliczenia podatku naliczonego za pomocą tzw. „słupów”, jak i wystawiania „pustych faktur”.

Analogiczne zmiany do tych wprowadzonych dla dostaw złomu (z wyjątkiem zmiany w zakresie momentu powstania obowiązku podatkowego) proponuje się wprowadzić do ustawy o podatku od towarów i usług zmiany w systemie naliczania i odliczania podatku od towarów i usług w handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych (przez system odwrotnego obciążenia) następuje na podstawie opcjonalnego okresowego rozwiązania wprowadzonego do wspólnotowych przepisów VAT dyrektywą Rady 2010/23/UE z dnia 16 marca 2010 r.

Wprowadzane rozwiązanie ma na celu zwalczanie nadużyć finansowych w sektorze handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (nadużycia tego rodzaju zostały wskazane przez administracje podatkowe niektórych państw członkowskich jako istotny problem). W wyniku zaproponowanych zmian polegających na wprowadzeniu mechanizmu odwrotnego obciążenia do transakcji handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych odbywających się między podatnikami VAT, to usługobiorca stanie się odpowiedzialny za zapłatę podatku VAT i w praktyce jednocześnie będzie deklarował oraz odliczał ten podatek.

Dla podjęcia decyzji o skorzystaniu z istniejącej w przepisach wspólnotowych opcji duże znaczenie ma fakt, iż kilkanaście państw członkowskich UE wprowadziło już, a kolejne mają zamiar wprowadzić, przedmiotowe rozwiązanie do swoich ustawodawstw. W takiej sytuacji

nie jest wykluczone ryzyko przenoszenia się oszustw z państw, które przedmiotowy środek wprowadziły, do państw niekorzystających z takiej opcji (np. Polska).

Wprowadzenie mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do ww. czynności skutkuje koniecznością dostosowania przepisów art. 86 ust. 2 pkt 4 i ust. 10 pkt 2, art. 87 ust. 6 pkt 3, art. 99 ust. 9, art. 106 ust. 1a i 7 oraz art. 113 ust. 13 ustawy o VAT.

7. Art. 1 pkt 7 lit. b i c, pkt 9 lit. b i d projektu ustawy (dot. art. 17 ust. 2 i 3a, art. 29 ust. 17, 18 i 19 ustawy)

W art. 17 ust. 2 proponuje się, aby w przypadku gdy świadczącym usługi lub dokonującym dostawy towarów na terytorium kraju jest podmiot nieposiadający siedziby, stałego miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju, podatnikiem z tytułu tych czynności był zawsze usługobiorca lub nabywca towarów. Obecnie przepisy w takich przypadkach wskazują, że podatnikiem jest usługobiorca lub nabywca towarów, ale z wyjątkiem przypadków, gdy usługodawca lub dokonujący dostawy towarów rozliczy należny podatek (od tego wyjątku są pewne odstępstwa, np. dostawa gazu w systemie gazowym). Obecne uregulowania mogą prowadzić do nieporozumień co do tego, kto i kiedy powinien (może) rozliczyć podatek. Prostszy sposób zarówno dla podatników, jak i administracji podatkowej jest wprowadzenie zasady, że w tego rodzaju transakcjach zawsze podatek rozlicza nabywca usługi lub towaru (wyjątkiem od tej zasady byłyby usługi związane z nieruchomościami świadczone przez podmiot, który zarejestrował się dla VAT w Polsce).

Analogiczną regulacją należy również objąć przypadki dodawane w art. 17 ust. 1 pkt 7 i 8 (dostawy złomu i przenoszenia uprawnień do emisji do powietrza gazów cieplarnianych). Konsekwencją zmiany w art. 17 ust. 2 są zmiany w art. 29 ust. 17, 18 i 18a oraz w art. 86 ust. 2 pkt 6 ustawy o VAT.

Uchylenie ust. 19 w art. 29 wiąże się wyłącznie z przeniesieniem tej regulacji do właściwej części ustawy (dział IX rozdział 1 Odliczenie i zwrot podatku), w której określa się, co stanowi u podatnika podatek naliczony podlegający odliczeniu.

8. Art. 1 pkt 9 lit. a projektu ustawy (dot. art. 29 ust. 1 ustawy)

Zmiana doprecyzowująca, która wskazuje (za dyrektywą 2006/112/WE), iż w kwocie należnej mieszczą się również świadczenia należne od osób trzecich.

9. Art. 1 pkt 10 projektu ustawy (dot. art. 33a)

Proponowana zmiana w art. 33a polega na zniesieniu obowiązku składania zabezpieczenia kwoty podatku dla podmiotów rozliczających podatek na zasadach określonych w tym przepisie. Jest to zmiana korzystna dla importerów, gdyż uwalnia ich od ciężaru finansowego związanego ze składaniem zabezpieczeń. Jednocześnie, w celu zabezpieczenia interesów budżetu państwa, został wprowadzony obowiązek przedstawienia organowi celnemu dokumentów potwierdzających rozliczenie kwoty podatku należnego z tytułu importu w deklaracji podatkowej w terminie 4 miesięcy po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów (art. 33a ust. 6). Jeżeli podatnik w ww. terminie nie przedstawi wymaganych dokumentów, straci prawo do rozliczania podatku z tytułu importu towarów w deklaracji podatkowej, w odniesieniu do tej kwoty podatku, którą miał rozliczyć w deklaracji podatkowej, oraz jest zobowiązany do uiszczenia kwoty podatku wraz z odsetkami (art. 33a ust. 7). Ponadto gdy podatnik będzie korzystał z przedstawiciela pośredniego przy obejmowaniu towarów procedurą uproszczoną, obowiązek zapłaty podatku wraz z odsetkami będzie ciążył solidarnie również na tym przedstawicielu (art. 33a ust. 8).

W przypadku gdy organ celny pobrał podatek należny z tytułu importu towarów, a równocześnie podatek ten został rozliczony przez podatnika w deklaracji podatkowej, podatnikowi będzie przysługiwało prawo do skorygowania rozliczonego podatku w deklaracji składanej za okres rozliczeniowy, w którym podatek ten został pobrany przez organ celny (art. 33a ust. 9). W razie niedotrzymania przez podatnika ww. terminu na przedstawienie organowi celnemu dokumentów potwierdzających rozliczenie podatku należnego z tytułu importu w deklaracji podatkowej może on w drodze decyzji naczelnika urzędu skarbowego utracić na okres 36 miesięcy (licząc od okresu rozliczeniowego następującego po miesiącu, w którym doręczono podatnikowi decyzję) prawo do rozliczania tego podatku na zasadach określonych w przepisie art. 33a. Termin 36 miesięcy jest zbieżny z terminem wynikającym z przepisów celnych, w jakim podmiot może wystąpić ponownie o pozwolenie na stosowanie procedur uproszczonych, w sytuacji gdy wcześniej cofnięto mu pozwolenie z powodu niespełnienia, naruszenia warunków wynikających z przepisów celnych.

Odstąpienie od wydania wskazanej wyżej decyzji będzie możliwe w sytuacji uznania przez naczelnika urzędu skarbowego, iż uchybienie terminu na dostarczenie organowi stosownych dokumentów jest nieistotne w stosunku do liczby i wielkości operacji importowych, rozliczanych w trybie art. 33a, oraz pod warunkiem że uchybienie to było spowodowane

okolicznościami niewynikającymi z zaniedbania lub świadomego działania podatnika (art. 33a ust. 11).

10. Art. 1 pkt 11 projektu ustawy (dot. art. 33b ust. 3 i 3a ustawy)

Proponowana zmiana art. 33b ma charakter doprecyzowujący przez wskazanie, iż w sytuacji rozliczenia podatku VAT z tytułu importu towarów w przypadku korzystania przez podatnika z pojedynczego pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej, przepisy art. 33a stosuje się odpowiednio.

Odesłanie tylko do art. 33a bez wskazania, że przepisy te należy stosować odpowiednio, jak to jest obecnie, może powodować trudności w ich interpretowaniu. Regulacja art. 33b dotyczy bowiem przypadku, gdy towary są objęte procedurą celną przez posiadacza pojedynczego pozwolenia na stosowanie zgłoszenia uproszczonego lub procedury w miejscu. Podatnik posiada pojedyncze pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej wydane przez administrację celną innego państwa członkowskiego, w którym dokonuje zgłoszeń celnych i rozlicza należności celne, natomiast importu towarów w ramach tego pozwolenia dokonuje na terytorium Polski i tutaj rozlicza podatek VAT. Ze względu na dokonywanie formalności związanych z importem towarów w organach celnych dwóch różnych państw, obecne brzmienie przepisów art. 33a może spowodować wątpliwości co do ich zastosowania.

11. Art. 1 pkt 12 projektu ustawy (dot. art. 37 ust. 1a, 1b, 2 i 3 ustawy)

Proponowana zmiana, polegająca na dodaniu ust. 1a i 1b w art. 37 ustawy o VAT, reguluje kwestię poboru odsetek od niezapłaconego podatku z tytułu importu towarów. Dotyczy to w szczególności towarów wprowadzonych nielegalnie na terytorium kraju. Obecnie odsetki są pobierane na zasadach wynikających z przepisów Ordynacji podatkowej, tj. od dnia następującego po dniu upływu terminu płatności podatku. W przypadku wydania decyzji określającej podatek z tytułu importu towarów, termin zapłaty podatku wynikającego z tej decyzji wynosi 10 dni od dnia doręczenia decyzji. Proponuje się wprowadzenie analogicznego rozwiązania jak w przepisach celnych. Oprócz odsetek za zwłokę od kwot podatku nieuiszczonych w terminie, naczelnik urzędu celnego będzie pobierać odsetki od niepobranej kwoty podatku, w sytuacji gdy kwota podatku należnego z tytułu importu towarów w prawidłowej wysokości została określona w decyzji. Odsetki te będą pobierane od dnia następującego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. Dotyczy to przede wszystkim takich sytuacji, jak

nielegalne wprowadzenie towarów, usunięcie towarów spod dozoru celnego lub sytuacji, gdy podatnik wykazał w zgłoszeniu celnym podatek w nieprawidłowej wysokości.

Projektowana zmiana art. 37 ust. 1a ustawy o VAT odwołuje się również do art. 65 ust. 5 Prawa celnego, zgodnie z którym organ celny pobiera odsetki, w przypadku gdy kwota wynikająca z długu celnego została zaksięgowana na podstawie nieprawidłowych lub niekompletnych danych, podanych przez zgłaszającego w zgłoszeniu celnym, chyba że dłużnik udowodni, że podanie nieprawidłowych lub niekompletnych danych było spowodowane okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.

Zgodnie z projektowaną zmianą odsetki, o których mowa w art. 37 ust. 1a, nie będą zatem pobierane, w sytuacji gdy importer udowodni, że podanie nieprawidłowych danych było spowodowane okolicznościami niewynikającymi z jego zaniedbania lub świadomego działania.

Uchylenie ust. 2 w art. 37 wiąże się wyłącznie z przeniesieniem tej regulacji do właściwej części ustawy (dział IX rozdział 1 Odliczenie i zwrot podatku), w której określa się, co stanowi u podatnika podatek naliczony podlegający odliczeniu.

Zmiana w ust. 3 ma charakter porządkowy.

12. Art. 1 pkt 13 projektu ustawy (dot. art. 38 ust. 2 ustawy)

Proponowana zmiana określa termin, w jakim organ celny, mimo niemożliwości powiadomienia dłużnika o wysokości długu celnego z powodu przedawnienia, może na potrzeby prawidłowego określenia należnego podatku z tytułu importu towarów określić elementy kalkulacyjne według zasad wynikających z przepisów celnych. Zgodnie z projektowaną zmianą organ celny będzie mógł określić elementy kalkulacyjne na potrzeby prawidłowego określenia podatku w decyzji przed upływem pięciu lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów.

Obecnie obowiązujące przepisy zawierają podobne rozwiązanie, z tym że nie ma określonego granicznego terminu, w jakim organ celny może na potrzeby prawidłowego określenia należnego podatku z tytułu importu towarów określić elementy kalkulacyjne według zasad wynikających z przepisów celnych. Wprowadzenie ww. terminu spowoduje, iż wydanie decyzji określających w prawidłowej wysokości podatek należny z tytułu importu towarów będzie możliwe tylko w tym terminie.

13. Art. 1 pkt 14 projektu ustawy (dot. uchylanego ust. 3 pkt 1 i 3 i ust. 4 w art. 43 ustawy)

Dotychczasowe regulacje art. 43 ust. 3 i 4 ustawy o VAT uzależniały możliwość przejścia tzw. rolnika ryczałtowego na system rozliczania wg zasad ogólnych od spełnienia określonych warunków w zakresie m.in. prowadzenia ewidencji obrotów oraz dokonania dostaw na poziomie przekraczającym 20.000 zł. Regulacje te wprowadzono w momencie objęcia podatkiem od towarów i usług rolnictwa i miały one na celu stworzenie pewnych ograniczeń dostępu do rozliczeń na zasadach ogólnych dla rolników, którzy mogliby nie spełnić obowiązków podatnika VAT w zakresie prowadzenia ewidencji.

Na obecnym etapie regulacje te należy uznać za zbędne. Po wykreśleniu postanowień art. 43 ust. 3 pkt 1 i 3 oraz ust. 4 ustawy rolnik ryczałtowy, w celu przejścia na ogólne zasady rozliczeń, będzie musiał wyłącznie dokonać zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 96 ust. 1 i 2. Zmiany te uproszczą procedury przejścia rolnika ryczałtowego na rozliczanie według zasad ogólnych. Jednocześnie nie ulegają zmianie zasady ponownego powrotu rolnika (podatnika) do szczególnej procedury dla rolników ryczałtowych.

Zmiana ta powoduje konieczność zmiany zdania wstępnego w art. 117 ustawy o VAT (usunięcie przywołania do art. 43 ust. 4).

14. Art. 1 pkt 15 projektu ustawy (dot. dodawanego ust. 10a w art. 56 ustawy)

Proponowana zmiana wprowadza definicję pracownika zatrudnionego w strefie nadgranicznej na potrzeby zwolnienia z podatku importu towarów przywożonych w bagażu osobistym podróżnego. Wcześniej pojęcie to było zdefiniowane w przepisach celnych, tj. w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającym wspólnotowy system zwolnień celnych, które to przepisy od dnia 1 grudnia 2008 r. zostały zmienione i odsyłają do krajowych przepisów podatkowych (obecnie rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych). Brak przedmiotowej definicji w obowiązujących przepisach powoduje wątpliwości interpretacyjne w tym zakresie. Proponowana zmiana umożliwi zatem jednolite stosowanie przepisów.

Zmiana ma na celu również dostosowanie przepisów do przepisów unijnych.

15. Art. 1 pkt 16 projektu ustawy (dot. art. 83 ust. 1 pkt 5 – 8, pkt 13, 16 i 18 ustawy oraz dodawanych ust. 1a – 1e)

Propozycja zmiany przepisów pkt 5 i 6 w art. 83 w ust. 1 ustawy polega na rozszerzeniu zakresu stosowania stawki 0 % podatku od towarów i usług do dostaw oraz importu środków transportu lotniczego używanych przez przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, niezależnie od masy samolotu.

Proponowany przepis bardziej precyzyjnie odzwierciedla przepisy dyrektywy 2006/112/WE w tym zakresie.

Propozycja zmiany przepisów pkt 7 i 8 w art. 83 w ust. 1 ustawy o VAT polega na zamianie wyrazów „przewoźników powietrznych oraz innych podmiotów” na wyrazy „przewoźników lotniczych”. Zmiana wynika z dostosowania przepisów krajowych do przepisów dyrektywy 2006/112/WE.

Propozycja zmiany przepisów pkt 13, 16 i 18 w art. 83 w ust. 1 ustawy o VAT ma charakter doprecyzowujący. Zgodnie z propozycją, aby rozstrzygnąć, czy będzie miała zastosowanie 0 % stawka podatku VAT, o której mowa w art. 83 ust. 1 pkt 13, 16 i 18 ustawy o VAT, należy wziąć pod uwagę całość działalności danego przewoźnika lotniczego, a nie przewozy wykonywane określonym środkiem transportu lotniczego. Zmiana polega na modyfikacji zakresu stosowania 0 % stawki podatku VAT do dostaw towarów i usług, jeżeli dostawy te są przeznaczone dla środków transportu lotniczego używanych przez przewoźników lotniczych.

W art. 83 ustawy o VAT proponuje się również dodanie ust. 1a – 1e.

Biorąc pod uwagę trudności podatników świadczących usługi dla przewoźników lotniczych w określeniu, w jakiej sytuacji przewoźnik lotniczy wykonuje głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, oraz orzecznictwo TSWE (wyrok nr C-382/02 w sprawie Cimber Air) proponuje się doprecyzowanie pojęcia przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, przez określenie kryteriów, które powinni spełniać ci przewoźnicy. Przyjęto zatem kryterium przychodów z działalności w transporcie międzynarodowym w przewozach ogółem oraz co najmniej 60-procentowy (czyli 60 % i więcej) udział w celu określenia widocznie większej roli transportu międzynarodowego. Pozostałe przyjęte kryteria, tj. zrealizowanej liczby lotów w transporcie międzynarodowym w przewozach ogółem, jak również kryterium liczby pasażerów lub ilości przewożonych towarów lub ilości przewożonych przesyłek pocztowych w transporcie

międzynarodowym w przewozach ogółem, mogą również wskazywać na znaczenie działalności międzynarodowej przewoźnika lotniczego.

Dodanie ust. 1c – 1e w art. 83 ustawy o podatku od towarów i usług ma na celu upoważnienie Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego, po uprzednim zasięgnięciu opinii Ministra Finansów, do sporządzenia listy przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym. Proponuje się, aby lista ta była sporządzana w drodze obwieszczenia Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego na podstawie danych uzyskanych od przewoźników lotniczych za poprzedni rok podatkowy. Natomiast w przypadku przewoźników lotniczych rozpoczynających działalność polegającą na przewozach lotniczych należy uwzględnić prognozowane dane. Przepis ten zwiększy pewność prawną podatników świadczących usługi na rzecz przewoźników lotniczych.

16. Art. 1 pkt 17 projektu ustawy (dot. art. 86 ust. 2 pkt 4 i 6 oraz ust. 10 pkt 2 ustawy)

Zmiany w art. 86 ust. 2 pkt 4 i ust. 10 pkt 2 dostosowują te przepisy do rozwiązania zaproponowanego w art. 17 ust. 1 pkt 8 ustawy o VAT, polegającego na wprowadzeniu mechanizmu odwróconego obciążenia w odniesieniu do usług polegających na przeniesieniu uprawnień do emisji gazów cieplarnianych. Wskazują one, co w takich przypadkach stanowi kwotę podatku naliczonego u usługobiorcy i w jakim terminie przysługuje mu prawo do obniżenia kwoty podatku należnego.

Dodanie pkt 6 w art. 86 ust. 2 stanowi zmianę o charakterze porządkującym i polega na przeniesieniu regulacji z art. 29 ust. 19 oraz art. 37 ust. 2 ustawy o VAT do tej części ustawy (dział IX rozdział 1 Odliczenie i zwrot podatku), w której określa się, co stanowi u podatnika podatek naliczony podlegający odliczeniu. Zmiana brzmienia tego przepisu jest również konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 17 ust. 2 ustawy o VAT (pkt 6 lit. b projektu).

17. Art. 1 pkt 18 projektu ustawy (dot. art. 87 ust. 6 pkt 3 ustawy)

Zmiana dostosowująca przepis art. 87 ust. 6 pkt 3 ustawy o VAT do przypadku świadczenia usług, dla którego podatnikiem jest usługobiorca (dot. wprowadzonego rozwiązania przy emisji gazów cieplarnianych).

18. Art. 1 pkt 19 projektu ustawy (dot. art. 88 ust. 1 pkt 1 ustawy oraz dodawanego pkt 7 w ust. 3a)

Projekt przewiduje uchylenie przepisu art. 88 ust. 1 pkt 1 ustawy o VAT wyłączającego prawo do odliczenia podatku naliczonego w przypadku importu usług, w związku z którym zapłata należności jest dokonywana bezpośrednio lub pośrednio na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na obszarze jednego z krajów lub terytoriów określonych w przepisach jako tzw. „raje podatkowe”. Uchylenie tej regulacji uwzględnia wyrok TSUE w sprawie C-395/09 Oasis East Sp. z o.o., w którym Trybunał uznał, że ww. rozwiązanie wykracza poza ramy dozwolone na podstawie art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy (obecnie art. 176 dyrektywy 2006/112/WE).

Powyzsze skutkuje również koniecznością uchylenia załącznika nr 5 do ustawy o VAT zawierającego wykaz krajów (terytoriów) uznanych za tzw. „raje podatkowe”.

W art. 88 w ust. 3a ustawy o VAT proponuje się doprecyzować, że nie stanowią podstawy do obniżenia podatku należnego oraz zwrotu różnicy podatku lub zwrotu podatku naliczonego faktury i dokumenty celne, w przypadku gdy wystawiono faktury, w których została wykazana kwota podatku od towarów i usług, w stosunku do czynności opodatkowanych, dla których zgodnie z przepisami ustawy tej kwoty podatku nie wykazuje się.

Zmiana ta pozwoli na jednoznaczną realizację celu projektodawcy wspólnotowego, aby konsekwencją niewykazywania podatku w określonych sytuacjach (tj. w przypadku, o którym mowa w art. 120 ustawy, czy przy rozliczeniach w obrocie złomem lub w handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych z zastosowaniem mechanizmu „reverse charge”, gdzie obowiązek rozliczania podatku spoczywa na nabywcy) był brak możliwości odliczenia podatku, w sytuacji gdy błędnie ten podatek wykazano.

19. Art. 1 pkt 20 projektu ustawy (dot. art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy)

Zaproponowana zmiana w art. 89 ust. 1 pkt 3 ustawy o VAT polega na usunięciu przepisu, zgodnie z którym zwrot podatku dla podmiotów zagranicznych w trybie przewidzianym tym przepisem dotyczy wyłącznie podmiotów niezarejestrowanych na potrzeby podatku. Celem tej zmiany jest bardziej precyzyjne odzwierciedlenie przepisów dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 lutego 2008 r., która to dyrektywa nie wiąże prawa do zwrotu z brakiem rejestracji podmiotu zagranicznego dla celów podatku w państwie członkowskim, w którym podmiot ten występuje o zwrot. W tym zakresie dyrektywa wskazuje na spełnienie warunku niedokonywania przez podmiot zagraniczny sprzedaży w tym państwie członkowskim.

20. Art. 1 pkt 21 i 22 oraz art. 5 projektu ustawy (dot. art. 90 ust. 10 i 12 i art. 91 ust. 1 ustawy oraz przepisu przejściowego)

Zmiany w art. 90 ust. 10 ustawy o VAT polegają na:

- 1) odejściu od zakazu odliczania podatku naliczonego, jeżeli udział obrotów opodatkowanych w obrotach ogółem nie przekroczył w poprzednim roku 2 % (przy czym odliczenie to będzie opcjonalne, a nie obligatoryjne) oraz
- 2) uzupełnieniu przepisu zezwalającego na odliczenie podatku naliczonego w całości, jeżeli ww. proporcja przekroczyła 98 %, oraz wprowadzenie maksymalnej kwoty podatku naliczonego (500 zł), która może być odliczona.

Jednocześnie proponuje się dodanie ust. 12 w art. 90, umożliwiającego ministrowi właściwemu ds. finansów publicznych określenie, w drodze rozporządzenia, przypadków, w których podatnicy byliby uprawnieni do odliczenia podatku naliczonego w całości, mimo przekroczenia ww. kwoty maksymalnej (500 zł).

Zmiana dotycząca art. 91 ust. 1 ustawy o VAT wiąże się ze zmianą w art. 90 ust. 10 i 12 i polega na uwzględnieniu w korektach sposobu obliczenia podatku naliczonego określonego w art. 90 ust. 10 oraz wykreśleniu zdania, zgodnie z którym zabrania się dokonywania korekt, w sytuacji gdy różnica między proporcjami (wstępną i wykonaną) nie przekracza 2 pkt procentowych.

Takie rozwiązanie wynika z potrzeby pogłębiania zasady neutralności podatku VAT i jest zgodne z przepisami dyrektywy 2006/112/WE. Ograniczenie kwotowe, o którym mowa w pkt 2, wynika z przepisu art. 173 ust. 2 lit. e ww. dyrektywy, zgodnie z którym podatek naliczony, który nie podlega odliczeniu, może zostać uznany za zerowy, jeżeli jest to podatek o nieznacznej wartości.

Wprowadza się jednocześnie przepis przejściowy, zgodnie z którym zmieniony przepis art. 91 ust. 1 ustawy o VAT będzie stosowany, począwszy od korekt dokonywanych za 2011 r. Pozwoli to na uniknięcie wątpliwości, od jakiego okresu ma być on stosowany. Ponieważ co do zasady korekty dokonuje się za pierwszy okres rozliczeniowy roku następującego po roku, za który dokonuje się korekty, niewprowadzenie tego przepisu mogłoby być odbierane w ten sposób, iż do korekt za 2010 r. stosuje się przepis art. 91 ust. 1 w nowym brzmieniu, co jest sprzeczne z zasadą niedziałania prawa wstecz.

21. Art. 1 pkt 23 i pkt 24 lit. b projektu ustawy (dot. art. 97 ust. 15 i art. 99 ust. 7b ustawy)

Proponuje się, aby w przypadku zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej również podatnicy zarejestrowani jako podatnicy VAT UE nie mieli co do zasady obowiązku składania deklaracji podatkowych za okresy rozliczeniowe, których to zawieszenie dotyczy (proponycja uchylecia w art. 99 w ust. 7b pkt 1). Rozwiązanie to odciąży podatników z konieczności wysyłania deklaracji podatkowych, w sytuacji gdy nie dokonali transakcji wewnątrzspółnotowych, a urzędy skarbowe z obowiązków związanych z przyjęciem i przechowywaniem takich deklaracji. Konsekwencją tej zmiany jest zmiana brzmienia ust. 15 w art. 97 ustawy o VAT.

22. Art. 1 pkt 24 lit. a i c projektu ustawy (dot. art. 99 ust. 7 i 9 ustawy)

Projektowana zmiana art. 99 ust. 7 ustawy o VAT ma charakter doprecyzowujący, pozwoli na uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych. W myśl art. 91 ust. 3 i 7, obowiązek dokonania korekty podatku naliczonego i złożenia deklaracji podatkowej dotyczy również podatników zwolnionych z podatku VAT (którzy wcześniej, będąc podatnikami VAT czynnymi, odliczyli podatek od nabytych towarów i usług). Dla jasności proponuje się jednak również w art. 99 ust. 7 ustawy o VAT wyłączyć ze zwolnienia z obowiązku składania deklaracji przypadki, o których mowa w art. 91.

Zmiana zaproponowana w art. 99 ust. 9 ustawy o VAT wynika z dostosowania przepisu do zaproponowanego w projekcie mechanizmu odwróconego obciążenia podatkiem w obrocie surowcami wtórnymi (złomem) oraz w handlu uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych.

23. Art. 1 pkt 25 projektu ustawy (dot. art. 103 ust. 3 ustawy)

W wyniku projektowanej zmiany w art. 103 ust. 3 ustawy o VAT zmianie ulegnie termin płatności podatku z tytułu importu usług i z tytułu dostawy towarów, dla której podatnikiem jest nabywca. Obecnie płatność ta jest dokonywana w terminie 14 dni od powstania obowiązku podatkowego, natomiast zgodnie z projektowaną zmianą w takim przypadku znajdą zastosowanie zasady ogólne wynikające z ust. 1 tego artykułu, co oznacza, że podatnicy, o których mowa w art. 99 ust. 9, będą obowiązani do zapłaty podatku za okresy miesięczne, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

Zmiana ta dotyczy podatników, którzy nie są zarejestrowani jako podatnicy VAT czynni.

Zmiana ta pozwoli na zachowanie spójności co do terminów, w których podatnik powinien dokonywać pewnych czynności związanych z rozliczaniem podatku od towarów i usług, co uprości stosowanie tego podatku.

24. Art. 1 pkt 26 projektu ustawy (dot. art. 106 ust. 1, 1a i 7 ustawy)

W art. 106 ustawy o VAT proponuje się dodanie ust. 1a, dotyczącego braku obowiązku wykazywania w fakturze stawki i kwoty podatku, w przypadku gdy obowiązany do rozliczenia czynności dostawy towarów lub świadczenia usług na terytorium kraju jest odpowiednio nabywca towarów lub usługobiorca. Rozwiązanie to przenosi w części regulację zawartą obecnie w § 5 ust. 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 28 listopada 2008 r. w sprawie zwrotu podatku niektórym podatnikom, wystawiania faktur, sposobu ich przechowywania oraz listy towarów i usług, do których nie mają zastosowania zwolnienia od podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 212, poz. 1337, z późn. zm.).

Zasada ta będzie również obejmować dostawy złomu i świadczenie usług w zakresie przeniesienia uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, dla których obowiązek rozliczenia podatku spoczywa na ich nabywcy lub usługobiorcy.

Powyższe skutkuje dodaniem zastrzeżenia w art. 106 ust. 1 ustawy o VAT.

Zmiana w art. 106 ust. 7 jest konsekwencją wprowadzenia mechanizmu odwróconego obciążenia w handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i określa, że w przypadku tych czynności są wystawiane faktury wewnętrzne.

25. Art. 1 pkt 27 oraz art. 2 i 6 projektu ustawy (dot. art. 111 ustawy oraz zmian do ustawy – Prawo o miarach i przepisu przejściowego)

Zmiany projektowane w art. 111 ustawy o VAT mają na celu wprowadzenie nowych procedur badań spełnienia przez kasy rejestrujące określonych przepisami funkcji, kryteriów i warunków technicznych, jak również wydawania potwierdzenia o spełnieniu tych wymagań. Dotychczas zadania te były przypisane Ministrowi Finansów. Resort finansów, co do zasady, miał jedynie w okresie przejściowym prowadzić te działania. Dalsze wykonywanie tych zadań przez Ministra Finansów jest niemożliwe. Ministerstwo Finansów nie jest resortem właściwym i odpowiednio przygotowanym z punktu widzenia wymogów kadrowych, wyposażenia technicznego i całej logistyki niezbędnej dla tego typu działań. Rozwój nowych technologii informatycznych pociąga za sobą konieczność zapewnienia obsługi badawczej dla

nowego typu kas w sposób ciągły i na najwyższym poziomie kompetencji. Z tych względów, a w szczególności z uwagi na brak odpowiedniej bazy kadrowej do wykonywania przedmiotowych czynności, dalsze utrzymywanie obecnego stanu rzeczy jest niemożliwe. Rozszerzenie zakresu stosowania kas, jak i dopuszczenie w tej dziedzinie nowych rozwiązań konstrukcyjnych, m.in. kas z tzw. elektroniczną kopią paragonów, spowodowały, iż zadania te powinny zostać przypisane specjalistycznemu organowi przystosowanemu w pełni do prowadzenia tego typu prac.

Organem przystosowanym do obsługi procesu badania, testowania i przeprowadzania kontroli sprawdzających parametry techniczne urządzeń kasowych zarówno pod względem wyposażenia technicznego, jak i dysponowania doświadczeniem w tego rodzaju działalności jest Prezes Głównego Urzędu Miar. Zgodnie z projektem badania takie prowadziłby zatem ww. organ, który wydawałby również decyzję potwierdzającą spełnienie funkcji, kryteriów i warunków technicznych kas.

Za przeprowadzone badania byłyby pobierane opłaty na zasadach zbliżonych do obecnie pobieranych opłat przez Prezesa GUM za badanie urządzeń pomiarowych. W związku z tym, iż w ustawie – Prawo o miarach są zawarte przepisy określające opłaty za czynności organów administracji miar i podległych urzędów, do ustawy tej wprowadzono przepisy dotyczące odpłatności wnioskodawcy za wydanie potwierdzenia o spełnieniu przez kasę funkcji, kryteriów i warunków technicznych. Zgodnie z projektowanymi regulacjami wysokość opłaty będzie ustalał Prezes Głównego Urzędu Miar w trybie decyzji, przy uwzględnieniu czasu przeprowadzanych czynności, ich zakresu i stawki godzinowej za czas pracy pracowników Głównego Urzędu Miar oraz kosztów badań wykonanych w ramach decyzji.

Projekt przewiduje, iż minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz sposób oznaczania pamięci fiskalnej kas rejestrujących niepowtarzalnymi oznaczeniami (numerami unikatowymi), jak również tryb i zasady przydzielania tych numerów oraz dokumenty, w które powinna być wyposażona kasa przy wprowadzaniu jej do obrotu,
- 2) dane, które powinien zawierać wniosek producenta krajowego, podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia lub importu kas rejestrujących o wydanie potwierdzenia, jak również rodzaje dokumentów, w tym oświadczeń, oraz kas

wzorcowych do badań i innych urządzeń, które mają być przedstawione lub dostarczone wraz z wnioskiem,

3) okres, na który jest wydawane potwierdzenie.

Projekt reguluje również problematykę odmowy wydania potwierdzenia w przypadku negatywnych wyników z przeprowadzonych badań testowych kasy. W projekcie określono również obowiązki Prezesa GUM w zakresie publikowania w Dzienniku Urzędowym GUM wykazu urządzeń, które uzyskały potwierdzenie, jak i wykazu urządzeń, którym potwierdzenie takie zostało cofnięte. W celu wyeliminowania sygnalizowanych przez podatników negatywnych zjawisk związanych z funkcjonowaniem serwisu kas, mających znaczenie dla poprawności prowadzenia ewidencji podatkowej, wprowadzono przepisy dokładniej precyzujące obowiązki dostawców kas w zakresie organizacji tego serwisu. Jednocześnie z uwagi na te dodatkowe obowiązki zaproponowano, aby instytucja cofania potwierdzenia nie miała zastosowania w przypadku niezorganizowania serwisu kas lub jego prowadzenia niezgodnie z warunkami, w szczególności, że cofnięcie potwierdzenia nie wiązałoby się tutaj z wypełnianiem kryteriów technicznych kasy.

Przedkładana regulacja zawiera także przepisy o charakterze sankcyjnym związane z wprowadzaniem do obrotu kas, które wbrew deklaracji nie spełniają funkcji, kryteriów i warunków technicznych, lub niezależaniem takiej deklaracji. Projekt stanowi, że powyższe uchybienia są podstawą do nałożenia kary pieniężnej w wysokości 5.000 zł przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

Regulacjami ustawowymi objęto również najważniejsze obowiązki podatników zobowiązanych do prowadzenia ewidencji przy zastosowaniu kas. Dotychczas sprawy te były uregulowane jedynie w przepisach wykonawczych. Wśród tych obowiązków są m.in. zobowiązanie co do wydruku i wydania nabywcy paragonu fiskalnego, poddania kasy obowiązkowemu przeglądowi oraz do przechowywania kopii dokumentów kasowych przez okres wymieniony w wyszczególnionych przepisach dotyczących przechowywania ewidencji prowadzonych dla celów rozliczenia podatku.

W celu jednoznacznego i pełnego rozstrzygnięcia układu kompetencji przy wydawaniu decyzji potwierdzających spełnienie przez kasy kryteriów i warunków technicznych w okresie przejściowym, w art. 6 zawarto regulacje, że sprawy niezakończone przez Ministra Finansów do dnia 30 czerwca 2011 r. będą rozpatrywane na podstawie dotychczasowych przepisów przez Prezesa Głównego Urzędu Miar.

Aby zabezpieczyć racjonalny układ w zakresie przekazu akt dotyczących niezakończonych spraw, w projektowanych przepisach przyjęto również zasadę, iż przekazaniu do rozpatrzenia będą podlegały sprawy, które wpłynęły do Ministra Finansów przed dniem 1 lipca 2011 r.

26. Art. 1 pkt 28 projektu ustawy (dot. art. 113 ust. 13 ustawy)

W art. 113 ust. 13 ustawy o VAT wprowadza się zmianę stanowiącą konsekwencję wprowadzenia mechanizmu odwróconego obciążenia w sektorze handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Aby to rozwiązanie mogło być skuteczną walką z oszustwami podatkowymi, podatnicy obowiązani do rozliczania podatku VAT z tytułu tych czynności powinni być wyłączeni z możliwości skorzystania ze zwolnienia podmiotowego, o którym mowa w art. 113 ust. 1 i 9 ustawy o VAT.

27. Art. 1 pkt 29 projektu ustawy (dot. art. 117 ustawy)

Zmiana porządkowa – z uwagi na uchylenie art. 43 ust. 4 ustawy o VAT należało wykreślić z art. 117 przywołanie tego przepisu.

28. Art. 1 pkt 30, pkt 31 lit. a i pkt 32 projektu ustawy (dot. art. 127 ust. 5, dodawanego pkt 3 w ust. 1 art. 129 oraz dodawanego pkt 3 w ust. 2 w art. 130 ustawy)

Zmiana w art. 127 ust. 5 ustawy polega na umożliwieniu dokonywania zwrotu podatku podróżnym nie tylko w gotówce, lecz również w formie bezgotówkowej. Dopuszczenie zwrotu podatku podróżnym w formie bezgotówkowej jest konsekwencją postępu technologicznego w zakresie rozliczeń finansowych i dostępności tej formy wypłaty dla podróżnych. Ta forma zwrotu podatku jest znacznie wygodniejsza dla podróżnego; podróżny otrzyma należny zwrot w narodowej walucie (po przeliczeniu ze złotych). Rozszerzenie formy zwrotu podatku podróżnym będzie również wymagać zmiany art. 129 ust. 1 oraz dodania pkt 3 w art. 130 ust. 2 (dodanie odpowiedniej wytycznej do wydania rozporządzenia) oraz dostosowania imiennego dokumentu przez zmianę rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 130 ust. 1 pkt 2 ustawy.

Zmiana art. 129 ust. 1 polega na wprowadzeniu obowiązku posiadania przez podatnika dokonującego dostawy towarów podróżnemu dokumentu potwierdzającego dokonanie zwrotu na rzecz podróżnego, w przypadku gdy zwrot podatku nastąpił w formie bezgotówkowej, jako warunku umożliwiającego zastosowanie stawki podatku 0 % do tej dostawy. Należy bowiem zauważyć, iż podatnik ma prawo do zastosowania stawki podatku 0 % jedynie do dostawy towarów, od których dokonano zwrotu podatku podróżnemu. Ze względu na to, iż zwrotu

może dokonać nie tylko sprzedawca, ale również podmiot zajmujący się dokonywaniem zwrotu podatku, jest konieczne wprowadzenie warunku posiadania przez podatnika będącego sprzedawcą potwierdzenia dokonania zwrotu podatku podróznemu w formie bezgotówkowej.

29. Art. 1 pkt 31 lit. b projektu ustawy (dot. art. 129 ust. 2)

Proponowana zmiana doprecyzowuje, iż korekty podatku należnego podatnik może dokonać w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym otrzymał dokument potwierdzający wywóz towarów poza Unię Europejską. Obecnie obowiązujące przepisy powodowały wątpliwości, kiedy podatnik powinien dokonać korekty, tj. czy powinna być ona dokonana w rozliczeniu za okres, w którym otrzymał stosowny dokument, czy też w rozliczeniu za okres, w którym dokonano dostawy.

30. Art. 1 pkt 32 projektu ustawy (dot. art. 130 ust. 2 pkt 3 ustawy)

Patrz: pkt 28 uzasadnienia.

31. Art. 1 pkt 33 projektu ustawy (dot. uchylecia poz. 76 i 77 w załączniku nr 3 do ustawy)

Wykreślenie poz. 76 i 77 z załącznika nr 3 do ustawy (zmienionej ustawą z dnia 29 października 2010 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług) stanowi wykonanie wyroku TSUE z dnia 28 października 2010 r. w sprawie C-49/09 Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, orzekającego o niezgodności z prawem Unii Europejskiej stosowania przez Polskę obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7 % w odniesieniu do dostaw, importu i wewnątrzwspólnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego. Niewykonanie tego wyroku mogłoby spowodować konsekwencje finansowe dla Polski.

32. Art. 1 pkt 34 projektu ustawy (dot. uchylecia załącznika nr 5 do ustawy)

Patrz: pkt 18 uzasadnienia.

33. Art. 1 pkt 35 projektu ustawy

Proponuje się, aby ogólną normą zastąpić w całej obecnej ustawie o VAT użyte w różnych przypadkach wyrazy „Wspólnoty Europejskiej” lub „Wspólnoty” wyrazami „Unii Europejskiej”. W związku z wejściem w życie Traktatu z Lizbony nie stosuje się już nazwy

Wspólnota Europejska, tylko Unia Europejska. W związku z tym jest konieczne wprowadzenie stosownej zmiany.

34. Art. 2 projektu ustawy (zmiana ustawy – Prawo o miarach)

Proponuje się wprowadzenie zmian do ustawy – Prawo o miarach w związku z przekazaniem zagadnień technicznych i badań kas rejestrujących do zakresu kompetencji Prezesa GUM oraz nadaniu tym czynnościom charakteru odpłatnego. Patrz: pkt 25 uzasadnienia.

35. Art. 3 projektu ustawy

Przepis przejściowy do zmiany wynikającej z art. 33a.

Wprowadza się przepis przejściowy, zgodnie z którym, w sytuacji gdy obowiązek podatkowy z tytułu importu towarów objętych regulacjami przepisów art. 33a powstał przed wejściem w życie nowej ustawy, będą stosowane dotychczasowe przepisy.

36. Art. 4 projektu ustawy

Przepis przejściowy do zmiany wynikającej z dodawanego w art. 37 ust. 1a.

37. Art. 5 projektu ustawy

Przepis przejściowy do zmiany wynikającej z art. 91 ust. 1 ustawy o VAT.

Patrz: pkt 20 uzasadnienia.

38. Art. 6 projektu ustawy

Przepis przejściowy do zmian wprowadzonych w art. 111 ustawy o VAT.

Patrz: pkt 25 uzasadnienia.

39. Art. 7 projektu ustawy

Projekt określa, iż ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2011 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 27 oraz art. 2 i 6, które wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

Blok zmian dotyczących nowych procedur badania kas rejestrujących i nowych obowiązków nałożonych na Prezesa Głównego Urzędu Miar, z uwagi na procedury dostosowawcze, powinien wejść w życie z dniem 1 lipca 2011 r.

Przedmiotowy projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.). W zakresie problematyki objętej projektem ustawy żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów ww. ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel projektowanego aktu normatywnego

Projekt przewiduje zmiany mające na celu ułatwienie w postaci zniesienia pewnych ograniczeń formalnoprawnych wynikających z obecnych uregulowań, w tym zmianę regulacji postrzeganych przez przedsiębiorców jako przeszkody, które w istotny sposób hamują lub utrudniają prowadzenie działalności (m.in. umożliwienie agencjom celnym reprezentowania podatników zagranicznych, którzy, dokonując importu w Polsce, wysyłają towar bezpośrednio do innego państwa członkowskiego). W projekcie wprowadza się również zmianę mającą na celu ułatwienie dokonywania zwrotu podatku VAT podróżnym, przez przekazywanie zwrotu na rachunek bankowy.

Ponadto w projekcie przewiduje się zmiany mające na celu zapobieżenie nadużyciom podatkowym. Dotyczy to regulacji dotyczących obrotu złomem oraz uprawnieniami do emisji do powietrza gazów cieplarnianych, których celem jest m.in. wyeliminowanie mechanizmów rozliczania VAT, wykorzystywanych przez nadużywających prawo do odliczenia podatku naliczonego za pomocą tzw. „słupów”, jak i wystawiania „pustych” faktur.

Projekt zakłada również przesunięcie obowiązku badania technicznego kas rejestrujących oraz wydawania potwierdzeń o spełnieniu funkcji, kryteriów i warunków technicznych tych kas na Prezesa Głównego Urzędu Miar, z jednoczesnym upoważnieniem ministra właściwego do spraw gospodarki (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych) do wydania przepisów wykonawczych regulujących techniczne aspekty związane z kasami rejestrującymi. W związku z przekazaniem zagadnień technicznych i badań kas rejestrujących do zakresu kompetencji Prezesa GUM oraz nadaniu tym czynnościom charakteru odpłatnego zaproponowano stosowne zmiany w ustawie – Prawo o miarach.

Projekt przewiduje również zmiany uwzględniające rozwiązania przewidziane prawem Unii Europejskiej – decyzja Rady (2008/84/WE) dotycząca uproszczeń w rozliczaniu podatku VAT przy budowie i utrzymaniu kolejowych mostów granicznych oraz tezy wynikające z orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości (m.in. w zakresie opodatkowania stawką 0 % usług transportu lotniczego, a także odstąpienia od zakazu odliczania podatku naliczonego od importu usług, gdy zapłata jest dokonywana na rzecz podmiotów z tzw. „rajów

podatkowych”, oraz zniesienia preferencyjnej stawki VAT w wysokości 7 % dla odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego).

Pozostałe zmiany mają charakter doprecyzowujący przepisy, dostosowujący do zmian w innych aktach prawnych lub są to zmiany o charakterze technicznym.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Proponowane zmiany wpływają na podatników podatku od towarów i usług.

Zmiany będą oddziaływać na podatników nieposiadających siedziby, stałego miejsca prowadzenia działalności lub stałego miejsca zamieszkania na terytorium kraju, importerów towarów, w związku z umożliwieniem im reprezentowania ich w niektórych sprawach przez agencje celne czy zniesienia w niektórych przypadkach obowiązku składania zabezpieczenia należności podatkowych. Zmiana w zakresie przesunięcia obowiązku badania technicznego kas rejestrujących na Główny Urząd Miar będzie oddziaływać na ten organ i wymagać zmiany statutu oraz przygotowania tego urzędu do wykonywania nowych zadań. Na ministrze właściwym do spraw gospodarki będzie ciążył obowiązek wydania (w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych) przepisów wykonawczych regulujących techniczne aspekty związane z kasami rejestrującymi. Nowe zasady badania kas rejestrujących, w tym konieczność ponoszenia opłat za ich badanie, będą wpływać na podmioty obowiązane do uzyskania od Prezesa GUM potwierdzenia, że kasy te spełniają funkcje, kryteria i warunki techniczne określone w przepisach.

Ponadto zmiany będą oddziaływać na podróżnych z krajów trzecich oraz na podmioty dokonujące sprzedaży na ich rzecz, w związku z ułatwieniem w zakresie form dokonywania zwrotu podatku podróżnym.

Rozszerzenie zakresu stosowania stawki 0 % do dostaw oraz importu środków transportu lotniczego będzie oddziaływać na przewoźników lotniczych wykonujących głównie przewozy w transporcie międzynarodowym.

Dostosowanie definicji dotyczących m.in. terytorium kraju czy terytorium państwa członkowskiego w związku z umowami międzynarodowymi, stanowiące uproszczenie procedury pobierania podatku przy budowie i utrzymaniu kolejowych mostów granicznych, wpłynie na podatników dokonujących transakcji związanych z budową i utrzymaniem tych mostów.

3. Konsultacje

Przedmiotowy projekt, równoległe z przeprowadzeniem uzgodnień międzyresortowych, został przekazany do konsultacji społecznych z organizacjami zawodowymi i społecznymi. Do projektu uwagi zgłosiły organizacje, takie jak m.in.: Krajowa Izba Gospodarcza, Krajowa Rada Doradców Podatkowych, Pracodawcy RP, Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Centre Club, Naczelna Rada Zrzeszeń Handlu i Usług, Polska Izba Ubezpieczeń, Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji, Izba Gospodarcza Wodociągi Polskie, Polska Federacja Producentów Żywności Związek Pracodawców, Związek Rzemiosła Polskiego, Polska Izba Książki, Polska Izba Lnu i Konopii, Krajowa Rada Spółdzielcza, Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Solidarność, Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych i Krajowy Związek Rewizyjny Rolniczych Spółdzielni Produkcyjnych. Uwagi te w większości dotyczyły proponowanych w przekazanym do uzgodnień projekcie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług zmian w zakresie stawek VAT. Obecny projekt nie reguluje już tych kwestii, gdyż zostały one przeniesione do rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw związanych z realizacją ustawy budżetowej (druk sejmowy nr 3430), który to projekt został przyjęty przez Sejm (ustawa z dnia 26 listopada 2010 r.). Odejście w przedkładanym projekcie ustawy od zmian w zakresie stawek podatku VAT powoduje, że zgłoszone uwagi dotyczące stawek są bezprzedmiotowe.

Pozostałe uwagi zgłoszone w ramach tych konsultacji zostały w większości uwzględnione.

Po rozszerzeniu projektowanych regulacji o przepisy mające na celu wykonanie ww. wyroku w sprawie C-49/09, orzekającego o niezgodności z prawem Unii Europejskiej stosowania przez Polskę obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7 % w odniesieniu do dostaw, importu i wewnątrzspółnotowego nabycia odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego, przedmiotowy projekt został przekazany do ponownych konsultacji społecznych z organizacjami zawodowymi i społecznymi. Uwagi w tym zakresie nie zostały zgłoszone. W pozostałym zakresie uwagi do projektu zgłosiła Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan. Uwagi te dotyczyły doboru kryteriów, na podstawie których jest ustalany charakter przewozów danego przewoźnika lotniczego wykonującego głównie przewozy w transporcie międzynarodowym, rozwiązań dotyczących proporcji odliczania podatku naliczonego dla podatników, u których występuje marginalna sprzedaż zwolniona, oraz kwestii związanych z dokonywaniem zwrotu podatku podróznym. Uwagi te nie zasługują jednak na uwzględnienie.

4. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Z przejściem przez Prezesa GUM obowiązków w zakresie potwierdzeń o spełnieniu przez kasy funkcji, kryteriów i warunków technicznych będą się wiązać określone skutki budżetowe. Według szacunkowych ocen całkowity koszt wdrożenia badań w GUM w 2011 r. wyniesie około 2,5 mln zł, zaś coroczny koszt realizacji tych badań będzie kształtował się na poziomie około 0,4 mln zł. Na kwotę tę składają się m.in. koszty związane z opracowaniem specjalistycznego systemu oprogramowania narzędziowego oraz operacyjnego i oprogramowania biurowego, wyposażenie w komputery, narzędzia i akcesoria serwisowe, wyposażenie biurowo-laboratoryjne oraz koszty osobowe i szkolenia pracowników. Nakłady te wymagają finansowania z budżetu państwa. Projekt przewiduje jednak, że za czynności związane z wydawaniem potwierdzeń będą pobierane opłaty. Oznacza to, iż w dłuższym horyzoncie czasowym nakłady na badania kas związane z przejściem przez GUM tej problematyki będą w następnych latach w dużej części zrównoważone dochodami z opłat.

Zaproponowane zmiany przepisów dotyczących opodatkowania obrotu złomem i uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, co do zasady, nie powinny powodować zmniejszenia dochodów budżetowych. Wprawdzie mogą one spowodować nieznaczny ubytek wpływów w budżecie państwa w roku ich wprowadzenia (z tytułu przesunięcia terminu rozliczania podatku), ale w przeważającej mierze powinien być on kompensowany wzrostem wpływów w budżecie państwa w związku z uszczelnieniem systemu w tym obszarze. W następnych latach skutki w związku z uszczelnieniem rozliczeń w tym obszarze powinny być już tylko dodatnie. Określenie wielkości tych skutków, z uwagi na brak danych statystycznych, nie jest jednak możliwe do oszacowania.

W zakresie zmiany uwzględniającej wyrok TSUE w sprawie C-395/09 Oasis East Sp. z o.o. dotyczącej odejścia od zakazu odliczania podatku naliczonego od importu usług, gdy zapłata jest dokonywana na rzecz podmiotów z tzw. „rajów podatkowych”, przewiduje się ujemne skutki dla budżetu państwa. Przyznanie prawa do odliczenia w warunkach 2010 r. spowoduje ubytek około 30 mln zł. Należy jednak zauważyć, że ubytek ten powstałby niezależnie od przyjęcia proponowanej zmiany z uwagi na możliwość powoływania się przez podatników bezpośrednio na rozstrzygnięcie Trybunału.

Zmiana stanowiąca wykonanie wyroku TSUE w sprawie C-49/09 Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej, orzekającego o niezgodności z prawem Unii

Europejskiej stosowania przez Polskę obniżonej stawki podatku VAT w wysokości 7 % dla odzieży i dodatków odzieżowych dla niemowląt oraz obuwia dziecięcego, przyniesie dodatnie skutki dla budżetu państwa. Skutki finansowe zmiany stawki podatku od towarów i usług na odzież i dodatki odzieżowe dla niemowląt oraz obuwiu dziecięce z 7 % na 22 % (8 % na 23 %) w skali roku (w warunkach 2011 r.) wyniosłyby około + 160 mln zł.

Wprowadzenie pozostałej części zmian zaproponowanych w projekcie ustawy nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych i nie będzie wiązało się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego.

5. Wpływ projektowanego aktu prawnego na rynek pracy

Wejście w życie zmian zaproponowanych w projekcie ustawy nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

6. Wpływ projektowanego aktu prawnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Oceniając pozostałe zmiany, należy zaznaczyć, że zmiana umożliwiająca agencjom celnym reprezentowanie podatników zagranicznych może wpłynąć na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw, w szczególności agencji celnych, spedytorów i przewoźników, przez zachęcenie unijnych importerów do dokonywania w Polsce odpraw celnych towarów. Pozytywnie na przedsiębiorców będzie również wpływać zniesienie obowiązku składania zabezpieczeń przy stosowaniu niektórych procedur uproszczonych w imporcie towarów.

Zmiany ułatwiające rolnikom ryczałtowym przejście na system rozliczania podatku wg zasad ogólnych wpłyną również pozytywnie na rozwój przedsiębiorczości.

W pozostałym zakresie zmiany nie spowodują skutków mających istotny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Przewidziane w projekcie zmiany mające na celu usunięcie wątpliwości i doprecyzowanie obecnych regulacji w zakresie opodatkowania podatkiem od towarów i usług poprawią jednak pewność co do sytuacji prawnej przedsiębiorców.

7. Wpływ projektowanego aktu prawnego na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowy projekt nie będzie wpływać na sytuację i rozwój regionalny.

8. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej

Zaproponowane w projekcie ustawy zmiany nie są sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

Minister Spraw Zagranicznych

Warszawa, 10 grudnia 2010 r.

DPUE - 920 - 1410 - 10/akr/
3M-2825

dot.: RM-10-171-10 z 10.12.2010 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

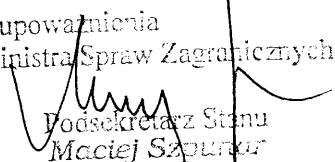
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Prawo o miarach pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Z upoważnienia
Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Maciej Szpunar

Do wiadomości:

Pan Jan Vincent-Rostowski
Minister Finansów

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie przedstawiciela podatkowego

Na podstawie art.15 ust.10 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa tryb ustanowienia przedstawiciela podatkowego oraz czynności jakie może on wykonywać.

§ 2.

1. Przedstawiciela podatkowego ustanawia się w drodze umowy w formie aktu notarialnego zawartej pomiędzy podatnikiem a podmiotem, który przedłożył podatnikowi zaświadczenie organu podatkowego o spełnieniu warunków, o których mowa w art.15 ust.8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.

2. Umowa, o której mowa w ust.1, powinna zawierać w szczególności nazwę lub imię i nazwisko podatnika, adres jego siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności lub miejsca zamieszkania za granicą, dane identyfikacyjne podmiotu, który jest ustanawiany przedstawicielem podatkowym, w tym numer identyfikacji podatkowej, nazwę lub imię i nazwisko, adres jego siedziby lub w przypadku osób fizycznych adres miejsca zamieszkania oraz adres, pod którym będzie prowadzona i przechowywana dokumentacja i ewidencja podatnika dla celów podatku od towarów i usług.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne na podstawie § 1 ust.2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592)

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320 oraz z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz.357, Nr 75, poz.473, Nr 107, poz.679, Nr 226, poz.1476.

3. Odpis umowy wraz z kopią zaświadczenia, o którym mowa w ust.1, należy złożyć do Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego Warszawa - Śródmieście.

§ 3.

Jeżeli przedstawiciel podatkowy przestaje spełniać warunki, o których mowa w art.15 ust.8 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, obowiązany jest on pisemnie powiadamiać o tym podatnika, dla którego został ustanowiony.

§ 4.

Przedstawiciel podatkowy obowiązany jest do wypełniania obowiązków podatnika, którego jest przedstawicielem, w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, prowadzenia i przechowywania dokumentacji oraz ewidencji dla potrzeb tego podatku, oraz do wykonywania innych czynności wynikających z przepisów o podatku od towarów i usług, jeżeli zostały wymienione w umowie, o której mowa w § 2.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

Uzasadnienie

Rozporządzenie wydaje się na podstawie art.15 ust.10 pkt 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.). Rozporządzenie to określa tryb ustanowienia przedstawiciela podatkowego.

Przedstawiciel podatkowy ustanawiany jest w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego pomiędzy podatnikiem a podmiotem, który przedłoży podatnikowi zaświadczenie, że spełnia warunki określone tym rozporządzeniem. Przedstawiciel podatkowy zgodnie z regulacjami zawartymi w tym rozporządzeniu obowiązany jest do wypełniania obowiązków podatnika w zakresie rozliczania podatku od towarów i usług, prowadzenia i przechowywania dokumentacji oraz ewidencji dla potrzeb tego podatku, oraz do wykonywania innych czynności, które zostały zawarte w umowie pomiędzy podatnikiem a przedstawicielem podatkowym.

Termin wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jest uzależniony od wejścia w życie zmiany przepisów ustawy regulujących powyższe kwestie. Ponadto proponowany termin nie narusza zasady demokratycznego państwa prawnego i nie powoduje negatywnych skutków dla podatników.

Przedmiot rozporządzenia nie jest objęty zakresem prawa Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowany akt prawny.

Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na podmioty będące przedstawicielami podatkowymi.

2. Konsultacje społeczne.

Przedmiot rozporządzenia nie wymaga konsultacji społecznych, gdyż regulacje zawarte w rozporządzeniu nie będą powodowały skutków społecznych.

3. Wpływ projektowanego aktu prawnego:

a) na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Projekt nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i jednostek samorządu terytorialnego.

b) na rynek pracy

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

c) na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowa regulacja może wpłynąć na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw w szczególności agencji celnych, spedytorów i przewoźników poprzez zachęcanie unijnych importerów do dokonywania w Polsce odpraw celnych towarów.

d) na sytuację i rozwój regionalny

Przedmiotowe rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

4. Źródła finansowania

Wprowadzenie w życie regulacji zawartych w projektowanym rozporządzeniu nie wymaga dodatkowych nakładów finansowych.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾
z dnia**

w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące oraz warunków ich stosowania

Na podstawie art. 111 ust. 9 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące;
- 2) dane, które powinien zawierać wniosek producenta krajowego lub importera kas o wydanie potwierdzenia wymienionego w art. 111 ust. 6 b ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, zwanej dalej „ustawą”, jak również rodzaje dokumentów, w tym oświadczeń, oraz urządzeń, które mają być przedstawione wraz z wnioskiem;
- 3) warunki stosowania kas przez podatników;
- 4) warunki zorganizowania i prowadzenia serwisu kas, mające znaczenie dla ewidencjonowania;
- 5) okres, na który wydawane jest potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6 b ustawy;
- 6) terminy oraz zakres obowiązkowych przeglądów, o których mowa w art. 111 ust. 6 ustawy.

§ 2.

Ileokroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) drukarce kasy - rozumie się przez to urządzenie drukujące wszystkie dokumenty dopuszczone programem pracy kasy do druku przez daną kasę;
- 2) fiskalizacji kasy - rozumie się przez to jednokrotną i niepowtarzalną czynność inicjującą pracę modułu fiskalnego kasy z pamięcią fiskalną kasy, zakończoną wydrukiem dobowego raportu fiskalnego;
- 3) importerze - rozumie się przez to osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej dokonała importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia kas i wprowadza je

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz.1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, oraz z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679 i Nr 226, poz. 1476.

- do obrotu;
- 4) kasie - rozumie się przez to kasę rejestrującą;
 - 5) kasie z elektronicznym zapisem kopii – rozumie się przez to kasę konstrukcyjnie dostosowaną do sporządzania kopii drukowanych dokumentów fiskalnych i нефiskalnych w postaci zapisu na informatycznych nośnikach danych;
 - 6) module fiskalnym kasy - rozumie się przez to urządzenie ewidencjonujące obrót i wyliczające kwoty podatku należnego, a także sterujące w jednoznaczny sposób wydrukiem wszystkich dokumentów drukowanych przez kasę oraz wyświetlaczem kasy;
 - 7) numerze identyfikacji podatkowej podatnika (NIP) - rozumie się przez to numer identyfikacji podatkowej podatnika w rozumieniu przepisów o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników;
 - 8) numerze kontrolnym - rozumie się przez to numer generowany przez program pracy kasy, z uwzględnieniem czynnika cyfrowego nieznanego użytkownikowi kasy, umieszczony w przypadkach określonych w rozporządzeniu na drukowanym przez kasę paragonie fiskalnym lub fakturze VAT oraz dobowym raporcie fiskalnym, który potwierdza, że dokument ten został wyemitowany przez dany typ kasy;
 - 9) numerze unikatowym kasy - rozumie się przez to indywidualny i niepowtarzalny numer nadawany pamięci fiskalnej kasy z puli numerów przydzielanych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, identyfikujący każdą kasę, który nie może być przypisany innym urządzeniom;
 - 10) pamięci fiskalnej kasy - rozumie się przez to urządzenie umieszczone w twardej nieprzezroczystej masie, umożliwiające trwały jednokrotny zapis danych pod kontrolą programu pracy kasy bez możliwości ich likwidacji oraz wielokrotny odczyt tych danych, które są nieusuwalne bez zniszczenia samego urządzenia;
 - 11) paragonie fiskalnym - rozumie się przez to wydrukowany dla nabywcy przez kasę w momencie sprzedaży dokument fiskalny z dokonanej sprzedaży;
 - 12) podatku - rozumie się przez to podatek od towarów i usług;
 - 13) podatniku - rozumie się przez to podatnika podatku od towarów i usług;
 - 14) producencie krajowym - rozumie się przez to osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną mającą siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, która w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej wytworzyła i wprowadza do obrotu kasy;
 - 15) programie aplikacyjnym kasy - rozumie się przez to program współpracujący z programem pracy kasy, odpowiedzialny za prawidłowe zaprogramowanie funkcji kasy oraz zabezpieczający przed wprowadzeniem do kas funkcji, rozwiązań technicznych i programowych niedopuszczonych programem pracy kasy;
 - 16) programie archiwizującym – rozumie się przez to program odpowiedzialny za przekazywanie danych do archiwizowania na informatycznych nośnikach danych oraz za sterowanie archiwizowaniem;
 - 17) programie pracy kasy - rozumie się przez to program pracy modułu fiskalnego kasy, dopuszczony do stosowania zgodnie z art. 111 ust. 6 b ustawy przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zapewniający prawidłowy i trwały jednokrotny zapis wysokości obrotu i kwot podatku w pamięci fiskalnej kasy oraz wydruk oryginału i kopii paragonów fiskalnych, faktur VAT, raportów fiskalnych oraz wydruków нефiskalnych lub ich przekazywanie na informatyczne nośniki danych;
 - 18) raporcie fiskalnym (dobowym, miesięcznym, okresowym lub rozliczeniowym) - rozumie się przez to dokument fiskalny zawierający dane sumaryczne o obrocie i kwotach podatku za daną dobę lub za wybrany okres w ujęciu według poszczególnych stawek podatku oraz sprzedaży zwolnionej od podatku;
 - 19) serwisie kas - rozumie się przez to czynności obejmujące fiskalizację kas, ich naprawy i konserwacje oraz przeglądy techniczne prowadzone zgodnie z wymogami rozporządzenia;

- 20) sprzedaży - rozumie się przez to czynności, o których mowa w art. 2 pkt 22 ustawy;
- 21) urządzenie skarbowym - rozumie się przez to urząd skarbowy w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy;
- 22) wydruku niefiskalnym - rozumie się przez to każdy niezawierający transakcji sprzedaży dokument wydrukowany przez kasę przed jej fiskalizacją oraz każdy inny dokument niezawierający transakcji sprzedaży, dopuszczony programem pracy kasy do druku, poza paragonem fiskalnym, fakturą VAT i raportami fiskalnymi.

§ 3.

1. Kasa jest urządzeniem samodzielnym lub może stanowić część składową systemu kasowego.

2. Ze względu na konstrukcję, kasy dzieli się na:

- 1) kasy elektroniczne - kasy z programem aplikacyjnym kasy, posiadające własną bazę danych o towarach i usługach z możliwością jej zmiany wyłącznie poprzez zdefiniowaną funkcję stałego programu aplikacyjnego kasy;
- 2) kasy współpracujące z komputerem - kasy elektroniczne, których baza danych o towarach i usługach może być zmieniana przy zastosowaniu programu komputerowego poprzez wbudowany określony interfejs;
- 3) kasy bez programu aplikacyjnego - kasy z modułem fiskalnym, bez programu aplikacyjnego kasy, sterowane kompatybilnym komputerowym programem aplikacyjnym kasy poprzez wbudowany określony interfejs umożliwiający między innymi połączenie kasy przewodowo z komputerem w obrębie obsługującego klienta stanowiska kasowego (drukarki fiskalne); w kasach tych funkcję wyświetlacza dla operatora może spełniać monitor komputera;
- 4) kasy komputerowe - kasy z modułem fiskalnym kasy, zbudowane na bazie komputera ze standardowym systemem operacyjnym z możliwością współpracy poprzez wewnętrzny wbudowany określony interfejs modułu fiskalnego kasy z kompatybilnym komputerowym programem aplikacyjnym kasy;
- 5) terminale kasowe - kasy z modułem fiskalnym kasy, bez programu aplikacyjnego, sterowane za pomocą programu komputerowego z zapisanym w nim programem aplikacyjnym kasy i stanowiące wraz z nim zamknięty system kasowy;
- 6) kasy o zastosowaniu specjalnym - kasy, których program i konstrukcja są związane ze szczególnym zastosowaniem, a związane z tym szczególne funkcje, konstrukcja i dokumenty emitowane przez takie kasy oraz ich zastosowanie określa rozporządzenie lub potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy.

Rozdział 2

Szczegółowe kryteria i warunki techniczne, którym muszą odpowiadać kasy

§ 4.

1. Kasa, z zastrzeżeniem ust. 2, musi odpowiadać następującym kryteriom:

- 1) być zbudowana co najmniej z następujących elementów:
 - a) modułu fiskalnego kasy wraz z pamięcią fiskalną kasy, z tym że w przypadku systemu kasowego pamięć fiskalną kasy musi posiadać każda kasa wchodząca w skład systemu; nie dopuszcza się instalowania pamięci fiskalnej kasy w jednostce centralnej systemu,
 - b) drukarki kasy,
 - c) dwóch wyświetlaczy (ekranu lub monitora) przeznaczonych do odczytu danych o wartości sprzedaży, z których jeden musi zapewniać łatwy odczyt wartości sprzedaży przez kupującego; pojemność znakowa wyświetlacza nie może zawierać mniej miejsc znakowych niż wynosi łączna wartość sprzedaży wraz z kwotą podatku;
- 2) zawierać pamięć fiskalną kasy wbudowaną w części kasy niedostępnej dla użytkownika

kasy, umieszczoną w gnieździe związanym nierozłącznie z obudową, zalany twardą nieprzezroczystą masą oraz zabezpieczoną w sposób powodujący jej zniszczenie w momencie naruszenia;

- 3) zapewniać rejestrację w pamięci fiskalnej kasy co najmniej 1.830 raportów fiskalnych dobowych, 200 awaryjnych zerowań pamięci operacyjnej kasy, 30 zmian stawek podatku;
- 4) posiadać sygnalizację dopełniania się przy zapisie każdego z ostatnich 30 raportów dobowych;
- 5) zawierać zabezpieczenia uniemożliwiające likwidację zapisów zawartych w ewidencjach i pamięci fiskalnej kasy, w szczególności z powodu braku zasilania;
- 6) obudowa każdej kasy musi być zabezpieczona plombą ołowianą w sposób powodujący jej zniszczenie w przypadku naruszenia;
- 7) posiadać zasilanie sieciowo-bateryjne, sieciowo-akumulatorowe, bateryjne lub akumulatorowe, które musi zapewnić uzyskanie wydruku minimum 200 paragonów fiskalnych, średnio każdy o zawartości 30 wierszy druku, w czasie 48 godzin od momentu zaniku zasilania sieciowego;
- 8) nie może zawierać rozwiązań konstrukcyjnych, technicznych i wykonywać funkcji, które mogą prowadzić do nieprawidłowego wyliczania obrotu i kwot podatku należnego;
- 9) kasa dostarczona podatnikowi musi być zaplombowana plombą ołowianą;
- 10) kasa powinna również posiadać inne zabezpieczenia o standardzie nie niższym niż zastosowany w konstrukcji i programie pracy kas dopuszczanych do stosowania na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. W przypadku kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczonej do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami:

- 1) kasa, w miejsce wbudowania wyświetlacza, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, może współpracować z zespołem opłat lub zespołem dopłat taksometru dla zapewnienia realizacji funkcji odczytu wartości usługi zaewidencjonowanej przez kasę;
- 2) kasa, w miejsce zasilania, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, musi posiadać zasilanie z instalacji pojazdu samochodowego oraz wewnętrzne zasilanie akumulatorowo-bateryjne, które powinno zapewniać uzyskanie wydruku minimum 20 paragonów fiskalnych, średnio każdy o zawartości 20 wierszy druku, w czasie 8 godzin od momentu zaniku zasilania z instalacji pojazdu samochodowego;
- 3) kasa musi również odpowiadać następującym kryteriom:
 - a) być połączona z taksometrem w sposób nierozłączny lub przez system złącza zabezpieczonego przed ingerencją użytkownika kasy lub osób trzecich, zapewniający transmisję danych rejestrowanych przez taksometr do kasy, a odłączenie lub uszkodzenie kasy uniemożliwiające jej działanie musi powodować blokadę działania taksometru najpóźniej po wykonaniu operacji kończących kurs,
 - b) w zakresie sposobu plombowania uwzględniać również wymagane odrębnymi przepisami systemy zabezpieczeń taksometrów,
 - c) w przypadku kas wyposażonych we wspólną z taksometrem płytę główną - posiadać rozwiązania konstrukcyjne umożliwiające przeprowadzenie czynności fiskalizacji kasy jedynie przez serwisanta kas, przy czym wykonanie tych czynności powinno być możliwe bez naruszenia cech legalizacji lub cech zabezpieczających umieszczonych na taksometrze.

3. Do każdej kasy obowiązkowo dołącza się:

- 1) książkę kasy, której wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia, oraz instrukcję jej obsługi;
- 2) autoryzowany program współpracujący z kasą służący do odczytu pamięci fiskalnej kasy, umożliwiający w systemach ogólnie dostępnych odczyt, wydruk oraz nagranie na informatyczny nośnik danych (w tym jednokrotnego zapisu) raportów fiskalnych okresowych za wskazany okres.

4. Producent krajowy i importer umieszcza w książce kasy o zastosowaniu specjalnym zapis o typie taksometru współpracującego z dołączaną kasą.

5. Dopuszcza się do stosowania pamięci typu flash do zapisu na nim programu pracy kasy, pod warunkiem przedstawienia przez producenta krajowego albo importera składającego wniosek, o którym mowa w § 9, opinii niezależnego ośrodka badawczego, szkoły wyższej lub innej placówki tego typu, iż zastosowane rozwiązania konstrukcyjne i programowe gwarantują niezmiennalność dokonanych zapisów w programie pracy kasy na poziomie zbliżonym do zapisów dokonanych w pamięci OTP.

§ 5.

1. Kasy, z zastrzeżeniem ust. 2-5, muszą odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) zapisywać w pamięci fiskalnej kasy co najmniej następujące dane:
 - a) informację o dacie i czasie rozpoczęcia oraz zakończenia pracy w trybie fiskalnym,
 - b) numer unikatowy kasy oraz numer identyfikacji podatkowej podatnika (NIP),
 - c) oznaczenia literowe od "A" do "G" służące użytkownikowi kasy do przyporządkowania stawki podatku do nazw towarów i usług, przy czym:
 - literze "A" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 22%,
 - literze "B" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 7%,
 - literze "C" jest przyporządkowana stawka podatku w wysokości 0%,
 - literom od "D" do "G" odpowiadają kolejne stawki podatku wprowadzane na poszczególne towary i usługi oraz zwolnienie od podatku,
 - d) wartość sprzedaży bez podatku (netto) według poszczególnych stawek podatku, wartość sprzedaży zwolnionej od podatku, kwoty podatku według poszczególnych stawek podatku, łączną kwotę podatku i łączną wartość sprzedaży z podatkiem (brutto),
 - e) numery i daty każdego z wykonanych raportów fiskalnych dobowych, a także ilość paragonów fiskalnych objętych raportem oraz ilość pozycji w raporcie,
 - f) numer i datę oraz godzinę i minutę awaryjnych zerowań pamięci operacyjnej kasy oraz informację o rozpoczęciu ewidencji sprzedaży po zerowaniu i sposobie jego wykonywania;
- 2) zapewniać wyświetlenie wartości sprzedaży z podatkiem (brutto) na wyświetlaczu przeznaczonym do odczytu przez klienta;
- 3) sporządzać równocześnie wydruki oryginałów i kopii paragonów fiskalnych dla każdej sprzedaży, z zastrzeżeniem § 6, wydruki raportów fiskalnych dobowych i raportów fiskalnych okresowych oraz mogą sporządzać faktury VAT i ich kopie;
- 4) zapisywać w pamięci fiskalnej kasy dane, które muszą być zgodne z danymi zapisanymi na wydrukach raportów fiskalnych dobowych;
- 5) wszystkie dokumenty muszą być drukowane przez kasy w języku polskim;
- 6) paragon fiskalny drukowany przez kasę musi zawierać następujące informacje:
 - a) imię i nazwisko lub nazwę podatnika, adres punktu sprzedaży, a dla sprzedaży prowadzonej w miejscach niestałych - adres siedziby lub miejsca zamieszkania podatnika,
 - b) numer identyfikacji podatkowej podatnika (NIP),
 - c) numer kolejny wydruku,
 - d) datę i czas (godzinę i minutę) sprzedaży,
 - e) nazwę towaru lub usługi i ewentualnie opis towaru lub usługi stanowiący rozwinięcie tej nazwy,
 - f) cenę jednostkową towaru lub usługi,
 - g) ilość i wartość sprzedaży,
 - h) wartość sprzedaży i kwoty podatku według poszczególnych stawek podatku,
 - i) wartość sprzedaży zwolnionej od podatku,

- j) łączną kwotę podatku,
 - k) łączną kwotę należności,
 - l) kolejny numer paragonu fiskalnego,
 - m) kolejny numer kasy i oznaczenie kasjera - przy więcej niż jednym stanowisku kasowym,
 - n) logo fiskalne, zgodnie z załącznikiem nr 2 do rozporządzenia, oraz numer unikatowy kasy,
 - o) oznaczenie waluty przynajmniej przy łącznej kwocie należności, o której mowa w lit. k, w której dokonywana jest rejestracja sprzedaży;
- 7) informacje zawarte na paragonie fiskalnym powinny znajdować się w kolejności podanej w pkt 6, z wyjątkiem informacji zawartej w pkt 6 lit. d, a logo fiskalne i numer unikatowy kasy muszą być umieszczone centrycznie w linii i obowiązkowo kończyć paragon fiskalny;
 - 8) wysokość znaków na paragonie fiskalnym nie może być mniejsza niż 2,50 mm, ilość znaków w linii - nie mniejsza niż 17, a dla nazwy towaru lub usługi - nie mniejsza niż 12;
 - 9) szerokość taśmy paragonowej nie może być mniejsza niż 28 mm;
 - 10) paragon fiskalny musi być czytelny i zawierać wszystkie dane, o których mowa w pkt 6, pozwalające nabywcy na sprawdzenie prawidłowości dokonanej transakcji, z tym że dla uwidocznienia łącznej kwoty należności, o której mowa w pkt 6 lit. k, powinno się zastosować druk wytluszczony o wysokości stanowiącej co najmniej 150% wysokości znaków zastosowanych w części fiskalnej, z tym że dla kas z drukarkami igłowymi dopuszczalne jest również zastosowanie druku wytluszczonego o szerokości wynoszącej co najmniej 150 % szerokości znaków.

2. W przypadku kas wyposażonych w funkcję oznaczania dokumentów kasowych numerem kontrolnym, numer ten na paragonie fiskalnym musi być umieszczony trwale centrycznie przed logo fiskalnym.

3. W dodatkową funkcję drukowania faktur VAT mogą być wyposażone kasy konstrukcyjnie przystosowane wyłącznie do sprzedaży obsługowej, z tym że:

- 1) na fakturze VAT musi być zamieszczony numer kontrolny, a wydruk faktury VAT powinien być połączony z zarejestrowaniem przez kasę tej operacji w pamięci fiskalnej kasy;
- 2) na oryginale faktury VAT powinno być wydrukowane przez kasę oznaczenie, nie na zasadzie zapisu przeznaczonego do ręcznego wykreślenia, „ORYGINAL”, a na jej kopii „KOPIA”.

4. Program pracy kasy powinien posiadać funkcję:

- 1) dającą użytkownikowi kasy możliwość zmiany, przy zastosowaniu klawiatury kasy przeznaczonej do zapisu tekstu lub urządzenia współpracującego z kasą, nazwy waluty lub jej skrótu, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. o i dawać możliwość jej zaprogramowania z wyprzedzeniem (data, godzina i minuta);
- 2) zapisania faktu rozpoczęcia prowadzenia rejestracji sprzedaży w zmienionej walucie (data, godzina i minuta) w pamięci fiskalnej kasy;
- 3) zaprogramowania przez użytkownika kasy wywołania przeliczenia wartości zaewidencjonowanej łącznej kwoty należności na inne waluty, których nazwy lub skróty zapisywanie są na zasadach wymienionych w pkt 1, a wynik tego przeliczenia wraz z podaniem kursu i rozliczeniem należności powinien być przedstawiony na paragonie fiskalnym po logo fiskalnym każdorazowo z oznaczeniem zastosowanych walut;
- 4) zaprogramowania przez użytkownika kasy, dla potrzeb informacyjnych klienta, wywołania przeliczenia wartości zaewidencjonowanej łącznej kwoty należności, o której mowa w ust. 1 pkt 6 lit. k, w relacji złoty/euro lub euro/złoty, zamieszczonego na paragonie fiskalnym po logo fiskalnym z opisem zastosowanej waluty.

Do oznaczania skrótów nazw walut stosuje się oznaczenia stosowane przez Narodowy Bank Polski w tym zakresie.

5. Kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczone do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami muszą również odpowiadać

następującym warunkom technicznym:

- 1) posiadać funkcję umożliwiającą anulowanie paragonu fiskalnego dla rozliczenia kursu, który rozpoczął się postojem nie dłuższym niż 20 minut i zakończył przejechaniem dystansu nie dłuższego niż 500 m albo tylko samym postojem, nie dłuższym niż 20 minut;
- 2) w przypadku kas posiadających funkcję rabatowania (stosowania upustu) procentowego lub funkcję, o której mowa w § 7 ust. 2 pkt 1, wykorzystanie tych funkcji łącznie z określeniem wysokości rabatu lub ceny powinno być możliwe, w trakcie realizowanego kursu, wyłącznie w okresie dostępności funkcji umożliwiającej anulowanie paragonu fiskalnego, o której mowa w pkt 1;
- 3) operacja zaprogramowana działania kasy umożliwiająca korzystanie z funkcji rabatowania (stosowania upustu) procentowego oraz funkcji, o której mowa w § 7 ust. 2 pkt 1, powinna odbywać się na wniosek użytkownika kasy w punkcie serwisu kas i być połączona z dokonaniem odpowiedniego wpisu w książce kasy;
- 4) w trakcie korzystania z funkcji rabatowania (stosowania upustu) procentowego podczas realizacji kursu na wyświetlaczu kasy lub zespole opłat lub dopłat taksometru, powinno być dodatkowo wyświetlone słowo "rabat", natomiast należność uwzględniająca zastosowany rabat powinna być wykazana na wyświetlaczu najpóźniej po przejściu taksometru w położenie "KASA";
- 5) w przypadku przerwania kursu z powodu zaniku zasilania taksometru lub przerwania pomiaru przez taksometr w czasie powyżej 10 sekund, kasa powinna dokonać wydruku paragonu fiskalnego za wykonaną do tego zdarzenia usługę;
- 6) posiadać funkcję przekazania do taksometru, po wydrukowaniu paragonu fiskalnego, informacji pozwalającej na przestawienie taksometru w stan umożliwiający przystąpienie do następnego kursu.

6. Paragon fiskalny drukowany przez kasę, o której mowa w ust. 5, z zastrzeżeniem § 7 ust. 2 pkt 1, powinien zawierać co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę podatnika oraz adres zamieszkania lub siedziby podatnika;
- 2) dane identyfikujące taksówkę: numer rejestracyjny oraz numer boczny;
- 3) datę wykonania usługi, z określeniem, w godzinach i minutach, czasu rozpoczęcia i zakończenia kursu;
- 4) odległość przejechaną w czasie kursu;
- 5) jednostkowe opłaty taryfowe wykorzystywane do wyceny kursu łącznie z opłatą za impuls;
- 6) ilość impulsów i wartość usługi odnoszących się do poszczególnych taryf;
- 7) wartość poszczególnych innych opłat taryfowych;
- 8) dane wymienione w ust. 1 pkt 6 lit. b, c, h-l i n-o.

7. W przypadku taksometrów, które były poddane w rozumieniu odrębnych przepisów ocenie zgodności przed wprowadzeniem do obrotu, układ i rodzaj danych uwidocznionych na paragonie fiskalnym, o których mowa w ust. 6 pkt 5-7, może być odpowiednio zmodyfikowany stosownie do rozwiązań zastosowanych przy przekazie przez dany typ taksometru informacji o parametrach taryfy lub taryf oraz długości przebytej drogi lub innych jednostek naturalnych zastosowanych do pomiaru usługi.

8. W przypadku gdy ze szczególnymi formami obrotu, sprzedaży określonych towarów, świadczeniem określonych usług lub potrzebą współpracy kasy z innymi urządzeniami niezbędnymi do stosowania w danej dziedzinie obrotu jest związana konieczność wprowadzenia szczególnych dostosowań o charakterze konstrukcyjnym, funkcjonalnym lub programowym, kasa o zastosowaniu specjalnym powinna odpowiadać kryteriom, warunkom technicznym i warunkom stosowania kas równoważnym dla tej dziedziny zastosowań z wymienionymi w ust. 1-7 i w § 4 ust. 1 i 2 oraz w § 6, a potwierdzenie, o którym mowa w § 111 ust. 6 b ustawy, powinno potwierdzać ich spełnienie dla określonego rodzaju zastosowań.

§ 6.

1. Kasa z elektronicznym zapisem kopii, oprócz kryteriów i warunków technicznych określonych w § 4 i 5, musi odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) być wyposażona w drukarkę kasy z jednym traktem papieru do emitowania wydruków i może pracować jedynie w trybie zapisu elektronicznego kopii wydruków, z zastrzeżeniem pkt 3;
- 2) paragon fiskalny, raport fiskalny dobowy, faktura VAT ewidencjonowane na tej kasie powinny zawierać numer kontrolny, o którym mowa w § 5 ust. 2;
- 3) w przypadku wystawiania, przez kasę z elektronicznym zapisem kopii, faktur VAT, kasa drukuje również kopie tych faktur;
- 4) raport fiskalny dobowy w kasie z elektronicznym zapisem kopii zawiera również pozycje, w których sumuje się narastająco z raportu na raport wartości dotyczące kwot podatku i łącznej sprzedaży wartości brutto i w całości jest on zapisywany w pamięci fiskalnej kasy;
- 5) wszystkie ewidencje wykonywane przez kasę z elektronicznym zapisem kopii, łącznie z raportem fiskalnym dobowym, podlegają zapisowi w pamięci podręcznej kopii wydruków umieszczonej w kasie do momentu wykonania raportu fiskalnego dobowego, z zastrzeżeniem pkt 6; pamięć ta powinna zapewniać również w sytuacjach awaryjnych kasy nieprzekłamane zachowanie jej zawartości, natomiast dane w niej zawarte powinny podlegać kontroli poprawności poprzez wyznaczanie odpowiednich sum kontrolnych, na przykład CRC32, a pojemność tej pamięci powinna również zapewnić zapisywanie danych, o których mowa w pkt 7;
- 6) w przypadku gdy informatyczne nośniki danych zostały odłączone od kasy, kasa po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego zgodnie z pkt 5 i niepodjęciu przekazania zawartości pamięci podręcznej kopii wydruków kasy na informatyczne nośniki danych w przypadku dalszego prowadzenia rejestracji sprzedaży, powinna sygnalizować ten stan na wyświetlaczu operatora lub przy użyciu specjalnej diody w sposób ciągły;
- 7) program pracy kasy z elektronicznym zapisem kopii w przypadku wypełnienia pamięci podręcznej kopii wydruków, o której mowa w pkt 6, powinien zapewnić rezerwę pamięci umożliwiającą wykonanie raportu fiskalnego dobowego;
- 8) informatyczne nośniki danych, na których archiwizuje się kopie dokumentów kasowych nie mogą być przyłączane do kasy, tak aby były objęte systemem plombowania, o którym mowa w § 4 ust. 1 pkt 6, i nie traktuje się ich jako części składowe kasy; producent krajowy i importer w książce kasy powinien podać szczegółowe parametry informatycznych nośników danych, na których możliwe jest prawidłowe archiwizowanie dokumentów kasowych.

2. Program archiwizujący kasy z elektronicznym zapisem kopii musi odpowiadać następującym warunkom technicznym:

- 1) transmisja danych pomiędzy kasą, a systemem wykonywania kopii na informatycznych nośnikach danych, powinna być realizowana w postaci zaszyfrowanej;
- 2) zapisywanie danych do pamięci podręcznej kopii wydruków odbywa się w momencie zakończenia wydruku poszczególnych linii oryginału dokumentu fiskalnego lub nefiskalnego, a przed przystąpieniem do następnej operacji kasowej;
- 3) sporządzane raporty fiskalne okresowe (miesięczny, rozliczeniowy) powstające z odczytu raportów z pamięci fiskalnej, nie podlegają zapisowi w pamięci podręcznej kopii wydruków;
- 4) poprawność działania systemu archiwizowania kopii na informatycznych nośnikach danych nadzoruje w sposób bezpośredni program archiwizujący kasy, którego działanie umożliwia poprawne przekazywanie danych do zewnętrznego systemu archiwizowania, jak i kasowanie danych zawartych w pamięci podręcznej kopii wydruków kasy;
- 5) w kasie po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego, zapisaniu go do odpowiedniego rekordu pamięci fiskalnej kasy i pamięci podręcznej kopii wydruków, program archiwizujący wyznacza funkcję skrótu realizowaną niesymetrycznym algorytmem

- kryptograficznym o długości co najmniej 160 bitów, na przykład SHA-1, z całości zapisów tekstowych zawartych w pamięci podręcznej kopii wydruków łącznie z raportem fiskalnym dobowym, z jednoczesnym wydrukowaniem oryginału raportu fiskalnego dobowego i skrót ten należy zapisać w rekordzie ostatniego raportu fiskalnego dobowego w pamięci fiskalnej kasy;
- 6) program archiwizujący, nie później niż bezpośrednio po wykonaniu raportu fiskalnego dobowego wywołuje transmisję wszystkich danych z pamięci podręcznej kopii wydruków na informatyczny nośnik danych;
 - 7) w rekordach raportu fiskalnego dobowego zapisywanych w pamięci fiskalnej kasy należy umieszczać dodatkowe informacje, o których mowa w pkt 13 i 18; pozytywny wynik porównywania wyznaczonego skrótu zapisanego w rejestrze raportu fiskalnego dobowego kasy z odpowiednimi informacjami określonymi na informatycznych nośnikach danych jest podstawą do wypracowania przez program archiwizujący decyzji o skasowaniu zawartości pamięci podręcznej kopii wydruków, przy czym skrót ten opatrzony specjalnym kluczem powinien zostać przekazany do dopisania na informatycznym nośniku danych w rejestrze odpowiedniego raportu fiskalnego dobowego;
 - 8) dane zapisywane w pamięci fiskalnej kasy przez program archiwizujący są dostępne do odczytu tylko przez ten program;
 - 9) dane zawarte w rekordach, o których mowa w pkt 7, powinny być użyte przez program archiwizujący do porównania z danymi dostanymi do kasy przez zewnętrzne programy współpracujące, o których mowa w pkt 20 lit. b);
 - 10) każdy nośnik archiwizujący jest zaopatrzony w zapisaną programem archiwizującym etykietę, która zawiera co najmniej bieżący numer nośnika, zakres czasowy zawartych w nim dokumentów oraz numer unikatowy kasy albo kas, których dane są na nim zapisane;
 - 11) na jednym informatycznym nośniku danych mogą być archiwizowane kopie wydruków z jednej, jak i wielu kas, których typy określone są w książce kasy;
 - 12) jeżeli jest to możliwe do przeprowadzenia, wykonanie pierwszego raportu fiskalnego dobowego związanego z fiskalizacją kasy rozpoczyna zapisy na informatycznym nośniku danych;
 - 13) proces dopisywania kolejnych kopii wydruków na informatycznych nośnikach danych wymaga każdorazowo sprawdzenia jego oryginalnej zawartości danych od początku zainicjowania informatycznego nośnika danych każdorazowo poprzez porównanie z odpowiednimi danymi zawartymi w pamięci fiskalnej kasy; czynność ta powinna być wykonana przed dopisaniem następnych danych, a wynik ponownie wykonanego sprawdzenia całego informatycznego nośnika danych powinien być dopisany w ewidencji raportu fiskalnego dobowego zawartego w pamięci fiskalnej kasy;
 - 14) z zapisanych danych na informatycznym nośniku danych związanych z ostatnim przekazem z kasy należy wyznaczyć funkcję skrótu realizowaną tym samym algorytmem, który został zaimplementowany w kasie; skrót ten należy odesłać do kasy dla porównania przez program archiwizujący w kasie z odpowiednimi zapisami w kasie i po tych operacjach przekazać go z powrotem ze specjalnym kluczem celem zapisania na informatycznym nośniku danych;
 - 15) przed dopisaniem danych z ostatniej doby na informatyczny nośnik danych, program sterujący procesem archiwizowania powinien dokonać oszacowania wolnego miejsca na zapis danych zaistniałych w trakcie ostatniej doby; jeżeli miejsce jest wystarczające, można przystąpić do realizacji zapisu, jeżeli nie, informatyczny nośnik danych powinien zostać zamknięty całkowicie;
 - 16) etykieta całkowicie zamkniętego informatycznego nośnika danych jest zapisywana w pamięci fiskalnej kasy w rekordzie ostatnio zapisanego raportu fiskalnego dobowego i z

- tym raportem jest drukowana w odpowiednich raportach fiskalnych okresowych;
- 17) całkowite zamykanie informatycznego nośnika danych archiwizującego kopie dokumentów powinno być realizowane poprzez program archiwizujący, który również powinien zapewnić przedstawianie historii archiwizowanych dokumentów z danej kasy (kas), z tym że historia ta jest przedstawiana poprzez zapisywanie danych z poprzednich zamkniętych informatycznych nośników danych takich jak: numery unikatowe kas, zakres numerów raportów fiskalnych dobowych i okresy czasowe, w których zostały one zaewidencjonowane, obroty w tych okresach oraz etykiety informatycznych nośników danych, na których dane te się znajdowały, by móc na podstawie tej informacji ustalić, w którym informatycznym nośniku danych szukać niezbędnych informacji;
 - 18) dla całkowicie zamkniętego informatycznego nośnika danych archiwizującego kopie dokumentów należy wyznaczyć funkcję skrótu niesymetrycznym algorytmem kryptograficznym o długości co najmniej 160 bitów, na przykład SHA-1, z zapisu obejmującego wszystkie raporty fiskalne dobowe; skrót ten powinien zostać dopisany do rekordu ostatniego raportu fiskalnego dobowego zawartego w pamięci fiskalnej kasy i odesłany z powrotem ze specjalnym kluczem z kasy celem zapisania w archiwizowanej kopii;
 - 19) niezależnie od wymienionych w pkt 1-18 wymogów algorytmy związane z archiwizowaniem dokumentów na informatycznych nośnikach danych powinny rozwiązywać w sposób jednoznaczny kwestie dotyczące zabezpieczeń przed utratą danych w ramach wszystkich sytuacji konfliktowych i awaryjnych, jakie mogą się pojawić w związku z działaniem programu archiwizującego;
 - 20) specjalna część programu archiwizującego kasy powinna zapewniać, również na całkowicie zamkniętym informatycznym nośniku danych:
 - a) odczytywanie kopii wydruków i ich drukowanie w systemach, w których jest prowadzone archiwizowanie lub w innych systemach określonych w karcie kasy; niezależnie od tego powinna być również zapewniona możliwość wykonania wydruku przez kasę lub dowolną kasę tego samego typu, z której pochodziły zapisywane kopie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 3 i 4,
 - b) wykonywanie czynności sprawdzających zapisanych kopii wydruków na informatycznych nośnikach danych, w szczególności związanych z zastosowanymi zabezpieczeniami, z udziałem kasy, z której były prowadzone zapisy lub dowolnej kasy tego samego typu,
 - c) realizację funkcji sortujących umożliwiających co najmniej na podstawie określonych zapisów kopii wydruków, w tym raportów fiskalnych dobowych, tworzenie raportów okresowych za okres żądany przez kontrolującego, wyszukiwanie sprzedaży według zadanych parametrów takich jak na przykład: data, występowanie sprzedaży w zadanym zakresie dat, wyszukiwanie wskazanych stawek podatku przy sprzedaży, wyszukiwanie określonych nazw towarów; program ten powinien też zapewnić wykrywanie zmian już uprzednio zapisanych kopii wydruków oraz wskazywanie etykiet informatycznych nośników danych, które w historii archiwizowania kopii wydruków zawierają żądane dane; w programie archiwizującym nie powinny być dostępne dla użytkownika kasy żadne procedury edytowania tekstu.

3. Program archiwizujący zapisany w kasie może nie zawierać niektórych elementów lub części tego programu odpowiedzialnych za sterowanie archiwizowaniem związanych z realizacją wymogów wymienionych w ust. 2 pkt 12- 20, ale jedynie w zakresie, w jakim założenia programu ujęte w tych przepisach i dotyczące zapisu i odczytu danych w pamięci fiskalnej kasy są wykonywane pod bezpośrednią kontrolą programu pracy kasy.

4. Przepis ust. 3 dotyczy wyłącznie przypadków, gdy:

- 1) producent krajowy lub importer kasy będzie wprowadzał do obrotu kasy wraz z częścią

programu archiwizującego zawartą na odrębnym informatycznym nośniku danych, przeznaczonego do zainstalowania przez użytkownika kasy na urządzeniach zewnętrznych służących do zapisu kopii;

- 2) w książce kasy producent krajowy lub importer określi rodzaje urządzeń, które przy wykorzystaniu programu wymienionego w pkt 1 mogą współpracować z kasą przy zapisie kopii lub określi szczegółowe parametry techniczne, które muszą spełniać te urządzenia oraz informatyczne nośniki danych, na których będą zapisywane kopie tych dokumentów.

Rozdział 3

Warunki stosowania kas przez podatników

§ 7.

1. Podatnicy, z zastrzeżeniem ust. 2, są obowiązani spełniać następujące warunki przy prowadzeniu ewidencji przy zastosowaniu kas:

- 1) dokonywać ewidencji każdej sprzedaży oraz wydruku paragonu fiskalnego lub faktury VAT z każdej sprzedaży, jak również wydawać oryginał wydrukowanego dokumentu nabywcy;
- 2) sporządzać raport fiskalny dobowy po zakończeniu sprzedaży za dany dzień, nie później jednak niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży w dniu następnym oraz sporządzać raport fiskalny za okres miesięczny po zakończeniu sprzedaży w ostatnim dniu miesiąca, nie później jednak niż przed rozpoczęciem sprzedaży w następnym miesiącu, jak również prowadzić bieżącą kontrolę w zakresie prawidłowego i terminowego przekazu danych do archiwizowania w przypadku stosowania kas z elektronicznym zapisem kopii;
- 3) ewidencjonować sprzedaż przy użyciu kasy rezerwowej lub zaprzestać sprzedaży, w przypadkach określonych w art. 111 ust. 3 ustawy;
- 4) dokonywać weryfikacji poprawności pracy kasy, ze szczególnym uwzględnieniem prawidłowego zaprogramowania nazw towarów i usług oraz właściwego ich przyporządkowania do stawek podatku oraz niezwłocznego zgłaszania prowadzącemu serwis kas każdej nieprawidłowości w jej pracy;
- 5) udostępniać kasy do kontroli stanu nienaruszalności kasy i prawidłowości jej pracy na każde żądanie właściwych organów;
- 6) zgłaszać do obowiązkowego przeglądu technicznego kasy u właściwego serwisanta kas w terminach wynikających z § 16 ust. 1;
- 7) dokonywać wydruku wszystkich emitowanych przez kasę dokumentów i ich kopii na taśmie papierowej, jeżeli druk kopii umożliwia konstrukcja kasy i umożliwiają to przepisy niniejszego rozporządzenia;
- 8) przechowywać kopie dokumentów kasowych przez okres wymagany w ustawie oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60, z późn. zm. ³⁾) zgodnie z warunkami określonymi w ustawie z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2009 r. Nr 152, poz. 1223 i Nr 165, poz. 1316 oraz z 2010 r. Nr 47, poz. 278);
- 9) stosować kasy wyłącznie do prowadzenia ewidencji własnej sprzedaży, bez prawa ich używania przez osoby trzecie, z zastrzeżeniem ust. 7;
- 10) dokonywać zgłoszenia kasy w terminie 7 dni od dnia jej fiskalizacji do naczelnika urzędu skarbowego w celu otrzymania numeru ewidencyjnego kasy, zgodnie z załącznikiem nr 3 do rozporządzenia;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 85, poz. 727, Nr 86, poz. 732 i Nr 143, poz. 1199, z 2006 r. Nr 66, poz. 470, Nr 104, poz. 708, Nr 143, poz. 1031, Nr 217, poz. 1590 i Nr 225, poz. 1635, z 2007 r. Nr 112, poz. 769, Nr 120, poz. 818, Nr 192, poz. 1378 i Nr 225, poz. 1671, z 2008 r. Nr 118, poz. 745, Nr 141, poz. 888 i Nr 180, poz. 1109, z 2009 r. Nr 166, poz. 1317 i 1323, Nr 216, poz. 1676 oraz z 2010 r. Nr 40, poz. 230, Nr 127, poz. 858, Nr 142, poz. 961 i Nr 197, poz. 1306.

- 11) nanieść na obudowę kasy w sposób trwały numer ewidencyjny, o którym mowa w § 13;
- 12) dokonywać wpisów przewidzianych do wykonania przez podatnika w książce kasy, jak również umożliwiać dokonanie wpisów serwisantowi kasy;
- 13) przechowywać książkę kasy przez okres jej użytkowania oraz udostępniać ją na żądanie właściwych organów, a także programy, o których mowa w § 4 ust. 3 pkt 2, § 6 ust. 4 pkt 1; w przypadku kas stacjonarnych książkę kasy przechowuje się w miejscu użytkowania kasy;
- 14) poddawać obowiązkowemu przeglądowi technicznemu kasy, które zostały przez podatnika utracone, a następnie odzyskane, przed ich ponownym zastosowaniem przez podatnika do prowadzenia ewidencji;
- 15) prowadzić po fiskalizacji kasy wyłącznie sprzedaż w trybie fiskalnym i nie prowadzić sprzedaży na kasie po jej fiskalizacji w żadnym innym trybie нефiskalnym, w tym w trybie szkoleniowym;
- 16) stosować przyporządkowanie do oznaczeń literowych stawek podatku zgodnych z zasadami określonymi w § 5 ust. 1 pkt 1 lit. c; ewentualne odstępstwa są dopuszczalne w starszych typach kas, gdzie liczba przewidzianych w konstrukcji kasy grup podatkowych jest mniejsza niż wynika z tego przepisu.

2. Podatnicy w zakresie świadczonych przez nich usług przewozu osób i ładunków taksówkami są obowiązani spełniać następujące warunki przy prowadzeniu ewidencji przy zastosowaniu kas:

- 1) jeżeli wykonują te usługi również w zakresie, w jakim odrębne przepisy nie określają obowiązku rozliczania się według wskazań taksometru - do stosowania kasy wyposażonej również w funkcję związaną ze stosowaniem cen umownych indywidualnie negocjowanych i do wydawania paragonu fiskalnego, który oprócz danych wymienionych w § 5 ust. 6, związanych z wyceną kursu według wskazań taksometru, powinien zawierać także:
 - a) cenę uzgodnioną do zapłaty i kwotę podatku podlegające ewidencji w pamięci fiskalnej kasy,
 - b) imię i nazwisko lub nazwę bądź nazwę skróconą nabywcy usługi oraz jego adres,
 - c) miejsce rozpoczęcia i zakończenia kursu, z tym że w przypadku gdy kurs skończył się w miejscu jego rozpoczęcia należy podać nazwę głównych miejscowości objętych trasą kursu;
- 2) zgłaszać do obowiązkowego przeglądu technicznego kasy, o których mowa w § 4 ust. 2, u właściwego serwisanta kas nie rzadziej niż w terminach określonych w § 16 ust. 2 .

3. Dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b i c, mogą być na oryginale i kopii paragonu fiskalnego wpisane ręcznie w odpowiednich miejscach oznaczonych na tym paragonie fiskalnym, a fakt wręczenia paragonu fiskalnego nabywcy usługi powinien być przez niego potwierdzony czytelnym podpisem na kopii paragonu fiskalnego.

4. Przepisy ust. 2 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 3 nie dotyczą podatników stosujących kasy z elektronicznym zapisem kopii.

5. Podatnicy mogą stosować kasy z elektronicznym zapisem kopii, pod warunkiem że posiadają i stosują określone przez producenta krajowego lub importera w książce kasy urządzenia archiwizujące i informatyczne nośniki danych oraz stosują zgodnie z kartą kasy autoryzowany przez producenta krajowego lub importera program, o którym mowa w § 6 ust. 4 pkt 1 .

6. W przypadku utraty książki kasy podatnik powinien zwrócić się niezwłocznie do prowadzącego serwis kas o wydanie duplikatu oraz powiadomić o tym fakcie naczelnika urzędu skarbowego. Na stronie tytułowej tej książki kasy musi być umieszczony napis "DUPLIKAT".

7. Podatnicy prowadzący ewidencję przy zastosowaniu kas, u których podstawą opodatkowania jest kwota prowizji lub inna postać wynagrodzenia za wykonywane usługi w ramach umowy agencyjnej, zlecenia, pośrednictwa lub innych umów o podobnym charakterze albo też marża, ewidencjonują na potrzeby obliczenia osiąganego przez nich obrotu oraz kwot podatku należnego całą wartość sprzedaży własnej oraz prowadzonej na rzecz lub w imieniu

innych podatników.

8. Zakończenie pracy w trybie fiskalnym przez każdą kasę lub wymiana pamięci fiskalnej kasy wymaga dokonania, z udziałem pracownika urzędu skarbowego, czynności odczytania zawartości pamięci fiskalnej kasy, z której sporządza się protokół według wzoru określonego w załączniku nr 4 do rozporządzenia.

9. Pamięć fiskalna kasy podlegająca wymianie, po dokonanych czynnościach określonych w ust. 8, jest przechowywana zgodnie z ust. 1 pkt 8 przez podatnika w warunkach umożliwiających jej odczyt. Obowiązek przechowywania nie dotyczy sytuacji, kiedy był dokonany odczyt pamięci fiskalnej za cały okres pracy kasy i fakt ten potwierdzają zapisy protokołu, o którym mowa w ust. 8. Obowiązek ten również nie dotyczy sytuacji, gdy producent krajowy lub importer dokonujący wymiany pamięci fiskalnej kasy potwierdzi w książce kasy brak możliwości odczytu pozostałej części zapisów tej pamięci nie zawartych w protokole.

§ 8.

1. Podatnicy mogą stosować do ewidencji wyłącznie kasy lub system kasowy, które posiadają potwierdzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych o spełnieniu funkcji wymienionych w art. 111 ust. 6a ustawy oraz kryteriów i warunków technicznych, określonych w rozporządzeniu.

2. Podatnicy w zakresie świadczonych przez nich usług przewozu osób i ładunków taksówkami są obowiązani do stosowania kasy, która uzyskała potwierdzenie również spełnienia kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy o zastosowaniu specjalnym przeznaczone do ewidencji obrotu i kwot podatku związanych ze świadczeniem usług przewozu osób i ładunków taksówkami, z tym że jeżeli w potwierdzeniu wskazano, iż dana kasa jest przeznaczona do współpracy z taksometrami określonego typu, podatnik jest obowiązany spełnić te warunki; w przypadku kas przystosowanych do współpracy z taksometrem przy pomocy złącza rozłącznego, w potwierdzeniu należy wymienić również typ taksometru, który producent krajowy albo importer zadeklarował do współpracy z kasą.

3. Kasy nabyte przez użytkowników kas w okresie obowiązywania potwierdzeń, o których mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, mogą być nadal stosowane do prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego, pod warunkiem że zapewniają prawidłowość rozliczeń podatnika.

Rozdział 4

Wniosek o wydanie potwierdzenia o spełnieniu przez kasy funkcji, kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy oraz okres, na który wydawane jest potwierdzenie

§ 9.

1. W celu otrzymania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, producent krajowy i importer składa wniosek, wraz z załączonymi do niego dokumentami, w których zawarte są:

- 1) szczegółowe dane identyfikacyjne producenta krajowego lub importera;
- 2) określenie nazwy kasy, typu i modelu oraz dane techniczne - opis konstrukcji, schematy ideowe, montażowe kasy, wykaz elementów elektronicznych kasy, zdjęcie kasy o wymiarach 24 x 30 cm, opcje konstrukcyjne kasy, instrukcje obsługi i programowania, instrukcję serwisową i protokoły komunikacyjne wszystkich interfejsów kasy; z tym że instrukcja serwisowa powinna zawierać opis procedury postępowania punktu serwisu kas na wypadek zgłoszenia przez użytkownika kasy sytuacji awaryjnej dotyczącej pamięci podręcznej kasy; procedura powinna przewidywać sporządzenie przez serwisanta kas protokołu podającego opis sytuacji awaryjnej, przyczyny wystąpienia tej sytuacji ze wskazaniem czy przyczyny są związane z konstrukcją kasy, czy określonymi działaniami podatnika; w przypadku przyczyn związanych z konstrukcją kasy, protokół należy przesłać

do producenta krajowego (importera) kasy w celu uzupełnienia go o opinię o przyczynach wystąpienia zdarzenia i odnotowanej ilości takich zdarzeń w danym typie kas; protokół po jego sporządzeniu przez producenta krajowego (importera) lub serwisanta kas, należy przesłać na adres urzędu skarbowego właściwego dla podatnika.

- 3) wykaz wszystkich części składowych kasy lub systemu kasowego oraz schemat systemu;
- 4) nazwa i adres producenta zagranicznego kasy oraz wydana przez niego autoryzacja dla importera;
- 5) karta kasy, której wzór określa załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) schemat blokowy oprogramowania sterującego i aplikacyjnego kasy oraz mapę pamięci fiskalnej kasy;
- 7) program pracy kasy w wersji źródłowej i zapisany w pamięci stałej (wzorzec) oraz program aplikacyjny kasy w wersji źródłowej i zapisany w pamięci stałej (wzorzec) jak również program, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 2;
- 8) program archiwizujący, w tym program wymieniony w § 6 ust. 4 pkt 1, zawarty na informatycznym nośniku danych tego samego typu, na którym będzie on udostępniony podatnikom wraz z dokumentami potwierdzającymi dokonaną autoryzację tego programu przez importera lub producenta krajowego;
- 9) wzór książki kasy przeznaczonej dla danego typu kasy, w której powinny być również zamieszczane stałe zapisy, o których mowa w § 4 ust. 4, § 6 ust. 1 pkt 8 i § 6 ust. 2 pkt 11;
- 10) wykaz wszystkich sytuacji awaryjnych kasy i sposoby ich usuwania: automatycznie, przez serwisanta kas, usuwane przez użytkownika kasy oraz nieusuwalne, sposoby zabezpieczenia podzespołów kasy przed dostępem osób nieuprawnionych;
- 11) oświadczenie producenta krajowego lub importera, że każda kasa wprowadzana do obrotu będzie identyczna technicznie, funkcjonalnie i programowo z kasą wzorcową poddaną badaniom, która otrzymała potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6 b ustawy, i spełnia wraz z opracowanym dla niej programem archiwizującym wszystkie wymogi określone rozporządzeniem oraz oświadczenie o rodzaju pamięci zastosowanych do pamięci fiskalnej kasy oraz zapisu programu pracy kasy; jak również opinii, o której mowa w § 4 ust. 5;
- 12) wzory wszystkich dokumentów drukowanych przez kasę;
- 13) dokumenty autoryzacji serwisu kas wydane przez producenta krajowego lub importera, wzór umowy ze sprzedawcami i z prowadzącym serwis kas, schemat organizacji serwisu kas oraz jego rozmieszczenie w kraju;
- 14) opis technologii zapisywania numeru unikatowego kasy i umieszczenia pamięci fiskalnej kasy w gnieździe w trakcie produkcji kasy oraz technologię wymiany modułu fiskalnego kasy i pamięci fiskalnej kasy;
- 15) informacja o wystawieniu dla kasy deklaracji zgodności lub oznakowaniu CE, określonych w odrębnych przepisach;
- 16) w przypadku kas o zastosowaniu specjalnym współdziałających z taksometrami przeznaczonych do prowadzenia ewidencji przy świadczeniu usług przewozu osób i ładunków taksówkami:
 - a) oświadczenie producenta krajowego albo importera o poprawnej współpracy kasy z taksometrem w warunkach krańcowych przewidzianych dla taksometrów w przepisach o zasadniczych wymaganiach dla przyrządów pomiarowych, w tym również deklarowanych przez producenta krajowego,
 - b) ekspertyza wydana przez Główny Urząd Miar o możliwości współpracy taksometru z kasą, której dotyczy wnioszek,
 - c) kopia decyzji zatwierdzenia typu taksometru lub kopię certyfikatu badania typu WE albo certyfikatu projektu WE .

2. Wniosek sporządza się w języku polskim. Do wniosku należy również dołączyć lub dostarczyć na badanie testowe kasy działający wzorcowy egzemplarz kasy lub systemu

kasowego oraz opisy działania wszystkich urządzeń do niej dołączonych, z wyjątkiem szuflady. Producent krajowy albo importer składający wniosek przedstawia na badanie testowe kasy określone urządzenia przeznaczone do współpracy z kasą, a w szczególności urządzenia, o których mowa w § 6 ust. 4. W przypadku kas współpracujących z taksometrem do wniosku dołącza się lub dostarcza na badanie testowe kasy egzemplarz taksometru identyczny z tym, który poddany był ocenie zgodności (zatwierdzeniu typu) oraz urządzenie umożliwiające symulację napędu pracy taksometru.

§ 10.

Potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wydaje się na okres 3 lat. Po upływie tego okresu może ono być wydane na następne okresy po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami i urządzeniami i przeprowadzeniu wszystkich badań testowych.

§ 11.

Po uzyskaniu potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy, wszelkie zmiany funkcjonalne, konstrukcyjne oraz programowe w kasie, przed ich wprowadzeniem, wymagają każdorazowo ponownego złożenia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami i urządzeniami i uzyskania pozytywnego wyniku z wszystkich przeprowadzonych badań testowych kasy oraz uzyskania potwierdzenia, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy. W przypadku wprowadzania zmian po wydaniu potwierdzenia w części programu, o którym mowa w § 6 ust. 4 pkt 1, niemających wpływu na funkcjonowanie pozostałej części tego programu zawartego w kasie, jak i na program pracy kasy, można taki program stosować, pod warunkiem uprzedniego poinformowania o tym i dostarczenia ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych nowego programu oraz dokumentów potwierdzających autoryzację tych zmian i oświadczenia o spełnieniu przez program wszystkich wymogów określonych w rozporządzeniu.

§ 12.

Numery unikatowe kas są przydzielane przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Numery te przydziela się wyłącznie producentom krajowym i importerom dla kas posiadających potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6b ustawy.

§ 13.

Naczelnik urzędu skarbowego, po zgłoszeniu fiskalizacji kasy przez podatnika, nadaje kasie numer ewidencyjny. Numer ten nie ulega zmianie w przypadku zmiany właściwości naczelnika urzędu skarbowego. Numer ewidencyjny kasy oraz książki kasy są identyczne i nie mogą być przypisane innym urządzeniom.

Rozdział 5

Warunki zorganizowania i prowadzenia serwisu kas mające znaczenie dla ewidencjonowania oraz terminy i zakres obowiązkowych przeglądów technicznych kas

§ 14.

1. Warunki zorganizowania i prowadzenia serwisu kas mające znaczenie dla ewidencjonowania określa załącznik nr 6 do rozporządzenia.

2. W terminie 7 dni od dnia fiskalizacji kasy prowadzący serwis kas zgłasza ten fakt naczelnikowi urzędu skarbowego zgodnie z wzorem określonym w załączniku nr 7 do rozporządzenia.

4. Zmiana prowadzącego serwis kas niewynikająca z naruszenia warunków jego prowadzenia może być dokonana na wniosek podatnika za zgodą producenta krajowego lub importera, z tym że nie może on odmówić zgody na zmianę prowadzącego serwis kas, jeżeli

warunki cenowe i miejsca jego świadczenia są korzystniejsze dla podatnika. O dokonanej zmianie producent krajowy lub importer zawiadamia naczelnika urzędu skarbowego w terminie 7 dni od jej dokonania.

5. Wzór identyfikatora serwisanta kas określa załącznik nr 8 do rozporządzenia.

§ 15.

Przeglądem technicznym kas należy objąć:

- 1) stan wszystkich plomb kasy i zgodność ich z zapisem w książce kasy i dokumentacją serwisu kas;
- 2) stan obudowy kasy;
- 3) czytelność dokumentów fiskalnych drukowanych przez kasę;
- 4) program pracy kasy i program archiwizujący, jego wersję, zgodność z zapisami w książce kasy i dokumentacją serwisu kas;
- 5) poprawność działania kasy, w szczególności w zakresie emisji dokumentów fiskalnych;
- 6) poprawność działania wyświetlacza klienta;
- 7) stan płyty głównej, pamięci fiskalnej kasy i modułu fiskalnego kasy co do zgodności z dokumentacją konstrukcyjną kasy, a wynik przeglądu wraz z zaleceniami należy wpisać do książki kasy;
- 8) sprawdzenie stanu technicznego akumulatorów wewnętrznego zasilania kasy.

§ 16 .

1. Obowiązkowego przeglądu technicznego kas, o którym mowa w art. 111 ust. 6c ustawy, dokonuje się, co 24 miesiące, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. W przypadku kas, o których mowa w § 4 ust. 2, obowiązkowego przeglądu dokonuje się nie rzadziej niż w terminach wymaganych dla ponownej legalizacji określonych w odrębnych przepisach o prawnej kontroli metrologicznej dla taksometru używanego do współpracy z kasą przez podatnika.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 17.

1. Decyzje wydane przez Ministra Finansów na podstawie § 7 rozporządzenia wymienionego w § 20 zachowują moc do dnia określonego w tych decyzjach, chyba że decyzja zostanie uchylona bądź cofnięta.

2. Kasy nabyte przez użytkowników kas w okresie obowiązywania:

- 1) decyzji wydanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia;
- 2) decyzji wydanych zgodnie z § 18 rozporządzenia

- mogą być nadal stosowane do prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku należnego, pod warunkiem że zapewniają prawidłowość rozliczeń podatnika.

3. Kasy wyposażone w funkcję stałą wydruku na paragonie fiskalnym przy danych dotyczących wartości, oznaczenia waluty w złotych, w tym przy zastosowaniu skrótów „zł” lub

„PLN”, mogą być stosowane nie dłużej niż do momentu, do którego zgodnie z odrębnymi przepisami złoty będzie uznawany jako prawny środek płatniczy na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, przy zastosowaniu którego prowadzona jest ewidencja.

4. Podatnicy, którzy nabyli kasy spełniające kryteria przechowywania kopii dokumentów kasowych dodatkowo na informatycznych nośnikach jednokrotnego trwałego zapisu, określone w § 6 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w § 20, są obowiązani do przestrzegania również warunków stosowania tych kas wymienionych w § 6 ust. 2–4 rozporządzenia wymienionego w § 20.

5. Numery unikatowe, o których mowa w § 12, minister właściwy do spraw finansów publicznych przydziela również producentom krajowym i importerom dla kas, dla których wydane zostały decyzje potwierdzające spełnienie przez kasy kryteriów i warunków technicznych na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 18.

W sprawach o wydanie decyzji, o której mowa w § 7 ust. 1 rozporządzenia wymienionego w § 20, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stosuje się, nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2009 r., przepisy o kryteriach i warunkach technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, określone w rozporządzeniu wymienionym w § 20.

§ 19.

1. Kopie dokumentów sporządzanych przez kasę na nośniku papierowym potwierdzających dokonanie do dnia 31 grudnia 2011 r. sprzedaży, podatnicy obowiązani są przechowywać nie krócej niż przez okres dwóch lat licząc od końca roku, w którym nastąpiła ta sprzedaż.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy kopii faktur wystawianych przy zastosowaniu kas.

§20.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lipca 2002 r. w sprawie kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy rejestrujące, oraz warunków stosowania tych kas przez podatników (Dz. U. Nr 108, poz. 948, z 2003 r. Nr 152, poz. 1481 oraz z 2004 r. Nr 85, poz. 798).

§ 21.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem.....

MINISTER FINANSÓW

Załączniki do rozporządzenia Ministra Finansów
z dnia (poz.)

Załącznik nr 1

WZÓR*

KSIĄŻKA KASY REJESTRUJĄCEJ

DANE O KASIE REJESTRUJĄCEJ (WYPEŁNIA PRODUCENT KRAJOWY LUB IMPORTER)	
MODEL/TYP**	
NUMER FABRYCZNY	
NUMER POTWIERDZENIA	
NUMER UNIKATOWY	
NAZWA I ADRES PRODUCENTA KRAJOWEGO LUB IMPORTERA	
DANE O SPRZEDAWCY KASY (WYPEŁNIA SPRZEDAWCA)	
NAZWA I ADRES SPRZEDAWCY KASY	
DANE O PROWADZĄCYM SERWIS KAS (WYPEŁNIA SERWISANT KAS)	
NAZWA I ADRES PROWADZĄCEGO SERWIS	
MIEJSCE UŻYTKOWANIA KASY (WYPEŁNIA UŻYTKOWNIK KASY)	
ADRES MIEJSCA, W KTÓRYM KASA JEST UŻYTKOWANA	
DANE DLA URZĘDU SKARBOWEGO (WYPEŁNIA URZĄD SKARBOWY)	
NUMER EWIDENCYJNY KASY	
SPOSÓB UŻYTKOWANIA KASY	
PIECZĘĆ URZĘDU SKARBOWEGO	

* Dopuszcza się w załączniku zmiany w stosunku do wzoru: formatu i rozmieszczenia zapisów.

**W przypadku kas współpracujących z taksometrem -typ taksometru .

INFORMACJE DOTYCZĄCE UŻYTKOWNIKA KASY
(WYPEŁNIA UŻYTKOWNIK KASY)

ADRES WŁAŚCICIELA KASY REJESTRUJĄCEJ, SIEDZIBA FIRMY	
NUMER IDENTYFIKACYJNY PODATNIKA	
DATA, PODPIS WŁAŚCICIELA, PIECZEŃ FIRMOWA	

INSTALACJA KASY REJESTRUJĄCEJ
(WPROWADZENIE W TRYB FISKALNY)

DATA I GODZINA	STAN LICZNIKA NIEFISKALNEGO	PODPIS I PIECZEŃ PROWADZĄCEGO SERWIS KAS
POTWIERDZENIE CAŁOŚCI PLOMB KASY REJESTRUJĄCEJ PRZEZ WŁAŚCICIELA, UŻYTKOWNIKA KASY REJESTRUJĄCEJ		DATA, PODPIS, PIECZEŃ WŁAŚCICIELA, UŻYTKOWNIKA KASY REJESTRUJĄCEJ

**OSOBY UPOWAŻNIONE DO WYKONYWANIA SERWISU KASY REJESTRUJĄCEJ
(WYPEŁNIA PROWADZĄCY SERWIS KAS/ KIEROWNIK PUNKTU SERWISU KAS)**

NAZWISKO I IMIĘ		NUMER IDENTYFIKACYJNY	PODPIS I PIECZĘĆ KIEROWNIKA SERWISU
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON			
NAZWISKO I IMIĘ		NUMER IDENTYFIKACYJNY	PODPIS I PIECZĘĆ KIEROWNIKA SERWISU
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON			
NAZWISKO I IMIĘ		NUMER IDENTYFIKACYJNY	PODPIS I PIECZĘĆ KIEROWNIKA SERWISU
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON			
NAZWISKO I IMIĘ		NUMER IDENTYFIKACYJNY	PODPIS I PIECZĘĆ KIEROWNIKA SERWISU
ADRES PUNKTU SERWISOWEGO I TELEFON			

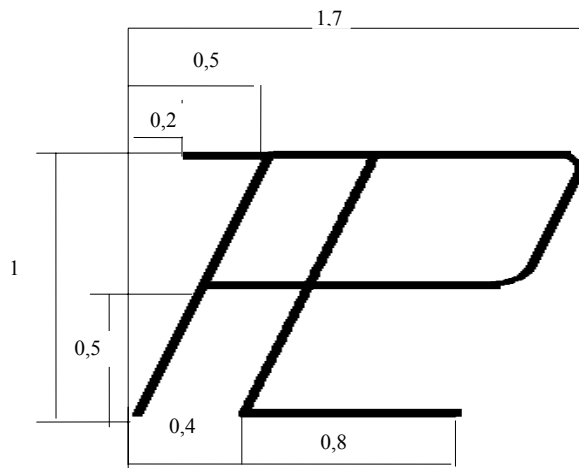
Osoby, które nie świadczą serwisu, kierownik serwisu wykreśla i potwierdza pieczęcią z dniem zaprzestania jego świadczenia.

INTERWENCJE TECHNICZNE SERWISU KAS
WYPEŁNIA PROWADZĄCY SERWIS KASY

DATA	GODZINA	STAN LICZNIKÓW			
		PARAGONÓW FISKALNYCH	RAPORTU FISK. DOB.	ZEROWANIA RAM	NIEFISKALNEGO (OGÓLNY)
OPIS ZGŁOSZONYCH NIEPRAWIDŁOWOŚCI DZIAŁANIA KASY REJESTRUJĄCEJ					
STAN PLOMB KASY ILOŚĆ					
ELEMENTY KASY REJESTRUJĄCEJ WYMIENIONE PRZY NAPRAWIE					
WYSZCZEGÓLNIENIE DRUKOWANYCH DOKUMENTÓW FISKALNYCH					
PRZYCZYNY, DLA KTÓRYCH NIEMOŻLIWA JEST NAPRAWA NA MIEJSCU KASY					
MIEJSCE NAPRAWY KASY, ADRES SERWISU		PODPIS I PIECZĘĆ PROWADZĄCEGO SERWIS KAS.			
ODBIÓR NAPRAWIONEJ KASY REJESTRUJĄCEJ					
DATA	GODZINA	STAN LICZNIKÓW			
		PARAGONÓW FISKALNYCH	RAPORTU FISK. DOB.	ZEROWANIA RAM	NIEFISKALNEGO (OGÓLNY)
POTWIERDZENIE ODBIORU KASY - ZWROT DOKUMENTÓW FISKALNYCH - STAN PLOMB PRAWIDŁOWY		DATA, GODZINA, PODPIS I PIECZĘĆ UŻYTKOWNIKA KASY			

LOGO FISKALNE

Załącznik nr 2

Umieszczone liczby - bezwymiarowe wielkości rysunkowe wzoru LOGO względem 1 wysokości znaków występujących na paragonie fiskalnym w numerze unikatowym kasy.

MIEJSCE INSTALACJI KAS REJESTRUJĄCYCH

Lp.	Dane identyfikacyjne podatnika: nazwa, dokładny adres, NIP, miejsce instalacji kasy	Typ/model kasy	Numer kasy / data			Uwagi urzędu skarbowego
			unikatowy/ data fiskalizacji	fabryczny	ewidencyjny / data obowiązku stosowania kasy	

(miejscowość)

(data)

(podpis i pieczęć podatnika)

ZGŁOSZENIE KASY PRZEZ PODATNIKA

1. Nr dokumentu
2. Data przyjęcia dokumentu (dzień, miesiąc, rok) -----

MIEJSCE SKŁADANIA ZAWIADOMIENIA	
3. Naczelnik Urzędu Skarbowego	
4. Ulica	5. Nr domu
6. Miejscowość	7. Kod pocztowy

DANE IDENTYFIKACYJNE PODATNIKA		
8. Numer identyfikacyjny -----	9. REGON/PESEL	
10. Nazwa/imię i nazwisko		
ADRES		
11. Kraj	12. Województwo	13. Gmina lub dzielnica-gmina
14. Ulica	15. Nr domu	16. Nr lokalu
17. Miejscowość	18. Kod pocztowy	19. Poczta
20. Skrytka pocztowa	21. Telefon	22. Faks

PROTOKÓŁ
z czynności odczytania zawartości pamięci fiskalnej kasy

Nazwa /imię i nazwisko użytkownika kasy.....

Adres użytkownika kasy

NIP.....

Miejsce instalacji kasy.....

Numer unikatowy.....

Numer fabryczny

Numer ewidencyjny

Data zakończenia działalności:.....

w związku.....

w obecności pracownika U.S.....

Po sprawdzeniu całości plomb kasy został sporządzony raport fiskalny:³

-rozliczeniowy (powodujący blokowanie działania kasy),¹

-okresowy,²

Łączny raport okresowy (rozliczeniowy):

od nr daty..... do nr daty.....

-sprzedaż opod./zw. PTU A³

-sprzedaż opod./zw. PTU G

-kwota PTU A

-kwota PTU G.....

-łączna kwota PTU

-łączna należność.....

-liczba paragonów

Uwagi.....

Na tym protokół zakończono.

Niniejszy protokół został sporządzony w trzech egzemplarzach; po jednym egzemplarzu otrzymują: użytkownik , wykonujący serwis i urząd skarbowy. Raport fiskalny wykonuje się w 1 egzemplarzu.

Podpis i pieczęć urzędu skarbowego

.....

Podpis i pieczęć użytkownika kasy

.....

Podpis i pieczęć serwisanta kas

.....

....., dnia

¹ Raport wykonuje się w przypadku zakończenia pracy kasy w trybie fiskalnym (w przypadku kas, na które wydano decyzje po 31.12.1999 r, o spełnieniu kryteriów i warunków technicznych, którym muszą odpowiadać kasy) i stanowi on załącznik do protokołu, raport rozliczeniowy za cały okres pracy kasy może być zastąpiony raportem rozliczeniowym za wybrany okres a w przypadku kas dopuszczonych do stosowania na podstawie niniejszego rozporządzenia również wydrukiem komputerowym uzyskanym przy zastosowaniu programu, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia – rodzaj dokumentu i minimalny okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S.* obecny przy odczycie.

² Raport wykonuje się:

-
- w przypadku zakończenia pracy kas w trybie fiskalnym oraz przy wymianie pamięci kas, na które wydano decyzje przed 31.12.1999r. (przy czym minimalny okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S.* obecny przy odczycie),
 - w przypadku wymiany pamięci kas, na które wydano decyzje po 31.12.1999 r. na podstawie innych przepisów niż niniejsze rozporządzenie (przy czym minimalny okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S.* obecny przy odczycie),
 - w przypadku kas, które uzyskały potwierdzenie, o którym mowa w art. 111 ust. 6 b ustawy, w przypadku wymiany pamięci, z tym że może być zastąpiony wydrukiem komputerowym uzyskanym przy zastosowaniu programu, o którym mowa w § 4 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia – rodzaj dokumentu i minimalny okres, za który drukuje się raport wskazuje pracownik U.S.* obecny przy odczycie.
- Wykonane raporty (wydruki) stanowią załącznik do protokołu.

³ Niepotrzebne skreślić.

* skrót U.S. oznacza urząd skarbowy.

NAZWA KASY	
PRODUCENT KRAJOWY KASY, ADRES	
FIRMA SKŁADAJĄCA WNIOSEK, ADRES	
WYMIARY KASY	
MASA KASY	
ZASILANIE KASY/POBÓR MOCY	
LICZBA NAZW TOWARÓW, ORGANIZACJA BAZY TOWAROWEJ KASY	
SZEROKOŚĆ TAŚMY PAPIEROWEJ, LICZBA ZNAKÓW NA TAŚMIE, LICZBA ZNAKÓW NAZWY TOWARU	
TYP DRUKARKI/PRODUCENT	
ZAKRES TEMPERATUR PRACY KASY	
WSPÓŁPRACA Z KOMPUTEREM ON LINE\OFF LINE	
WSPÓŁPRACA Z KASAMI	
INTERFEJSY KASY/TYPY	
LICZBA STAWEK PODATKOWYCH	
PRZEZNACZENIE KASY	
KASA STACJONARNA/PRZENOŚNA	
OZNACZENIE WERSJI PROGRAMU PRACY KASY	
OZNACZENIE PAMIĘCI Z PROGRAMEM PRACY KASY	
OZNACZENIE PROGRAMU ARCHIWIZUJĄCEGO	
OZNACZENIE PROGRAMU ODCZYTU PAMIĘCI FISKALNEJ KASY	
OPCJE KASY:	

WARUNKI ZORGANIZOWANIA I PROWADZENIA SERWISU KAS MAJĄCE ZNACZENIE DLA EWIDENCJONOWANIA

1. Podatnik korzysta jedynie z serwisu gwarancyjnego i pogwarancyjnego kas, za który odpowiedzialny jest producent krajowy albo importer lub ewentualnie z serwisu prowadzonego przez inne jednostki, ale tylko w przypadku gdy prowadzący ten serwis posiada autoryzację producenta krajowego lub importera. Serwis kas może być prowadzony i wykonywany na warunkach określonych w załączniku.

2. Serwis, o którym mowa w ust. 1, kas o zastosowaniu specjalnym przeznaczonych do ewidencjonowania obrotów w zakresie usług przewozu osób i ładunków taksówkami może być prowadzony wyłącznie na terenie miast lub miejscowości, w których działają punkty legalizacyjne taksometrów prowadzone zgodnie z przepisami o miarach.

3. Serwisant kas nie może dokonywać ingerencji w pamięć fiskalną kasy.

4. Zaprzestanie prowadzenia serwisu kas przez producenta krajowego albo importera, niezależnie od przyczyny, może być dokonane po uprzednim jego przekazaniu, w drodze porozumienia, do prowadzenia przez przejmującego ten serwis kas. Kopię porozumienia należy przekazać do Ministerstwa Finansów w terminie 7 dni od dnia jego podpisania.

5. Dokumentację związaną z wykonywanym serwisem kas prowadzi producent krajowy albo importer lub podmiot prowadzący autoryzowany serwis kas .

6. Serwis kas wykonuje serwisant kas. Serwisant kas musi być wpisany na listę upoważnionych do wykonywania serwisu kas przez producenta krajowego (importera) lub podmiot prowadzący serwis oraz zgłoszony do naczelnika urzędu skarbowego.

7. Serwis kas stosowanych do prowadzenia ewidencji przez podatnika nie może być prowadzony lub wykonywany przez niego, ani przez osobę zatrudnioną przez podatnika na podstawie stosunku pracy, zlecenia, umowy o dzieło, agencyjnej i innych umów o podobnym charakterze.

8. Lista, o której mowa w ust. 6, musi być zgodna z ewidencją prowadzoną przez urzędy skarbowe oraz niezwłocznie aktualizowana na bieżąco w przypadkach jej zmiany z jednoczesnym powiadomieniem o tym naczelnika urzędu skarbowego przez producenta krajowego albo importera.

9. Serwisant kas musi niezwłocznie i bezpłatnie interweniować na żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

10. Serwisant kas wykonuje, na podstawie dokonanego zgłoszenia przez podatnika, obowiązkowy przegląd techniczny kasy.

11. Prowadzący serwis kas jest obowiązany współpracować ze wskazanymi przez naczelnika urzędu skarbowego pracownikami tego urzędu w zakresie znajomości zastosowanych przez producenta krajowego procedur pracy kasy, przede wszystkim pod względem ich sprawdzalności.

12. Serwis kas musi być podjęty nie później niż w ciągu 48 godzin od chwili zgłoszenia awarii kasy przez użytkownika kasy, chyba że dokonano innych ustaleń z podatnikiem.

13. Serwisant kas musi legitymować się identyfikatorem nadanym przez producenta krajowego albo importera. Identyfikator ważny jest przez rok od daty jego wydania i po upływie tego okresu wymaga przedłużenia jego ważności.

14. Dane identyfikacyjne serwisanta kas oraz serwisanta kas upoważnionego do zastępczego wykonywania serwisu danej kasy zostają wpisane do książki kasy. Serwisant kas zastępczo wykonujący serwis kas musi każdorazowo posiadać upoważnienie do wykonywania serwisu kasy, które zostaje wpisane i dołączone do książki kasy.

15. Informacje o treści wpisów dokonywanych przez serwisanta kas określa wzór książki kasy.

16. Wszystkich wpisów w książce kasy należy dokonywać czytelnie, a wpisy o wykonanym serwisie kas muszą być czytelnie podpisane przez serwisanta kas i ostemplowane jego pieczęcią.

17. Serwisant kas wykonujący serwis kas, który dopuszcza się naruszenia warunków jej wykonywania lub, wykonując taki serwis, umożliwia podatnikowi niezgodne z prawdą, nierzetelne ewidencjonowanie dokonanych transakcji przy zastosowaniu kasy rejestrującej, traci upoważnienie do wykonywania serwisu kas i jego prowadzenia bez możliwości jego ponownego wykonywania lub prowadzenia.

ZGŁOSZENIE PRZEZ PROWADZĄCEGO SERWIS KAS FISKALIZACJI KASY

Nr dokumentu
Data przyjęcia dokumentu

Miejsce składania zgłoszenia:

Naczelnik urzędu skarbowego	
Ulica	Nr domu
Miejscowość	Kod pocztowy

Dane identyfikacyjne sprzedawcy kas:

Nazwa (imię nazwisko)			
Numer identyfikacyjny		REGON/PESEL	
Województwo	Gmina/Dzielnica	Ulica	Nr domu
Nr lokalu	Miejscowość	Kod pocztowy	Poczta

Dane identyfikacyjne producenta krajowego (importera) sprzedawanych kas:

Lp.	Nazwa (imię i nazwisko) oraz adres	Typ/ model kasy

MIEJSCE INSTALACJI KAS REJESTRUJĄCYCH

Lp.	Dane identyfikacyjne podatnika: nazwa, dokładny adres, NIP miejsce instalacji kasy	typ/model kasy	Numer kasy / data			Uwagi urzędu skarbowego
			unikatowy data fiskalizacji	fabryczny	ewidencyjny	

_____ (miejsowość) (data)

_____ (imię i nazwisko, numer serwisanta kas,
podpis i pieczęć prowadzącego serwis kas)

WZÓR IDENTYFIKATORA SERWISANTA KAS

Rewers

..... (imię i nazwisko serwisanta kas)	
..... (typ kasy rejestrującej)	
..... (adres)	
..... (pieczęć punktu serwisu kas)	
..... (data wystawienia)	
ważność legitymacji 1 rok (pieczęć i podpis producenta lub importera)

Awers

LEGITYMACJA SERWISANTA KAS REJESTRUJĄCYCH	
..... (numer identyfikatora)	fotografia
..... (podpis technika)	

Dopuszcza się zmiany w stosunku do wzoru: formatu, rozmieszczenia zapisów oraz z tytułu zastosowanych zabezpieczeń dokumentu.

**Rozporządzenie
Ministra Finansów ¹⁾
z dnia**

w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym, oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty

Na podstawie art. 130 ust.1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm. ²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Określa się wzory:

- 1) znaku informującego podróżnych, o których mowa w art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia,
- 2) imiennego dokumentu stanowiącego podstawę do dokonania zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym, zapłaconego przy nabyciu towarów, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia,
- 3) załącznika do imiennego dokumentu, o którym mowa w pkt 2, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia,
- 4) stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia.

§ 2.

W okresie do mogą być stosowane imienne dokumenty będące podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym, zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty (Dz. U. Nr 88, poz. 838), w przypadku gdy podróżny wnioskuje o zwrot podatku w formie wypłaty gotówkowej.

§ 3.

Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty (Dz. U. Nr 88, poz. 838).

§ 4.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem2011 r.

MINISTER FINANSÓW

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 113, Nr 90, poz. 756, Nr 143, poz. 1199 i Nr 179, poz. 1484, z 2006 r. Nr 143, poz. 1028 i 1029, z 2007 r. Nr 168, poz. 1187 i Nr 192, poz. 1382, z 2008 r. Nr 74, poz. 444, Nr 130, poz. 826, Nr 141, poz. 888 i Nr 209, poz. 1320, z 2009 r. Nr 3, poz. 11, Nr 116, poz. 979, Nr 195, poz. 1504, Nr 201, poz. 1540 i Nr 215, poz. 1666 oraz z 2010 r. Nr 57, poz. 357, Nr 75, poz. 473, Nr 107, poz. 679, Nr ..., poz. ... i Nr ..., poz. ...

Załącznik nr 2

Wzór dokumentu będącego podstawą do zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym.

Opis wzoru dokumentu - ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH.

Dokument ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH jest dokumentem o formacie A4 zadrukowanym dwustronnie. Dokument na obu stronach posiada tło koloru jasnozielonego, na którym widnieją powtarzające się napisy koloru białego ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH o wysokości 2 mm.

Wszystkie pozostałe napisy zamieszczone na tym dokumencie wykonane są w kolorze czarnym.

Na czołowej stronie w lewym górnym rogu umieszczony jest znak, o którym mowa w załączniku nr 1, pomniejszony w skali 1 : 6. W prawym górnym rogu na tym samym poziomie występuje napis POLSKA, natomiast pośrodku, również na tym samym poziomie, napis ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH, a pod nim /TAX FREE FOR TOURISTS/.

Poniżej z prawej strony dokumentu umieszczony jest napis: Ilość załączników /Amount of annexes/, obok którego zaznaczono miejsce na podanie tej informacji.

Pod tym napisem umieszczono napis: Miejscowość i data dokonania sprzedaży (miesiąc słownie), a pod nim napis: /Place and date of sale (the month in words)/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na podanie tych informacji.

Z lewej strony dokumentu znajduje się napis: Pieczęć sprzedawcy zawierająca nazwę i adres oraz NIP, a pod nim napis: /Seller's stamp including name, address and identification number/. Ponad tym napisem zaznaczono miejsce na przystawienie pieczęci.

Pośrodku dokumentu znajduje się napis: Nr dokumentu /Document No./ oraz zaznaczone miejsce na wpisanie numeru.

Niżej zamieszczone następujące napisy:

Nabywca /Purchaser/:

Nazwisko /Surname/

Imię /Name/

Państwo /Country/

Dokładny adres /Address/

Nr paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość wydany przez....., a pod nim napis: /Passport No. or other identification document issued by/.

Niżej zamieszczona jest tabela składająca się z sześciu wierszy i dziewięciu kolumn. W pierwszym wierszu tej tabeli (nagłówku) znajdują się napisy, odpowiednio w każdej kolumnie, w następującej kolejności: Lp./No./, Nazwa towaru /Name of goods/, Jednostka miary /Unit of measure/, Ilość towaru /Quantity of goods/, Cena jednostkowa bez podatku /Unit price excluding tax/, Wartość towaru bez podatku /Value of goods excluding tax/, Stawka podatku VAT w % /VAT rate %/, Kwota podatku w zł /Amount of tax in PLN/, Wartość towaru z podatkiem VAT /Value of goods including VAT/.

Pięć kolejnych wierszy pozostaje niezapisanych.

Poniżej tabeli, z prawej strony, znajduje się wiersz składający się z trzech kolumn.

W pierwszej kolumnie znajduje się napis: Razem*, a pod nim napis: /Total/*. Następne kolumny umieszczono odpowiednio pod kolumnami: Kwota podatku w zł, Wartość towaru z podatkiem VAT.

Pod tabelą znajdują się napisy o następującej treści:

*) Należy podać odpowiednio: łączną kwotę podatku w zł będącą sumą kwot podatku od wszystkich sprzedanych podróżnemu towarów i wartość towarów z podatkiem VAT będącą

sumą wartości wszystkich sprzedanych podróznemu towarów, a pod nim napis: *)/One should indicate respectively: total amount of tax in PLN representing a sum of amounts of tax on all goods sold to a tourist, value of goods including VAT representing a sum of all values of goods sold to a tourist/.

Poniżej umieszczono w jednej linii napis następującej treści:

Kwota podatku zapłaconego przy nabyciu towarów.....zł,.....gr, słowniezł,.....gr, a pod nim napis: /Amount of tax paid on the purchasing of the goods/ /in words/.

W lewym dolnym rogu zamieszczono napis: Podpis osoby dokonującej zakupu /Purchaser's signature/. Ponad tym zapisem zaznaczono miejsce na złożenie podpisu.

W prawym dolnym rogu, w tej samej linii co napis: Podpis osoby dokonującej zakupu /Purchaser's signature/, umieszczono napis: Imienna pieczęć oraz podpis sprzedającego, a pod nim napis: /Personal stamp and seller's signature/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na podanie powyższych informacji.

Na drugiej stronie dokumentu, u góry po lewej stronie, znajduje się napis: Dokument stanowi podstawę do ubiegania się przez podróżnych nie mających stałego miejsca zamieszkania na terytorium Wspólnoty o zwrot podatku od towarów i usług od nabytych towarów, które w stanie nienaruszonym zostały wywiezione poza terytorium Wspólnoty - art. 126 – 130 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535, z późn. zm.), a pod nim napis: /The document constitutes the basis for travellers who are not established within the European Community to claim a VAT refund on goods acquired which have been exported intact outside the European Community – Articles 126-130 of the Law of 11 March 2004 on tax on goods and services (Journal of Law No 54, Item 535, with further amendments)/.

Na tym samym poziomie, w prawym rogu, znajduje się napis: MIEJSCE PRZEZNACZONE NA NAKLEJENIE (LUB PRZYMOCOWANIE W INNY SPOSÓB) PARAGONU Z KASY REJESTRUJĄCEJ DOKUMENTUJĄCEGO ZAKUP TOWARÓW WYMIENIONYCH NA PIERWSZEJ STRONIE ORAZ W ZAŁĄCZNIKACH DO TEGO DOKUMENTU, a pod nim napis: /PLACE PROVIDED FOR STICKING (OR ATTACHING) THE RECEIPT FROM A CASH REGISTER TO CERTIFY THE PURCHASE OF THE GOODS REFERRED TO ON PAGE 1 AS WELL AS IN ANNEXES TO THIS DOKUMENT/.

Poniżej w środkowej części dokumentu znajduje się napis: Miejscowość i data (miesiąc słownie) dokonania wywozu towaru, a pod nim napis: /Place and date of exportation of the goods/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na podanie powyższych informacji.

Niżej, po lewej stronie, znajduje się napis: Adnotacje urzędowe, a pod nim napis: /Official notes/.

Poniżej zamieszczono napis: Stwierdzam tożsamość nabywcy oraz, że towary wymienione na pierwszej stronie dokumentu oraz w załącznikach do tego dokumentu zostały wywiezione w stanie nienaruszonym wszystkie /z wyjątkiem pozycji...../* poza terytorium Wspólnoty, a pod nim napis: /I certify hereby the purchaser's identity and that the goods referred to on page 1 of this document as well as in annexes to this document have all been exported intact outside the territory of the Community /except item no .../*.

Niżej zamieszczono napis: Podpis i stempel uprawnionego funkcjonariusza celnego, a pod nim napis: /Signature and stamp of the authorized customs officer/. Ponad tymi napisami umieszczono miejsce na podanie tych informacji.

Poniżej, pośrodku strony, zamieszczono napis: Stempel potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty, a pod nim napis: /Stamp certifying exportation of the goods outside the Community/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na przystawienie powyższego stempla.

Niżej, z lewej strony dokumentu, zamieszczono napis: Zwrot podatku w kwocie.....zł.....gr otrzymałem(a)m**. Pod nim znajduje się napis: /I certify that I have received the tax repayment at PLN/**.

Poniżej umieszczono napis: Data oraz podpis podróżnego, a pod nim napis: /Date and tourist's signature/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na podanie tych informacji.

Niżej przez całą szerokość dokumentu naniesiono czarną kreskę, pod którą z lewej strony dokumentu umieszczono napis: Uwagi: /Remarks:/.

Na dole z lewej strony dokumentu umieszczono napisy o następującej treści:

*) Niepotrzebne skreślić, a pod nim napis: /Cross out the statement that does not apply/

***) Wypełnia się, jeżeli zwrot podatku nastąpił w formie gotówkowej /To be filled in if VAT has been refunded in cash/.

Załącznik nr 3

Wzór załącznika do dokumentu będącego podstawą do zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym.

Opis wzoru dokumentu INFORMACJA O DOKONANEJ SPRZEDAŻY, będącego załącznikiem do dokumentu - ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH.

Informacja o dokonanej sprzedaży jest dokumentem o formacie A4 zadrukowanym dwustronnie. Dokument na obu stronach posiada tło koloru jasnozielonego, na którym widnieją powtarzające się napisy koloru białego ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH o wysokości 2 mm.

Wszystkie pozostałe napisy zamieszczone na tym dokumencie wykonane są w kolorze czarnym.

Na czołowej stronie w lewym górnym rogu umieszczony jest znak, o którym mowa w załączniku nr 1, pomniejszony w skali 1 : 6. W prawym górnym rogu na tym samym poziomie występuje napis: POLSKA, natomiast pośrodku, również na tym samym poziomie, napis: INFORMACJA O DOKONANEJ SPRZEDAŻY, a pod nim /INFORMATION ABOUT SALE MADE/.

Niżej znajduje się napis: Załącznik do dokumentu ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH, a pod nim napis: /Annex to the dokument TAX FREE FOR TOURIST/.

Poniżej, z prawej strony dokumentu, znajduje się napis: Załącznik numer /Annex No./ oraz zaznaczone miejsce na wpisanie numeru.

Niżej, z lewej strony dokumentu, znajduje się napis: Pieczęć sprzedawcy zawierająca nazwę i adres oraz NIP, a pod nim napis: /Seller's stamp including name, address and identification number/. Ponad tymi napisami zaznaczono miejsce na przystawienie pieczęci.

Pośrodku strony, zamieszczono następujące napisy:

Do dokumentu numer /To dokument No./.....

Nabywca /Purchaser/:

Nazwisko /Surname/

Imię /Name/

Niżej zamieszczona jest tabela składająca się z czternastu wierszy i dziewięciu kolumn.

W pierwszym wierszu tej tabeli (nagłówku) znajdują się napisy, odpowiednio w każdej kolumnie, w następującej kolejności: Lp. /No./, Nazwa towaru /Name of goods/, Jednostka miary /Unit of measure/, Ilość towaru /Quantity of goods/, Cena jednostkowa bez podatku /Unit price excluding tax/, Wartość towaru bez podatku /Value of goods excluding tax/, Stawka podatku VAT w % /VAT rate %/, Kwota podatku w zł /Amount of tax in PLN/, Wartość towaru z podatkiem VAT /Value of goods including VAT/.

Trzydzieści kolejnych wierszy pozostaje niezapisanych.

Na drugiej stronie INFORMACJI O DOKONANEJ SPRZEDAŻY znajduje się tabela składająca się z dwudziestu jeden wierszy i dziewięciu kolumn.

W pierwszym wierszu tej tabeli (nagłówku) znajdują się napisy, odpowiednio w każdej kolumnie, w następującej kolejności: Lp. /No./, Nazwa towaru /Name of goods/, Jednostka miary /Unit of measure/, Ilość towaru /Quantity of goods/, Cena jednostkowa bez podatku /Unit price excluding tax/, Wartość towaru bez podatku /Value of goods excluding tax/, Stawka podatku VAT w % /VAT rate %/, Kwota podatku w zł /Amount of tax in PLN/, Wartość towaru z podatkiem VAT /Value of goods including VAT/.

Dwadzieścia kolejnych wierszy pozostaje niezapisanych.

Poniżej tabeli, z prawej strony, znajduje się wiersz składający się z trzech kolumn.

W pierwszej kolumnie znajduje się napis: Razem*, a pod nim napis: /Total/*. Następne

kolumny umieszczono odpowiednio pod kolumnami: Kwota podatku w zł, Wartość towaru z podatkiem VAT.

Pod tabelą znajdują się napisy o następującej treści:

*) Należy wpisać odpowiednio: łączną kwotę podatku w zł będącą sumą kwot podatku od wszystkich sprzedanych podróżnemu towarów i wartość towarów z podatkiem VAT będącą sumą wartości wszystkich sprzedanych podróżnemu towarów, a pod nim napis: *)/One should indicate respectively: total amount of tax in PLN representing a sum of amounts of tax on all goods sold to a tourist, value of goods including VAT representing a sum of all values of goods sold to a tourist/.

Wzór stempla potwierdzającego wywóz towaru z terytorium Wspólnoty na dokumencie będącym podstawą do zwrotu podróznym podatku od towarów i usług.

Stemplem potwierdzającym wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty na dokumencie będącym podstawą do zwrotu podatku od towarów i usług podróznym - osobom fizycznym nie mającym stałego miejsca zamieszkania na terytorium Wspólnoty - jest stempel zaopatrzony w numerator.

Stempel ten ma kształt prostokąta o wymiarach 47 x 25 mm.

W centralnej części stempla umieszczone są: pięciocyfrowy numer, zmieniający się przy każdorazowym przystawieniu stempla, oraz datownik - w układzie RR-MM-DD (dwucyfrowe oznaczenie roku, dwucyfrowe oznaczenie miesiąc i dwucyfrowe oznaczenie dnia). Wysokość cyfr w tej części stempla wynosi 3,5 mm.

W górnej części stempla znajduje się nazwa urzędu celnego w rozumieniu przepisów celnych. Pod nazwą urzędu celnego umieszczony jest sześciocyfrowy kod identyfikacyjny oddziału celnego, na terenie którego znajduje się dany punkt potwierdzeń wywozu, a obok niego czterocyfrowy numer stempla.

Przed numerem kodu, po numerze kodu a także przed numerem stempla i po numerze stempla, umieszczone są gwiazdki.

Wysokość liter i cyfr znajdujących się w górnej części stempla wynosi 3 mm.

W dolnej części stempla znajduje się napis „VAT-ZWROT”, którego litery mają 4 mm wysokości. Przed tym napisem, a także po nim, umieszczone są krzyżyki.

Uzasadnienie

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem delegacji zawartych w art. 130 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535, z późn.zm), zobowiązujących Ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów.

Wydanie projektowanego rozporządzenia jest konieczne z uwagi na zmianę przepisu art. 127 ust. 5 ww. ustawy o podatku od towarów i usług, polegającą na umożliwieniu dokonywania zwrotu podatku od towarów i usług podróżnym w formie bezgotówkowej.

Projektowane rozporządzenie w pełni odpowiada zakresowi delegacji ustawowej.

Zakres spraw regulowany projektowanym rozporządzeniem jest obecnie regulowany w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty (Dz. U. Nr 88, poz. 838).

Projektowane rozporządzenie wprowadza przepisy przejściowe, które zakładają, iż imienne dokumenty będące podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym, zgodne ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie określenia wzorów: znaku informującego podróżnych o możliwości zakupu w punktach sprzedaży towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług, imiennego dokumentu będącego podstawą do dokonania zwrotu podatku podróżnym oraz stempla potwierdzającego wywóz towarów poza terytorium Wspólnoty (Dz. U. Nr 88, poz. 838) mogą być stosowane w przypadku, gdy podróżny wnioskuje o zwrot podatku w formie wypłaty gotówkowej.

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych ze środowiskiem m.in. doradców podatkowych, pracodawców, radców prawnych i biznesu oraz przedmiotem uzgodnień międzyresortowych.

Projektowane rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem, tj. razem z wejściem w życie ustawy z dnia..... o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług (Dz. U. Nr, poz.....).

Ocena skutków regulacji:

1. Podmioty, na które oddziałuje regulacja.
Przedmiotowa regulacja będzie oddziaływała na sprzedawców, podmioty pośredniczące w zwrotach podatku podróźnym oraz podróźnych.
2. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.
Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie wiąże się ze zwiększeniem wydatków lub zmniejszeniem dochodów budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego.
3. Wpływ regulacji na rynek pracy.
Przedmiotowe rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.
4. Wpływ regulacji na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
Przedmiotowa regulacja nie wywiera wpływu na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.
5. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.
Rozporządzenie nie wywiera wpływu na sytuację i rozwój regionów.
6. Wyniki konsultacji społecznych.

Projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej (BIP) na stronie internetowej Ministerstwa Finansów (www.mf.gov.pl), zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz.U. Nr 169, poz. 1414, z późn.zm.).

Załączniki do rozporządzenia
Ministra Finansów
z dnia 2010 r.
(poz.)

Załącznik nr 1

Wzór znaku do oznaczania punktów sprzedaży towarów, informującego podróżnych o możliwości zakupu towarów, od których przysługuje zwrot podatku od towarów i usług.

Opis:

Znak wykonany jest w formie naklejki samoprzylepnej o wymiarach 140x120 mm

Tło: kolor biały.

Ramka: kolor zielony; szerokość 5 mm.

Litery: kolor czarny; wysokość liter w wyrazach „ZWROT VAT” i „TAX FREE” - 15 mm., a w wyrazach „DLA PODRÓŻNYCH” i „FOR TOURISTS” - 7 mm.

ZWROT VAT DLA PODRÓŻNYCH /TAX FREE FOR TOURISTS/

POLSKA

Ilość załączników /Amount of annexes/

Nr dokumentu /Document No./

Nabywca /Purchaser/

Nazwisko /Surname/

Imię /Name/

Miejscowość i data dokonania sprzedaży (miesiąc słownie)

/Place and date of sale (the month in words)/

Państwo /Country/

Dokładny adres /Address/

Pieczęć sprzedawcy zawierająca nazwę i adres oraz NIP

/Seller's stamp including name, address and identification number/

Nr paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość wydany przez

/Passport No. or other identification document issued by/

Lp. /No./	Nazwa towaru /Name of goods/	Jednostka miary /Unit of measure/	Ilość towaru /Quantity of goods/	Cena jednostkowa bez podatku /Unit price excluding tax/	Wartość towaru bez podatku /Value of goods excluding tax/	Stawka podatku VAT w % /NAT rate %/	Kwota podatku w zł /Amount of tax in PLN/	Wartość towaru z podatkiem VAT /Value of goods including VAT/
*) Należy podać odpowiednio: łączną kwotę podatku w zł będącą sumą kwot podatku od wszystkich sprzedanych podróznemu towarów i wartość towarów z podatkiem VAT będącą sumą wartości wszystkich sprzedanych podróznemu towarów. *) /One should indicate respectively: total amount of tax in PLN representing a sum of amounts of tax on all goods sold to a tourist, value of goods including VAT representing a sum of all values of goods sold to a tourist /							Razem * /Total/ *	

**Kwota podatku zapłaconego przy nabyciu towarówzł,gr, słownie.....zł,gr
/Amount of tax paid on the purchasing of the goods/ / in words/**

Podpis osoby dokonującej zakupu /Purchaser's signature/

**Imienna pieczęć oraz podpis sprzedającego
/Personal stamp and seller's signature/**

Dokument stanowi podstawę do ubiegania się przez podróżnych nie mających stałego miejsca zamieszkania na terytorium Wspólnoty o zwrot podatku od towarów i usług od nabytych towarów, które w stanie nienaruszonym zostały wywiezione poza terytorium Wspólnoty - art.126-130 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz.535, z późn. zm.).
/The document constitutes the basis for travellers who are not established within the European Community to claim a VAT refund on goods acquired which have been exported intact outside the European Community - Articles 126-130 of the Law of 11 March 2004 on tax on goods and services (Journal of Law No.54,Item 535, with further amendments)/

MIEJSCE PRZEZNACZONE NA NAKLEJENIE (LUB PRZYMOCOWANIE W INNY SPOSÓB) PARAGONU Z KASY REJESTRUJĄCEJ DOKUMENTUJĄCEGO ZAKUP TOWARÓW WYMIENIONYCH NA PIERWSZEJ STRONIE ORAZ W ZAŁĄCZNIKACH DO TEGO DOKUMENTU

/PLACE PROVIDED FOR STICKING (OR ATTACHING) THE RECEIPT FROM A CASH REGISTER TO CERTIFY THE PURCHASE OF THE GOODS REFERRED TO ON PAGE 1 AS WELL AS IN ANNEXES TO THIS DOCUMENT/

Miejscowość i data (miesiąc słownie) dokonania wywozu towaru
/Place and date of exportation of the goods/

Adnotacje urzędowe
/Official notes/

Stwierdzam tożsamość nabywcy, oraz że towary wymienione na pierwszej stronie dokumentu oraz w załącznikach do tego dokumentu zostały wywiezione w stanie nienaruszonym wszystkie /z wyjątkiem pozycji...../* poza terytorium Wspólnoty.
/I certify hereby the purchaser's identity and that the goods referred to on page 1 of this document as well as in annexes to this document have all been exported intact outside the territory of the Community /except item no./*

Podpis i stempel uprawnionego funkcjonariusza celnego
/Signature and stamp of the authorized customs officer/

Stempel potwierdzający wywóz towaru poza terytorium Wspólnoty
/Stamp certifying exportation of the goods outside the Community/

Zwrot podatku w kwociezł.....gr otrzymałem(am). **
*/I certify that I have received the tax repayment at PLN/ ***

Data oraz podpis podróżnego
/Date and tourist's signature/

Uwagi: /Remarks/:

**) Niepotrzebne skreślić.*

/) /Cross out the statement that does not apply/*

****) Wypełnia się, jeżeli zwrot podatku nastąpił w formie gotówkowej.*

*Z/ **) /To be filled in if VAT has been refunded in cash/*